நாலடியார்.

குறள்வெண்பாக்களாலாகிய நூலுக்கு 'குறள்' எனப் பெயர்வந்தது போல, நாலடிவெண்பாக்களாலாகிய இந்நூலுக்கு 'நாலடி' என்று பெயர் வந்தது. 'திருக்கோவையார்,' 'திருவுந்தியார்' என்னுமிடங்களிற்போல, சிறப்புப்பற்றிய ஆர்விகுதி கூட்டப்பட்டு, நாலடியார் என்று வழங்கலாயிற்று. நாலடி என்பதற்கு - நான்காகிய அடிகளை யுடையதென்று பொருள்; பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர். நீதிநூல்களுள் திருக்குறள் முதலும், இது இரண்டாவதுமாக மதிக்கப்பட்டு "நாலு மிரண்டுஞ் சொல்லுக் குறுதி" என 'திருக்குறள், நாலடியார்' என்று கூட்டி வழங்கப்படுதலால், நாலடி என்பது-நான்கு அடிகளையுடைய விருத்தம் முதலிய வேறுபாடல்களின்மேற் செல்லாமல், வெண்பாவின் மேலேயேநின்று, அவ்வெண்பாவினுள் நாலடிகளையுடையனவாய் நூல்களுட் பயின்றுவருகிற நேரிசை இன்னிசை வெண்பாக்களையே உணர்த்தி, அவற்றாலாகிய நூலுக்குக் கருவியாகுபெய ராயிற்று. இனி, வையையாற்றில் எறியப்பட்டவற்றுள் இந்நானூறுபாடல்கள் ஆற்றினின்றும் மேலே நாலடி உயரம் எழும்பினவென்றும், அதனால் இதற்கு நாலடியார் என்று பெயரிடப்பட்டதென்றுங் கூறுவாருமுளர்.

உரைப்பாயிரம்.

இந்திரன் முதலிய தேவர்களது சுவர்க்கம் முதலிய உலகங்களையும், அளவிறந்த பேரின்பத்தையுடைய அழிவில்லாத முத்தி யுலகத்தையும் முறைமையறிந்து அடைவதற்கு உரிய மனிதர்களுக்கு உறுதியைத் தருவதென்று உயர்ந்தவர்களால் எடுக்கப்பட்ட பொருள் நான்காம்;அவை-அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்பன: இவற்றை-முறையே வடநூலார், தருமம் அர்த்தம் காமம் மோக்ஷம் என்னுஞ் சதுர்வித புருஷார்த்தம் என்பர். அவற்றுள், வீடென்பது-மனத்துக்கும் வாக்குக்கும் எட்டாத நிலைமையையுடையதாதலின், துறவறமாகிய காரணத்தின் வகையாற் கூறப்படுவதேயல்லாமல், இலக்கணவகையாற் கூறப்படாமையால், நூல்களாற் கூறப்படுவன அது ஒழிந்த மற்றை மூன்றுமேயாம். அவற்றுள், முதலாவது

அறத்துப்பால்.

அறமாவது-இம்மை மறுமை வீடு என்னும் மூன்றையுந் தருவனவாய் மனு முதலிய நூல்களில் விதிக்கப்பட்டவற்றைச் செய்வதும், விலக்கப்பட்டவற்றைச் செய்யாதொழிதலு மாம்; அது - ஒழுக்கம் வழக்கு தண்டம் என்று மூன்றுவகைப்படும்: இவற்றை-முறையே வடநூலார் ஆசாரம் வியவகாரம் பிராயச்சித்தம் என்பர். அவற்றுள் ஒழுக்கமாவது - பிராமணர் முதலிய வருணத்தவர் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரியம் முதலிய ஆச்சிரமங்களில் நின்று அவ்வவற்றிற்குச் சொல்லப்பட்ட அறங்களினின்றும் வழுவாமல் ஒழுகுதலாம். வழக்காவது - ஒரு பொருளைத் தனித்தனியே எனது எனது என்றிருப்பவர்கள் அது காரணமாகத் தமக்குள் மாறுபட்டு அப்பொருளின்மேற் சொல்வது; அது-கடன்வாங்குதல், புதையல், உடையவனல்லாதவன் விற்றல், கூடிமேம்படுதல்,கொடுத்ததை மீண்டுங்கொடாமை,கூலிகொடாமை,கட்டுப்பாடுகடத்தல்,விற்றுங்கொண்டும் உள்ளமொப்பாமை, ஒப்பிப்பணிசெய்யாமை, எல்லைவழக்கு, சொற்கொடுமை, தண்டக்கொடுமை, திருடு, வன்செய்கை, மாதரைக்கவர்தல், யாதர்ஆடவர்தருமம், தாயபாகம், சூது எனப்பதினெட்டுவகையதாம். தண்டமாவது-ஒழுக்க வழக்குக்களினின்றுந் தவறினவர்களை அந்தநெறியில் நிறுத்தற்பொருட்டுப் பக்ஷபாதமில்லாமல் ஆலோசித்து அந்தந்தக் குற்றத்துக்குத் தக்கபடி சிக்ஷித்

தல். இம்மூன்றனுள், வழுக்குந் தன்டமும் உலகத்தை நல்வழிப்படுத்து வதற்கே பயன்படுவனவல்லது, ஒழுக்கம்போல மனிதரது உயிர்க்கு உறுதி தருஞ்சிறப்புடையனவல்ல வாதலாலும், அவைதாம் நூல்களிலுலேயே யன்றி அறிவுமிகுதியாலுந் தேசத்தியற்கையாலும் அறியப்படுதலாலும், அவற்றை ஒழித்து, இங்குச் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமென எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அதுதான் - நால்வகை ஆச்சிரமத்ததாய் வருணந்தோறும் வேறுபாடுடைமையால், சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளை ஒழித்து, எல்லார்க்குமொத்திருத்தலாற் பெரும்பான்மையாகிய பொது இயல்புபற்றி, இல்லறம் துறவறம் என இருவகைத்தலையாற் கூறப்பட்டது. அவற்றுள், இரண்டாவது

இல்லறவியல்.

இல்லறமாவது - இம்மை மறுமை ஆகிய இருமையின்பங்களையும் அனுபவித்தற்கு உரிய இல்வாழ்க்கைநிலைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறியில் நின்று அதற்குத்துணையாகிய கற்புடைமனைவியோடுஞ் செய்யப்படுந் தருமம். துறவறம் நித்தியமாகிய முத்தியை அடைவதற்குக் காரணமாகையால் அச்சிறப்புப்பற்றி அதுமுதலில்வைக்கப்பட்டு, இவ்வில்லறம் துறவறம்போல முத்திபெறுதற்குக்காரணமாகாததனால் அச்சிறப்பின்மைபற்றி அதன்பின் வைக்கப்பட்டது. பால், இயல், அதிகாரம் என்றவற்றிற்கு - பலபொருள்கள் உள்ளனவாயினும், இங்கே, ஒருபொருளையே குறித்து வரும் பலசெய்யுட்களின் தொகுதியாகிய நூற்கூறுபாடென்று பொருள். இந்நூலில், சங்கேதத்தால், பால் என்றது - பெரும்பிரிவுக்கும், இயல் என்றது - அதற்குஉட்பட்ட சிறுபிரிவுக்கும், அதிகாரம் என்றது - அதன் உட்பிரிவுக்குமாகக் கொள்ளப்பட்டது.

௧௧-ம் அதிகாரம்.—பழவினை.

அதாவது - முற்பிறப்புக்களிற் செய்யப்படுதலாற் பழையனவாகிய நல்வினைதீவினைகள் தம்மைச்செய்தவர்களுக்குத் தம்பயன்களாகிய இன்பதுன்பங்களைப் பிற்பிறப்புக்களில் தவறாமல்தருமென்பதைப்பற்றிக் கூறுவது. பழவினை - ஜந்மாந்தரகர்மம். நல்வினை தீவினை - புண்ணியபாபங்கள். இக்கருமந்தான் - சஞ்சிதம், பிராரப்தம், ஆகாமியம் என மூன்றுவகைப்படும்; அவற்றுள், சஞ்சிதம் - பிறப்பு அநாதியாய் வருதலின் உயிரால் அளவில்லாமற்செய்து சேர்க்கப்பட்ட வினைகளின் பயன்கள்: பிராரப்தம் - அவற்றுள் இறந்த உடம்புகளால் அனுபவித்தனவொழியப் பிறந்த உடம்புகளால் அனுபவித்தற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன: ஆகாமியம் - அவையன்றிப் பின்னும் அனுபவிக்கக்கடவனவாய்க்கிடந்தன; இவையெல்லாம் அடங்குதற்கு, பொதுப்பட, 'பழவினை' என்றார். பழவினை - பண்புத்தொகை; பழமையாகிய வினையென விரியும். தானமுதலிய நல்வினைகளை முற்பிறப்புக்களிற்செய்தவர்கள் பிற்பிறப்புக்களிற் செல்வமுதலியவற்றாற் பல நன்மைகளை அனுபவிப்பரென்பதையும், அவற்றைச்செய்யாதவர் பசிபிணி முதலியவற்றாற் பலதீமைகளை அனுபவிப்பரென்பதையும் அறிவித்தற்கு, இவ்வதிகாரம் ஈகையென்னும் அதிகாரத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧0௧. பல்லாவு ளுய்த்து விடினுங் குழக்கன்று
வல்லதாந் தாய்நாடிக் கோடலைத் - தொல்லைப்
பழவினையு மன்ன தகைத்தேதற் செய்த
கிழவனை நாடிக் கொளற்கு.

(இ-ள்.) பல் ஆ உள் - பலபசுக்களின்நடுவில், உய்த்துவிடினும் - தான் செலுத்திவிடப்பட்டாலும், குழ கன்று - இளங்கன்றானது, தாய் நாடிக்கோடலை வல்லது ஆம் - (தனது) தாயைத் தானே தேடி அடைதலில் வல்லமையுடையதாம்; தொல்லை பழ வினையும் - மிகவும்பழமையாகிய கருமமும், தன் செய்த கிழவனை நாடிக்கொளற்கு - (பலஜீவகோடிகளுள்ளும்) தன்னைச்செய்த உரிமையுடையவனைத் தேடி அடைவதில், அன்ன தகைத்தே - அப்படிப்பட்ட தன்மையை [வல்லமையை] யுடையதேயாம்.

பல்லா - பண்புத்தொகை; பல + ஆ: பலவென்பது, தன்முன் பிறவர அகரங் கெட்டது; [நன்னூல் - உயிரீற்றுப்புணரியல் - உ௰.] 'பல்லா வொளித்து விடினும்' என்கிற பாடத்துக்கு - (தாய்ப்பசுவைப்) பலபசுக்கூட்டத்தினிடையே மறைத்துவைத்துவிட்டாலு மென்று பொருள். விடின்என்பது-இவ்வுரையில் செய்வினைப்பொருளையும், முன்னுரையில் செயப்பாட்டுவினைப்பொருளையும் உணர்த்திற்று; செயப்பாட்டுவினைப்பொருளுணர்த்தும்போது, அகரச்சாரியையும் படுவிகுதியுஞ் செய்யுள்விகாரத்தால் தொக்குநின்றனவென்று அறிக. விடின் - இன்விகுதி காலங்காட்டும் எதிர்காலவினையெச்சம். உம் - சிறப்பும்மை. குழ - இளமையுணர்த்தும் உரிச்சொல். வல்லது - பண்படியாப்பிறந்த ஒன்றன்பாற்குறிப்புமுற்று; அ-சாரியை, து - விகுதி. ஆம்-அசை; ஆகுமெனப்பொருள்கொண்டால், வல்லது - பெயராம். தாய் - இருதிணைப்பொதுப்பெயர். கோடலை, கொளற்கு-இரண்டனுருபும் நான்கனுருபும் ஏழாம்வேற்றுமையிடப்பொருளில் வந்தமையால்,உருபுமயக்கம். கோடல் - தொழிற்பெயர்; கொள் - பகுதி, தல் - விகுதி, பகுதி முதல் நீண்டது - விகாரம், ளகரங்கெட்டதும், தகரம்டகரமானதும் - சந்தி. தொல்லை - பண்புப்பெயர்; தொல் - பகுதி, ஐ-விகுதி: இப்பகுதி மைவிகுதி பெற்றுத் தொன்மையெனவும், றுவிகுதிபெற்றுத் தொன்று எனவும் வரும். தொல்லைப்பழ - ஒருபொருட்பன்மொழி; வினையினது அநாதியாய் வருந்தன்மையை வற்புறுத்தும்பொருட்டு, இவ்வாறு கூறினரென்க: இனி, தொல்லையென்பதைப் பண்பாகுபெயராக்கொண்டு, முற்பிறப்புக்களிற் செய்தலாற் பழமையாகிய வினை யென்னவுமாம். உம் - இறந்தது தழுவிய எச்சம். அன்ன - சுட்டடியாப்பிறந்த குறிப்புப்பெயரெச்சம்; அ - பகுதி, அ-விகுதி, ன் - சாரியை, மற்றொரு ன் - சந்தி. தகைத்து - குறிப்புமுற்று. ஏகாரம் - தேற்றம். தன் + செய்த = தற்செய்த; னகரம் றகரமாயிற்று: இயல்பாய்த் தன்செய்த எனவும் வரும்; [நன் - மெய்யீற்றுப்புணரியல் - கரு.] கிழவன் - உரியவனென்னும்பொருளில், கிழமை ஈறுபோன கிழ - பகுதி; பெண்பால் - கிழத்தி: வயதுமுதிர்ந்தவனென்னும்பொருளில் கிழம் - பகுதி; பெண்பால் - கிழவி. உவமையணி. (க0க)

க0௨. உருவு மிளமையு மொண்பொருளு முட்கு
மொருவழி நில்லாமை கண்டு - மொருவழி
யொன்றேயு மில்லாதான் வாழ்க்கை யுடம்பிட்டு
நின்றுவீழ்ந் தக்க துடைத்து.

(இ-ள்.) உருவும் - அழகும், இளமையும்-யௌவனமும், ஒள் பொருளும் - மேலான செல்வமும், உட்கும் - (பலரும்) அஞ்சத்தக்க மதிப்பும், ஒரு வழி - ஒரேதன்மையாக, நில்லாமை - நிலைபெற்றிராமையை, கண்டும்-பார்த்திருந்தும், ஒரு வழி - யாதாயினும் ஒருவழியால், ஒன்றேயும் - ஒரு சிறிது நல்வினையாயினும், இல்லாதான் - செய்துவைத்தலில்லாதவனது, வாழ்க்கை - உயிர்வாழ்தலானது, உடம்பு இட்டு நின்று வீழ்ம் தக்கது

உடைத்து - உடம்பை (ச்சிலகாலம்) பெற்று நின்று வீழுந்தன்மையை யுடையது; (எ - று.)

உருவமுதலியவற்றின் நிலையின்மையைக் கண்டும் நிலையான நல்வினையைச் செய்யாதவனது பிறப்பு வீணென்பது, கருத்து. எனவே, இங்ஙனம் நல்வினை செய்யவொட்டாது ஒருவனது வாழ்நாளை வீணாக்குவது பழவினையின் செயலே யென்றதாயிற்று. முதலடியில், உம்மைநான்கும் - எண்ணுப்பொருளன. உட்கு - கருவிப்பொருள் விகுதி புணர்ந்துகெட்ட பெயர்; முதனிலைத்தொழிலாகுபெய ரென்னவுமாம்: உட்குதல் - அஞ்சுதல். ஒருவழி - ஒருவனிடத்தும் எனவும், ஒருவழி ஒன்றேயும் - ஒப்பற்ற உயர்கதியைத் தரத்தக்க ஒருநற்செய்கையையும் எனவும் உரைப்பர். நில்லாமை - எதிர்மறைத்தொழிற்பெயர். கண்டும், உம் - உயர்வுசிறப்பு. ஒன்றேயும், ஏ - இசைநிறை; உம்மை - இழிவுசிறப்பு. இல்லாதான் - எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்; ஆ - சாரியை: எதிர்மறையிடைநிலையன்று; இல் என்னும் பகுதியே எதிர்மறைப்பொருள் குறித்துநின்றதனால்: து - சாரியை உகரங்கெட்டுநின்றது என்றாயினும், த்எழுத்துப்பேறுஎன்றாயினுங் கொள்க. வாழ்க்கை - தொழிற்பெயர். நின்று - அசை. வீழும் என்னும் எதிர்காலப்பெயரெச்சம், ஈற்றுயிர்கெட்டு 'வீழ்ம்' என நின்றது. தக்கது என்பது - தகை தகுதி என்பனபோல, குணத்தைபுணர்த்துந் தொழிற்பெயர். உடைத்து - பண்படியாப்பிறந்து அகரச்சாரியைபெறாதுவந்தகுறிப்புமுற்று; சாரியைபெற்றால், உடையது எனவரும்: இது - வினையெச்சமாக வருமிடத்து, உடையச்செய்து என்கிறபொருளைத் தரும். (௧0௨)

௧0௩. வளம்பட வேண்டாதார் யார்யாரு மில்லை
யளந்தன போக மவரவ ராற்றான்
விளங்காய் திரட்டினா ரில்லைக் களங்கனியைக்
காரெனச் செய்தாரு மில்.

(இ - ள்.) வளம் பட வேண்டாதார் - (செல்வமுதலியவற்றாற்) சிறப்பைப் பெற விரும்பாதவர், யார் - (உலகத்தில்) யாவர் உளர்? யாரும் இல்லை—; (ஆயினும்), போகம் - (அவரவரது) சுகஅநுபவங்கள், அவர் அவர் ஆற்றான் அளந்தன - அவரவர்களது ஊழ்வினையால் (முன்னமே) அளவு செய்யப்பட்டுள்ளன; விள காய் திரட்டினார் இல்லை - விளங்காயைத் திரண்டஉருவினதாகச்செய்துவைத்தவரில்லை; களா கனியை கார் என செய்தாரும் இல் - களாப்பழத்தைக் கரியஉருவினதாகச்செய்துவைத்தவரும் இல்லை.

விளங்காய்முதலியன தந்தம்இயற்கையால் அமைந்திருப்பதுபோல அவரவர்சுகமும் அவரவரது புண்ணிய இயற்கையால் அமைந்த தென்பதாம். எடுத்துக்காட்டுவமையணி; உபமானஉபமேயங்களின் இடையே உவமவுருபுகொடாமற் கூறினமையால்: இதனை வடநூலார் திருஷ்டாந்தாலங்காரமென்பர். யார்யாரும் என எடுத்து, எப்படிப்பட்டவரும் என்றும் உரைப்பர். யார் - வினாவடியாப்பிறந்த பலர்பாற்பெயர். உம்மை - முற்று. அளந்தன - செயப்பாட்டுவினைப்பொருளில் வந்த செய்வினை. விளங்காய், களங்கனி - மரப்பெயர் முன்னர் இனமென்மை தோன்றிற்று; [நன் - உயிரீறு - ௬௬.] கருமையென்னும் பண்புப்பெயர், ஈறுபோய் ஆதிநீண்டு நடு நின்றஉகரமுங் கெட்டு 'கார்' என நின்றது; [நன் - பதவியல் - ௬.] திரட்டினார், திரள்என்பதன் பிறவினையாகிய திரட்டு - பகுதி. செய்தாரும், உம் - இறந்தது தழுவிய எச்சம். இல் - இல்லையென்பதன் விகாரம். (௧0௩)

கoச. உறற்பால நீக்க லுறுவர்க்கு மாகா
பெறற்பா லனையவு மன்னவா மாரி
வறப்பிற் றருவாரு மில்லை யதனைச்
சிறப்பிற் றணிப்பாரு மில்.

(இ - ள்.) உறற்பால-(ஊழ்வினையால்) நேரிடத்தக்க துன்பங்கள், உறுவர்க்கும்-ஆற்றல் மிகுந்த முனிவர்களுக்கும், நீக்கல் ஆகா-விலக்கக்கூடாதனவாம்; பெறல் பால அனையவும் - பெறத்தக்க தன்மையையுடைய அவ்வின்பங்களும், அன்ன ஆம் - அப்படிப்பட்டனவாகும் [நீக்கலாகாதனவாம்]; (எவைபோலவெனின்), மாரி வறப்பின் - மழை பெய்யாதாயின், தருவாரும் - (அதனைப்) பெய்துதருவிக்கவல்லவரும், இல்லை—; சிறப்பின் - (அம்மழை) மிகுதியாகப்பெய்தால், அதனை—, தணிப்பாரும் - குறையச்செய்பவர்களும், இல் - இல்லை; (எ - று.)

இதுவும், எடுத்துக்காட்டுவமையணி. எல்லாம் பழவினையின்படியே நடக்குமென்பது, கருத்து. பால-பான்மையென்னும் பண்புப்பெயரின் அடியாகப்பிறந்த பலவின்பால் வினையாலணையும் பெயர். வறப்பின், சிறப்பின்-எதிர்காலவினையெச்சங்கள்; வற, சிற - பகுதிகள், ப் - சந்தி, ப் - எழுத்துப்பேறு, இன் - காலங்காட்டும் விகுதி: இனி, வறப்பு, சிறப்பு என்னுந் தொழிற்பெயர்களின் ஏழாம்வேற்றுமையெனவுமாம். அனைய - அனை; அ - பகுதி, ன், ஐ - சாரியைகள், ய் - சந்தி, அ-பலவின்பாற்பெயர்விகுதி. (கoச)

கoரு. தினைத்துணைய ராகித்தந் தேசுள் ளடக்கிப்
பனைத்துணையார் வைகலும் பாடழிந்து வாழ்வர்
நினைப்பக் கிடந்த தெவனுண்டா மேலை
வினைப்பய னல்லாற் பிற.

(இ - ள்.) பனை துணையார் - பனையளவு பெரியவர்கள், வைகலும் - நாள்தோறும், பாடு அழிந்து - (தமது) பெருமை கெட்டு, தினை துணையர் ஆகி-தினையளவு சிறியவர்களாய், தம் தேசு உள் அடக்கி-தமது ஒளியை உள்ளே அடக்கிக்கொண்டு, வாழ்வர் - உயிர்வாழ்வார்கள்; (இதற்குக்காரணம்), நினைப்ப - யோசித்தால், மேலை வினை பயன் அல்லால் - முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையின் பயனேயல்லாமல், பிற-வேறாக, கிடந்தது - பொருந்தியது, எவன் உண்டு ஆம் - யாது உள்ளதாம்? [எதுவுமில்லை யென்றபடி].

செல்வம் அதிகாரம் கல்வி முதலியவற்றால் உயர்ந்தவர்களிற்பலர் விரைவிலே அவ்வுயர்ச்சியொழிந்து தாழ்வையடைந்து ஒளிகுன்றி இரத்தல்முதலியனசெய்து வாழ்தற்குக் காரணம் பழவினையே யென்பது கருத்து. தினை, பனை என்பன - சிறுமைபெருமைகட்கும் தாழ்வுஉயர்வுகளுக்கும் எடுத்துக்காட்டப்படுகிற சிலஅளவுகள். வைகலும் - நாளடைவிலே யென்றுமாம். எவன் - அஃறிணைப்பெயர். மேலை, ஐ - சாரியை. (கoரு)

கoசு. பல்லான்ற கேள்விப் பயனுணர்வார் வீயவும்
கல்லாதார் வாழ்வ தறிதிரேற்—கல்லாதார்
சேதன மென்னுமச் சேறகத் தின்மையாற்
கோதென்று கொள்ளாதாங் கூற்று.

(இ - ள்.) பல் - பலவகைப்பட்ட, ஆன்ற - சிறந்த, கேள்வி - நூற்கேள்விகளினால், பயன் - (உயிர்வாழ்க்கையின்) பயனை, உணர்வார் - அறிபவராகிய கற்றோர்கள், வீயவும் - (பலர் விரைவிலே) இறக்கவும், கல்லாதார்-

படியாதவர்கள், வாழ்வது - (பலகாலம்) உயிர்வாழ்வதைப்பற்றி, அறிதிரேல் - (காரணமென்னவென்று) ஆலோசித்தறிவீராகில், கல்லாதார் - படியாதவர்கள், சேதனம் என்னும் அ சேறு அகத்து இன்மையால் - அறிவென்கிற அந்தச்சாரத்தைத் தமது உள்ளே உடைத்தாகாமையால், (அவர்களை), கூற்று - யமன், கோது என்று-அசாரமென்றுநினைத்து, கொள்ளாது- எடுத்துக்கொள்ளான் ; (எ - று.)

சாரத்தை விரைவிலே கிரகித்துக்கொண்டு அசாரத்தை விட்டிடுதல் எவர்க்கும் இயல்பாதலால் யமனும் கல்வியுடையோரை இளமையிலேயே எடுத்துக்கொண்டு அஃதில்லாரை விட்டிடுவானென்று கருத்து. ஆன்ற, சால் என்பதன் மரூஉவாகிய ஆல் - பகுதி. ஏல் - என்னில் என்பதன் மரூஉ. சேறு - ஸாரம் என்னும் வடமொழித்திரிபு ; "சேறு படுமலர் சிந்த விரைந்தே" எனச் சிந்தாமணியிலும், ஸ்ரீஸாரக்ஷேத்திரத்தைத் திருச்சேறையென வழங்குமிடத்தும் காண்க. கூற்று - உடம்பையும் உயிரையும் வேறுவேறாகக் கூறுசெய்பவன் ; அல்லது, பொதுப்படச்செல்லுங்காலத்தைப்பிராணிகளுக்கேற்பக் கூறுபடுத்துபவன். தேவர்களை உயர்திணையாகவும் அஃறிணையாகவுஞ் சொல்லலாமாதலால், 'கூற்றுக் கொள்ளாது' எனப்பட்டது. படித்தவர் விரைவிலிறத்தலும் படியாதவர் நெடுநாளிருத்தலு மாகிய மாறுபாட்டிற்கும், சிலர் அறிவுடையராயிருத்தலுஞ் சிலர் அறிவிலராயிருத்தலு மாகிய வேறுபாட்டிற்குங் காரணம் சன்மாந்தரகருமமே யென்பது தாற்பரியம். "பாபீ சிராயுஸ் ஸுக்ருதீ கதாயு:" என்பதுங் காண்க. தற்குறிப்பேற்றவணி ; வடநூலார் 'உத்ப்ரேக்ஷாலங்காரம்" என்பர். ஆம் - அசை.

க0எ. இடும்பைகூர் நெஞ்சத்தா ரெல்லாருங் காண
நெடுங்கடை நின்றுழல்வ தெல்லா—மடம்பம்பூ,
வன்னங் கிழிக்கு மலைகடற் றண்சேர்ப்ப
முன்னை வினையாய் விடும்.

(இ - ள்.) அடம்பம் பூ - அடம்பங்கொடியின் பூக்களை, அன்னம் - அன்னப்பறவைகள், கிழிக்கும்-(மூக்காற்கொத்திக்) கிழித்து விளையாடுதற்கிடமான, அலை கடல் தண் சேர்ப்ப-அலைகின்ற கடலினது குளிர்ந்த துறையையுடைய பாண்டியனே!(உலகத்தில் சிலர்), எல்லாரும்-யாவரும், காண-(தம்மைப்) பார்க்கும்படி, இடும்பை கூர் நெஞ்சத்தார் - வறுமைத்துன்பம் மிகுந்த மனமுடையவர்களாய், நெடு கடை - பெரிய பலவீட்டு வாயில்களில், நின்று - போய்நின்று, உழல்வது எல்லாம் - (பிச்சைக்காக) வருந்துஞ்செய்கையெல்லாம், முன்னை வினை ஆய்விடும் - முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையின் பயனேயாம் ; (எ - று.)

இனி, முதலடிக்கு - மிகஇரக்கம்பொருந்திய மனத்தையுடையவர்களாய்த் தம்மை யாவருங் காணும்படி யென்றும் உரைக்கலாம். கூர் - உரிச்சொல். நெடுங்கடை - வெகுகாலம் என்று உரைப்பாருமுளர். உழல்வதெல்லாம் - ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். மூன்றாமடி - அந்நாட்டின் நீர்வளத்தையும், நெய்தனிலச்சிறப்பையும் விளக்கிற்று. அடம்பு - கொடியின்பெயர். அம் - சாரியை. முன்னை, ஐ - சாரியை. ஆய்விடும், விடு - துணிவுப்பொருளை உணர்த்திற்று. அன்னம் - ஹம்ஸம். (க0எ)

க0அ. அறியாரு மல்ல ரறிவ தறிந்தும்
பழியோடு பட்டவை செய்தல்—வளியோடி
நெய்த னறவுயிர்க்கு நீள்கடற் றண்சேர்ப்ப
செய்த வினையான் வரும்.

(இ - ள்.) வளி ஓடி - காற்று வீசுதலினால், நெய்தல் - நெய்தற்பூக்கள், நறவு உயிர்க்கும் - (அசைந்து) தேனைச் சொரிகின்ற, நீள் கடல் தண் சேர்ப்ப - பெரிய கடலினது குளிர்ந்த கரையையுடைய பாண்டியனே! (சிலர்), அறியாரும் அல்லர் - அறியாதவர்களு மல்லர்கள், அறிவது அறிந்தும் - அறிவதற்குரியவற்றை அறிந்திருந்தும், பழியோடு பட்டவை செய்தல் - உலகநிந்தையோடு பொருந்திய தீயதொழில்களைச் செய்தல், செய்த வினையான் வரும்-(முற்பிறப்பிற்) செய்த தீவினையால் உண்டாகும்; (எ-று.)

அறிந்தும் பழிப்பனசெய்தல் பழவினைப்பயனே யென்று கருத்து. வளி ஓடி நெய்தல் நறவு உயிர்க்கும் - காற்றுத் தான் விரைந்துசென்று நெய்தல் மலரினது வாசனையை வீசுகிற எனவுமாம். நெய்தல் - நீர்ப்பூங்கொடிகளு ளொன்று. அறிவது - சாதியொருமை. (க0அ)

க0கூ. ஈண்டுநீர் வையத்து ளெல்லாரு மெத்துணையும்
வேண்டார்மற் றீய விழைபய னல்லவை
வேண்டினும் வேண்டா விடினு முறற்பால
தீண்டா விடுத லரிது.

(இ - ள்.) ஈண்டு நீர் வையத்துள் - நெருங்கிய கடலாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகத்தில், எல்லாரும் - யாவரும், எத்துணையும் - மிகச்சிறிதும், தீய - கொடியனவாகிய துன்பங்களை, வேண்டார் - (பெற) விரும்பார்; விழை பயன்-(யாவரும்) விரும்பும் பயன், நல்லவை-நல்லனவாகிய இன்பங்களே யாகும்; (ஒருவர்), வேண்டினும்-விரும்பினாலும், வேண்டாவிடினும்-வேண்டாவிட்டாலும், உறற்பால - (பழவினையால்) வந்துஅடைதற்குரியனவாகிய இன்பங்களும் துன்பங்களும், தீண்டா விடுதல் - (அவரை) அடையாமல் விடுவது, அரிது - இல்லை; (எ - று.)

ஈண்டுநீர்-வினைத்தொகை. நீர்-கடலுக்கு ஆகுபெயர். இனி, ஈண்டுநீர் - வினைத்தொகையன்மொழியாகவுமாம். 'எட்டுணையும்' என்றும் பாடம். மன்-அசை. தீய, உறற்பால - பெயர்கள். விழைபயன் அல்லவை எனப் பிரித்து - விரும்பப்படும்பயனல்லாதனவாகிய தீயனவற்றை என்றும் உரைக்கலாம் "தனக்குவமை யில்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்,மனக்கவலை மாற்ற லரிது" என்பதிற்போல, இங்கு அருமை இன்மையின்மேல்நின்றது.

கக0. சிறுகா பெருகா முறைபிறழ்ந்து வாரா
வுறுகாலத் தூற்றாகா வாமிடத்தே யாகுஞ்
சிறுகாலைப் பட்ட பொறியு மதனா
லிறுகாலத் தென்னை பரிவு.

(இ - ள்.) சிறு காலை - உயிர்உடம்பையடையுங் காலத்தில்தானே, பட்ட - (அனுபவிக்கவேண்டுமென்று) நியமிக்கப்பட்ட, பொறியும் - ஊழ்வினைகளெல்லாம், சிறுகா - குறையமாட்டா; பெருகா - வளரமாட்டா; முறை பிறழ்ந்து வாரா-(முற்பிறப்பிற்செய்யப்பட்ட) முறைமைதவறி முன்பின்னாகவரமாட்டா; உறு காலத்து ஊற்று ஆகா - (துன்பம்) வருங்காலத்து ஊன்றுகோல்போல்உதவி அத்துன்பத்தைஒழிக்கமாட்டா; ஆம் இடத்தே ஆகும் - வரவேண்டியகாலத்திலேயே வரும்; அதனால் - ஆதலால், இறு காலத்து - (தீவினைப்பயனாற்) கெடுதியடையுங்காலத்தில், பரிவு-இரங்குவது, என்னை - ஏன்? (எ - று.)

அனுபவித்தேதீரவேண்டுவதாகிய விதியின் பயனைக்குறித்துத் துக்கிப்பது வீண் என்பது கருத்து. "வருந்தி யழைத்தாலும் வாராத வாரா, பொ

ருந்துவன போமினென்றாற் போகா—விருந்தேங்கி, நெஞ்சம்புண் ணாக நெடுந்தூரந் தானினைந்து, அஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில்'' என ஔவையார் கூறியதும் அறிக. (கக0)

க௨-ம் அதி.—மெய்ம்மை.

அதாவது - உண்மையை உணர்த்துவது. இங்கே, உண்மையென்றது-அந்தந்தப்பொருள்களின் இயற்கையானதன்மை. இது, ஊழ்வினையால் அமைவதாதலின், பழவினையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கக௧. இசையா வொருபொரு ளில்லென்றல் யார்க்கும்
வசையன்று வையத் தியற்கை - நசையழுங்க
நின்றோடிப் பொய்த்த னிரைதொடீஇ செய்ந்நன்றி
கொன்றாரிற் குற்ற முடைத்து.

(இ - ள்.) நிரை தொடீஇ-ஒழுங்காகிய வளையல்களை யுடையவளே! இசையா ஒரு பொருள் இல் என்றல் - (தம்மாற்கொடுப்பதற்குக்) கூடாத தொருபொருளை(யாசகர்க்கு)இல்லையென்று (இரந்தஅப்பொழுதே) சொல்லுதல், யார்க்கும் வசை அன்று - எவர்க்கும் பழிப்பாகாது; வையத்து இயற்கை - உலகத்தாரின் இயல்பாம்; நின்று - (கொடுப்பனென்பதுதோன்ற) நின்று, ஓடி - நெடுங்காலங்கழித்துச்சென்று, (பின்பு), நசை அழுங்க - (இரப்பவரது) ஆசை கெடும்படி, பொய்த்தல் - (இல்லையென்றுசொல்லிப்) பொய்யுரைதல், செய் நன்றி கொன்றாரின் குற்றம் உடைத்து - (தமக்குப் பிறர்) செய்த உபகாரத்தை மறந்தவரது குற்றத்தினும் (அதிகமான) குற்றத்தையுடையது; (எ - று.)

உலகத்தில் யோக்கியர்கள் தம்மாற்கொடுத்தற்கு இசையாதபொருளை ஒருவர் யாசித்தால் அப்பொழுதே இல்லையென்றுசொல்லி அனுப்பிவிடுவர்; அது குற்றமன்று; அயோக்கியர்களோ யாசகருக்குத் தாங்கள்கொடுப்பதாக நெடுங்காலம் ஆசைகாட்டிக் கடைசியில் இல்லையென்று பொய்யராவர்; அது எல்லாக்குற்றங்களினும் பெரியதொருகுற்றமா மென்பது கருத்து. இதனால் யோக்கிய அயோக்கியர்களது இயற்கை சொல்லப்பட்டது. நிரைதொடி - வினைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; ஈறுநீண்டு அளபெடுத்தது - விளியுருபு: இது, மகடூஉ முன்னிலை; முன்னர் வந்தன, ஆடூஉ முன்னிலையாம். "எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை, செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு" என்னுந் திருக்குறளினால், செய்ந்நன்றிமறத்தல் பிராயச்சித்தமில்லாததொரு பாதகமாதலை உணர்க. இனி, நின்று - (யாசகன் நெடுங்காலங் காத்து) நின்று, நசை அழுங்க-(பின்) ஆசைகெடும்படி, ஓடி பொய்த்தல் - (கொடுப்பதற்கு இசைந்தபொருளைக் கொடாமல்) ஓடி ஒளித்தல் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். (ககக)

கக௨. தக்காருந் தக்கவ ரல்லாருந் தந்நீர்மை
யெக்காலுங் குன்ற லிலராவர் - அக்காரம்
யாவரே தின்னினுங் கையாதாங் கைக்குமாந்
தேவரே தின்னினும் வேம்பு.

(இ - ள்.) தக்காரும்-தகுதியையுடைய யோக்கியரும், தக்கவர் அல்லாரும் - தகுதியையுடையவர்களல்லாத அயோக்கியரும், எக்காலும் - எப்பொழுதும் [பெரியர்வந்தபொழுதும் சிறியர்வந்தபொழுதும்], தம் நீர்மை குன்றல் இலர் ஆவர் - தங்களது இயல்பானகுணங் குறைதலில்லாத

வராவர் ; (எதுபோல எனின்), அக்காரம் - கருப்பஞ்சாற்றுக்கட்டி, யாவரே தின்னினும் கையாது - எவர்தின்றாலுங் கசவாது ; வேம்பு - வேப்பங்காய், தேவரே தின்னினும் - தேவர்களே தின்றாலும், கைக்கும்-கசக்கும்;

எடுத்துக்காட்டுவமையணி. தக்கார்சீர்மை - உத்தமகுணம் ; வாய்மை முதலியன. தக்கவரல்லார்சீர்மை - அதமகுணம் ; பொய்ம்மைமுதலியன. அக்காரம் - இக்ஷுஸாரம்என்னும்வடமொழியின் திரிபுபோலும் ; இது - இங்கே வெல்லம், சர்க்கரை, கற்கண்டு முதலியவற்றைக் குறித்தது. உகாரங்கள் - முறையே இழிவுசிறப்பும் உயர்வுசிறப்பும் உணர்த்தும். (௧௧௨)

௧௧௩. காலாடு போழ்திற் கழிகிளைஞர் வானத்து
மேலாடு மீனிற் பலராவ - ரேலா
விடரொருவ ருற்றக்கா லீர்ங்குன்ற நாட
தொடர்புடையே மென்பார் சிலர்.

(இ - ள்.) ஈர் குன்றம் நாட - குளிர்ந்த மலையையுடைய நாட்டையுடையவனே! கால் ஆடு போழ்தில் - (ஒருவர்க்குச்) செல்வம்வந்தகாலத்தில், வானத்து மேல் ஆடும் மீனின் பலர் - ஆகாயத்தின்மேற் சஞ்சரிக்கின்ற நக்ஷத்திரங்களினும் அனேகர், கழி கிளைஞர் ஆவர் - (அவருக்கு) மிக்க உறவினராவர் ; ஒருவர் ஏலா இடர் உற்றக்கால் - அவ்வொருவரே தகாததுன்பத்தை அடையுங்காலத்து, தொடர்பு உடையேம் என்பார்-(அவருக்கு யாம்) உறவினரென்றுசொல்லி முன்வந்து உதவுபவர், சிலர்-சிலரே;

செல்வமுள்ளகாலத்துப் பலர்வந்தசூழ்ந்து பொய்யுறவுபாராட்டி நடித்தலும் வறுமைவந்தகாலத்துச் சிலர்மாத்திரமே மெய்யுறவினராகவந்து உதவுதலு மாகிய உலகஇயற்கை இதனாற் சொல்லப்பட்டது. "அற்ற குளத்தி லறுநீர்ப் பறவைபோ, லுற்றுழித் தீர்வா ருறவல்ல—ரக்குளத்திற், கொட்டியு மாம்பலு நெய்தலும் போலவே, யொட்டி யுறுவா ருறவு" என்பது காண்க. கால் ஆடுதல் - பாதம்நிலைத்தஇடம்போதல் ; இது - இலக்கணையால், செல்வம்பெறுதலை உணர்த்திற்று : கைசாய்தல், சாய்கால், செல்வாக்கு என்பனபோலக் கொள்க. போழ்து - மரூஉமொழி. கழி - உரிச்சொல் ; இனி, இழிவான உறவின ரென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். உற்றக்கால் - கால்என்னும்விகுதிபெற்ற எதிர்காலவினையெச்சம்; உற்ற கால் எனப்பிரித்துப் பெயரெச்சத்தொடராகக்கொள்ளலாகாது : வருமொழிமுதல்வலி மிக்கதனால். ஈர் + குன்றம்=ஈர்ங்குன்றம் ; பண்புத்தொகை: இனமெல்லெழுத்துமிக்கது ; [நன் - மெய் - ௨௧.] ஈர் என்ற அடைமொழி, பலநீரருவிகளையுடைமையாகிய குன்றத்தினது வளத்தைத் தெரிவித்தது. சிலர் என்றது, அருமைகுறித்துநின்றது. (௧௧௩)

௧௧௪. வடுவிலா வையத்து மன்னிய மூன்றி
னடுவண தெய்த விருதலையு மெய்து
நடுவண தெய்தாதா னெய்து முலைப்பெய்
தடுவது போலுந் துயர்.

(இ - ள்.) வடு இலா - குற்றமில்லாத, வையத்து-இவ்வுலகத்திலே, மன்னிய - பொருந்திய, மூன்றில்- (அறம் பொருள் இன்பம் என்னும்) மூன்றனுள்ளே, நடுவணது-நடுவிற்சொல்லப்பட்ட பொருளை, எய்த - (ஒருவன்) அடைய, (அதனால்), இரு தலையும் - முன்னும்பின்னுமுள்ள அறத்தையும் இன்பத்தையும், எய்தும் - அடைவான்; நடுவணது எய்தாதான் - இடையில்நின்ற அச்செல்வத்தை அடையாதவன், உலை பெய்து அடுவது போலும்

துயர் - (கொல்லனது) உலைக்களத்திலே இட்டுக் காய்ச்சப்படுவதனாலாகுந் துன்பத்தைப் போன்ற துன்பத்தை, எய்தும் - அடைவான் ; (எ - று.)

இதனால்,செல்வவறுமைகளின் இயற்கை கூறப்பட்டது. செல்வத்தைப் பெற்றால் தானதருமங்களைச்செய்யவும் இம்மையின்பங்களை அனுபவிக்கவுங் கூடும் ; அதனைப் பெறாவிட்டால் இரத்தல்முதலியவற்றால் மிகுந்ததுன்பத்தை அடைவான் என்பதாம். மூன்று - எண்ணளவையாகுபெயர் ; தொகைக் குறிப்பு. (௧௧௪)

௧௧௫. நல்லாவின் கன்றாயி னாகும் விலைபெறூஉங்
கல்லாரே யாயினுஞ் செல்வர்வாய்ச் சொற்செல்லும்
புல்லீரப் போழ்தி னுழவேபோன் மீதாடிச்
செல்லாவா நல்கூர்ந்தார் சொல்.

(இ - ள்.) நல் ஆவின் கன்று ஆயின்—உயர்ந்தசாதிப் பசுவினது கன்றாயிருக்குமானால், நாகும் - இளங்கன்றும், விலை பெறூஉம் - (மிக்க) விலையை அடையும் ; (அதுபோல), கல்லாரே ஆயினும்-படியாதவர்களேயானாலும், செல்வர் வாய் சொல் - பொருளுடையோரது வாக்கிலிருந்துவருஞ் சொற்கள், செல்லும் - (பலராலும்) அங்கீகரிக்கப்படும் ; நல்கூர்ந்தார் சொல் - (படித்தவர்களாயினும்) வறுமைப்பட்டவரது சொற்கள், புல் ஈரம் போழ்தின் உழவே போல் - அற்பமான ஈரத்தையுடைய காலத்தில் (நிலத்தில்) உழுதல்போல, மீதாடி - மேலேமாத்திரந்தோன்றி, செல்லா ஆம் - உள்ளே ஏற்றுக்கொள்ளப்படாதனவாம் ; (எ - று.)

எடுத்துக்காட்டுவமையணியும் முற்றுவமையணியுஞ் சேர்ந்துவந்த சேர்வையணி. நாகு - இளமையையும் பெண்மையையும் உணர்த்தும் பெயர் ; "எருமையு மரையும் பெற்றமு நாகே" என்னுந் தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தால், இது பசுவிற்கு உரியதாதலை உணர்க. விலைபெறூஉம் - இன்னிசைநிறைத்தற்பொருட்டுக்குறில்நீண்டுஅளபெடுத்தது. நல்கு ஊர் என்னும் இரண்டுசொற்கள் ஒருசொல்லின்தன்மைப்பட்டு நல்கூர் என நின்றது; நல்கூர்தல் - பிறர்கொடுத்ததைப் பெற்றுக்கொண்டு செல்லுதல்: எனவே, வறுமையாயிற்று ; நல்குதல் - கொடுத்தல், ஊர்தல் - செல்லுதல். 'வாய்ச் சொல்' என்றவிடத்து'வாய்' என வேண்டாதுகூறியது,அதன்சிறப்பை உணர்த்தற்கு. உழவு - தொழிற்பெயர். இதனால், செல்வத்தின் சிறப்பான இயற்கை கூறப்பட்டது. (௧௧௫)

௧௧௬. இடம்பட மெய்ஞ்ஞானங் கற்பினு மென்று
மடங்காதா ரென்று மடங்கார் - தடங்கண்ணா
யுப்பொடு நெய்பா றயிர்காயம் பெய்தடினுங்
கைப்பறாப் பேய்ச்சுரையின் காய்.

(இ-ள்.) தட கண்ணாய்-பெரிய கண்களையுடையவளே! அடங்காதார்-(இயல்பாக) அடங்குந்தன்மையில்லாதவர்கள், மெய் ஞானம் - தத்துவஞானத்தை உணர்த்தும் நூல்களை, இடம்பட-அதிகமாக, என்றும் - எப்பொழுதும், கற்பினும் - படித்துவந்தாலும், என்றும் அடங்கார் - எப்பொழுதும் அடங்கமாட்டார்கள் ; (எதுபோல எனின்), உப்பொடு - உப்பையும், நெய் - நெய்யையும், பால் - பாலையும், தயிர் - தயிரையும், காயம் - பெருங்காயத்தையும், பெய்து - தனித்தனியே சேர்த்து, அடினும்-சமைக்கப்பட்டாலும், பேய்ச் சுரையின் காய் - பேய்ச்சுரைக்காய்கள், கைப்பு அறா - (தமது இயற்கையாகிய) கசப்பு நீங்காவாம் ; (எ - று.)

எடுத்துக்காட்டுவமையணி. இதனால், அடங்காதவரது தன்மை கூறப்பட்டது. ஞானம் - நூலுக்குக் காரியவாகுபெயர். தட - உரிச்சொல்; தடங்கண் - உரிச்சொற்புணர்ச்சியாதலால், இனமெலிமிக்கது; [நன் - மெய் - ௩௬.] கண்ணாய் - கண்ணாளென்பதன்விளி: மகரவீறு முன்னிலை; ஈறு திரிந்தது - விளியுருபு. 'உப்பொடு' என உப்பை ஒடுக்கொடுத்துப் பிரித்தது, அறுசுவையுள்ளுந் தலைமைபெறுதலாகிய அதன்சிறப்புத் தோன்ற. காய்-காய்ப்பது. (௧௧௬)

௧௧௭. தம்மை யிகழ்வாரைத் தாமவரின் முன்னிகழ்க
வென்னை யவரோடு பட்டது - புன்னை
விறற்பூங் கமழ்கானல் வீங்குநீர்ச் சேர்ப்ப
வுறற்பால யார்க்கு முறும்.

(இ - ள்.) புன்னை - புன்னைமரங்களின், விறல் - பெருமையையுடைய, பூ - மலர்கள், கமழ் - வாசனைவீசுகிற, கானல் - சோலையையுடைய, வீங்கு நீர் - மிக்க நீரையுடைய கடலினது, சேர்ப்ப - துறையையுடையவனே! தம்மை இகழ்வாரை - (காரணமின்றித்) தம்மை நிந்திப்பவர்களை, தாம் அவரின் முன் இகழ்க - தாம் அவர் நிந்திப்பதற்குமுன்னே [உடனேயென்றபடி] நிந்திக்கக்கடவர்; அவரோடு பட்டது என்னை - (தம்மைநிந்திக்கிற) அவர்களோடு தமக்கு உண்டான தாட்சிணியம் என்ன? உறற்பால - வரத்தக்கனவாகிய இன்பதுன்பங்கள், யார்க்கும் - எவர்க்கும், உறும் - (தவறாமல்) வந்தேதீரும்; (எ - று.)

இங்ஙனங்கூறியது, காரணமின்றிப் பிறரைப்பழிப்பவர்களது நிந்தையைக் குறைவுபடுத்தற்கு உபாயமென்னுங் கருத்தால். அவரின்முன் என்பதற்கு - அவரது புறத்திலேயன்றி எதிரிலே என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். விறல் என்றது - கடலுக்குஇயற்கையாயுள்ள துர்க்கந்தத்தையும் போக்குந் திறத்தை. "பூப்பெயர் முன்இன மென்மையுந் தோன்றும்" எனப் பொதுப்படக்கூறியதனால், அல்வழிஎழுவாய்த்தொடரில் மெலிமிக்கது. கானல் - கடற்கரைச்சோலை. வீங்குநீர் - வினைத்தொகையன்மொழி. இதனால், கீழ்மக்களது தன்மையும் அவரைஅடக்கும்உபாயமுங் கூறப்பட்டன. (௧௧௭)

௧௧௮. ஆவே றுருவின வாயினு மாபயந்த
பால்வே றுருவின வல்லவாம் - பால்போ
லொருதன்மைத் தாகு மறநெறி யாபோ
லுருவு பலகொள லீங்கு.

(இ - ள்.) ஆ வேறு உருவின ஆயினும் - பசுக்கள் வெவ்வேறுநிறத்தையுடையனவாயிருந்தாலும், ஆ பயந்த பால் - அப்பசுக்கள் தந்த பால்கள், வேறு உருவின அல்ல ஆம் - (வெண்ணிறத்தையேயன்றி) வெவ்வேறானநிறத்தை யுடையவையாகமாட்டா; பால் போல் - அந்தப்பால்போல, அறம் - தருமமானது, ஒரு தன்மைத்து ஆகும் - ஒரே தன்மையுடையதாம்; நெறி - (அத்தருமத்தின்) வழிகள், ஈங்கு - இவ்வுலகத்தில், உருவு பல கொளல் - பல ரூபங்களைக் கொண்டிருத்தல், ஆபோல் - அப்பசுக்கள்போல, (ஆகும்); (எ - று.)

என்றது - தானம், தவம், விரதம், வழிபடுகடவுள்வணக்கம் முதலாகத் தருமஞ்செய்யும்வழி பலவாதலை நோக்கி யென்க. இதனால், அறத்தினது தன்மை சொல்லப்பட்டது. "உருவே யட்டையும் வடிவு நிறமும்" என்பதனால், 'உரு' என்பது நிறத்தையும் வடிவையும் உணர்த்துமாறு அறிக.

தெரு - தெருவு, நடு - நடுவு என்பனபோல உரு- உருவு என உகரச்சாரியை பெற்றது. ஆஎன்னுஞ்சொல்இரண்டனுள், பின்னது - சுட்டுப்பெயர்மாத்திரையாய்நின்றது. ஈங்கு - சுட்டுநீண்டது. (ககஅ)

ககூ. யாஅ ருலகத்தோர் சொல்லில்லார் தேருங்கால்
யாஅ ருபாயத்தின் வாழாதார் - யாஅ
ரிடையாக வின்னாத தெய்தாதார் யாஅர்
கடைபோகச் செல்வமுய்த் தார்.

(இ - ள்.) தேரும் கால் - ஆராயுமிடத்து, உலகத்து - உலகத்தில், ஓர் சொல் இல்லார் - ஒருநிந்தைச்சொல்லை யுடைத்தாகாதவர், யாஅர் - எவர்? [எவருமில ரென்றபடி]; உபாயத்தின் வாழாதார் - தந்திரத்தால் வாழாதவர்கள், யாஅர்-எவர்? இடை ஆக - (தமது ஆயுளின்) இடையிலே, இன்னாதது எய்தாதார் - துன்பத்தைஅடையாதவர், யாஅர்—? கடை போக - வாழ்நாளின் முடிவுவரையில், செல்வம் உய்த்தார் - செல்வத்தைக்கொண்டு அனுபவித்தவர், யாஅர்—? (எ - று.)

உலகத்தில் எல்லாரும் ஏதாவதொருநிந்தையை அடைதலும், யாதாயினுமொருஉபாயத்தால் வாழ்தலும், இடையிலே துன்பத்தை அடைதலும், செல்வத்தையிழத்தலும் இயற்கையென்பது கருத்து. சொல்என்பதற்கு - புகழ்ச்சொல்எனவும் உரைக்கலாம். கால் - காலமென்பதன்விகாரம். அளபெடைகள் - அசைநிறைக்கவந்தன. உபாயம்என்றது - சாம தான பேத தண்டங்களையும், உழவு வர்த்தகம் சேவகம் பிச்சை முதலியவற்றையும். ‘வாழாதாரியார்’ என்றும் பாடம். (ககூ)

கஉ0. தாஞ்செய் வினையல்லாற் றம்மொடு செல்வதுமற்
றியாங்கணுந் தேரிற் பிறிதில்லை - யாங்குத்தாம்
போற்றிப் புனைந்த வுடம்பும் பயமின்றே
கூற்றங்கொண் டோடும் பொழுது.

(இ - ள்.) தேரின் - ஆலோசித்துப்பார்த்தால், தம்மொடு செல்வது - (உடம்பைவிட்டபின்பு) தமதுஉயிரோடு வருவது, தாம் செய் வினை அல்லால் - அவரவர் செய்த கருமமே யல்லாமல், பிறிது - வேறொன்று, யாங்கணும் - எவ்விடத்தும், இல்லை—; கூற்றம் கொண்டு ஓடும் பொழுது - யமன் (உயிரைக்) கொண்டு விரைந்துபோகும்போது, ஆங்கு தாம் போற்றி புனைந்த உடம்பும் - அவ்வாறு தாம் பாதுகாத்து (ஆடையாபரணமுதலியவற்றால்) அலங்கரித்த சரீரமும், பயம் இன்றே - பிரயோஜனமில்லாததேயாம்;

‘உடம்பும் பயமின்றே’ என்றது, இவ்வுலகத்தே கழிந்துவிடுதலால். ‘உடம்பும்’ என்ற உயர்வுசிறப்பும்மை, மற்றைச் செல்வம் இளமை சுற்றம் கல்வி முதலியவற்றின் பயனின்மையையும் உணர்த்திற்று. இப்பாட்டினால், வினை உடம்பு இவற்றின் தன்மை கூறப்பட்டது. மற்று - அசை. யாங்கண் - யாக்கண் என்பதன்மெலித்தல். “முடிப்ப முடித்துப் பின் பூசுவ பூசி, உடுப்ப உடுத்து உண்ப உண்டு” பாதுகாக்கப்படுதலினால், ‘ஆங்குத்தாம் போற்றிப்புனைந்த உடம்பு’ எனப்பட்டது. மற்றியாங்கண் - குற்றியலிகரம். ஏ - தேற்றம். “ஸ்வக்ருதம் துஷ்க்ருதஞ்சைவ கச்சந்தமநுகச்சதி” என்னும் வடநூல்மேற்கோளுங் காண்க. (கஉ0)

கரு - ம் அதி —தீவினையச்சம்.

அதாவது - பாவத்தைத்தருகின்ற கொடியதொழில்களைச் செய்வதற்கு அஞ்சியொழுகவேண்டும் என்பதைப்பற்றிச் சொல்வது. பொருள்களின்

உண்மையானதன்மையை உணர்ந்தாலல்லது தீவினைதருபவை இவையென அறிந்து அவற்றினின்று அஞ்சி அவற்றைச்செய்யாதொழுகுதல் கூடாமையால், இது மெய்ம்மையென்னும் அதிகாரத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது. அச்சம் - தொழிற்பெயர்; அஞ்சு - பகுதி, அம் - விகுதி, வலித்தல் - விகாரம்.

கஉக. துக்கத்துட் டூங்கித் துறவின்கட் சேர்கலா
மக்கட் பிணத்த சுடுகாடு - தொக்க
விலங்கிற்கும் புள்ளிற்குங் காடே புலன்கெட்ட
புல்லறி வாளர் வயிறு.

(இ - ள்.) சுடுகாடு - மயானங்கள், துக்கத்துள் - ஸம்ஸாரத்துன்பங்களிலே, தூங்கி - தங்கியிருந்து, துறவின்கண் - துறவறத்திலே, சேர்கலா - சேராத, மக்கள் - மனிதர்களுடைய, பிணத்த - பிணங்களையுடையன; புலன் கெட்ட - நல்லறிவில்லாத, புல் அறிவு ஆளர் - அற்ப அறிவையுடையவர்களது, வயிறு - வயிறுகளோவென்றால், தொக்க விலங்கிற்கும் புள்ளிற்கும் காடே - தொகுதியான மிருகங்களுக்கும் பறவைகளுக்கும் உரிய இடுகாடுகளேயாம்; (எ - று.)

மனிதப்பிணத்தையுடைய சுடுகாட்டினும் மிருகபட்சிகளின் பிணங்களையுடைய அற்பர்களதுவயிறு இழிவாம் என்பது போதருதலால், குறிப்பால்வந்த வேற்றுமையணி; உபமான உபமேயங்களுள் ஒன்றற்குச் சிறப்புக் கூறுதல்,இவ்வணியின் இலக்கணம்: இதனை வடநூலார் 'வியதிரேகாலங்காரம்' என்பர். இங்கே உபமானத்தினும் உபமேயத்துக்கு விசேஷம் சொல்லப்பட்டது. துறவிகளது தூய உடல் சுடுகாட்டிற்சேர்த்திச்சுடப்படாமல் சிறந்ததோரிடத்திற் சேமஞ்செய்து புனிதமாய்போற்றப்படுதலால், அதனை ஒழித்து 'துக்கத்துட் டூங்கித் துறவின்கட் சேர்கலா, மக்கட் பிணத்த சுடுகாடு' என்றார். சுடுகாடு - பால்பகா அஃறிணைப்பெயர்: (இறந்தவரைச்) சுட்டு எரிக்குங் காடு. விலங்கு - (மனிதரைப்போலன்றிக்கே) குறுக்காகநின்று உணவு முதலியவற்றைக் கொண்டு நடப்பது; இது, 'திர்யக்' என்னும் வடசொல்லின் மொழிபெயர்ப்பு. 'புலன்கெட்ட' என்றது, உயிர் உய்வதற்கு உபாயமாகிய தத்துவஞானத்தை உடைத்தாகாமையால். 'புல்லறிவாளர்' என்றது, உண்ணல் உடுத்தல் உறங்கல் முதலியவற்றுக்கு உரிய சாதாரண அறிவை உடைமையால். பிணத்த - அன்சாரியை பெறாத பலவின்பால் முற்று. இப்பாட்டால், மாம்சபோஜனம் தீவினையென்பது கூறப்பட்டது. (கஉக)

கஉஉ. இரும்பார்க்குங் காலரா யேதிலார்க் காளாய்க்
கரும்பார் கழனியுட் சேர்வர் - சுரும்பார்க்குங்
காட்டுளாய் வாழுஞ் சிவலுங் குறும்பூழுங்
கூட்டுளாய்க் கொண்டுவைப் பார்.

(இ - ள்.) சுரும்பு - வண்டுகள், ஆர்க்கும்-ஆரவாரிக்கின்ற, காட்டுள் - வனத்திலே, ஆய் - பொருந்தி, வாழும் - வாழ்கின்ற, சிவலும் குறும்பூழும்- கவுதாரி காடை முதலான பறவைகளை, கூட்டுள் - கூண்டினுள்ளே, ஆய் - ஆகும்படி, கொண்டு வைப்பார் - கொண்டுபோய் வைத்து வளர்ப்பவர்கள், (மறுபிறப்பில்), இரும்பு ஆர்க்கும் காலர் ஆய் - இருப்புவிலங்குகள் ஒலிக்கின்ற கால்களையுடையவர்களாய், ஏதிலார்க்கு ஆள் ஆய் - அயலார்க்கு அடிமைகளாய், கரும் பார்-வட்டைநிலங்களிலும், கழனியுள்- விளைநிலங்களிலும், சேர்வர் - (வேலைசெய்தற்குப்) போய்ச்சேர்வர்கள்.

கரும்பார் - கருமையான பார்; இங்கே, கருமை - வலிமை: அதாவது - வட்டையாயிருத்தல்; பயனில்லாத நிலம். இனி, இருளுலகமாகிய தாமிஸ்ரம் என்னும் நரகவிசேட மென்று உரைப்பாருமுளர். கரும்பு ஆர் எனப்பிரித்து - கரும்புகள் விளைகிற கழனி யென்றும் உரைப்பர். சுரும்பு - வண்டுகளில் ஓர்சாதி. ஆய் என்னுஞ்சொல் இரண்டனுள், பின்னது - ஆக என்னும் எச்சத்தின் திரிபு. வைப்பார் - பெயர். பறவைகளைக் கொன்று தின்பதேயன்றி அவற்றைப்பிடித்துக் கூட்டிலடைத்துவருத்துவதுந் தீவினை யென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. தசகுமாரசரிதத்துள் அன்னப்பார்ப்பை நூலிட்டுக் காலைக்கட்டின பாவத்தாற் பின்பு வெள்ளிவிலங்கு காலிற் கிடந்த தென்று ஆசாரியர் கூறியவாறும், சீவகசிந்தாமணியுள் முற்பிறப்பில் அன்னப்பார்ப்பைச் சுற்றத்தினின்றும்பிரித்துச்சிறைவைத்ததீவினையாற் சீவகன் சுற்றத்தினின்றும்பிரிந்து சிறைப்பட்டானென்று சாரணர்கூறியவாறும் உணர்க. "பூவைகிளி தோகைபுணரன்னமொடு பன்மா,யாவையவை தங்கிளையி னீங்கியழ வாங்கிக்,காவல்செய்து வைத்தவர்க டங்கிளையி னீங்கிப், போவர்புகழ் நம்பியிது பொற்பிலது கண்டாய்" என்னுஞ் சிந்தாமணிச் செய்யுளையுங் காண்க. சிவல், குறும்பூழ் - மற்றப்பறவைகட்கும் உபலக்ஷணம். இரும்பு - விலங்குக்குக் கருவியாகுபெயர். (கஉஉ)

கஉங. அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகித்
துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே - யக்கா
லலவனைக் காதலித்துக் கான்முரித்துத் தின்ற
பழவினை வந்தடைந்தக் கால்.

(இ - ள்.) அக்கால் - முற்பிறப்பில், அலவனை - நண்டை, காதலித்து - விரும்பி, கால் முரித்து - காலை ஒடித்து, தின்ற - தின்றதனாலாகிய, பழவினை - பழைய தீவினை, வந்து அடைந்தக்கால் - (பிற்பிறப்பில்) வந்துசேர்ந்தால், (அத்தீவினைசெய்தவர்), அக்கே போல் - சங்குமணிபோல, அம் கை ஒழிய - அகங்கைமாத்திரம் நிற்க, விரல் அழுகி - விரல்கள் அழுகிப்போய், துக்கம் தொழு நோய் எழுப - (மிக்க) துன்பத்திற்கு இடமான குஷ்டவியாதி உண்டாகப்பெறுவர்; (எ - று.)

நண்டைமுறித்துத்தின்றவர்க்குக் குட்டநோயுண்டா மாதலால் அதுவுந் தீவினை யென்பது கருத்து. "அகமுனர்ச் செவிகை வரினிடை யனகெடும்" என்னும் விதியால், அகம் + கை = அங்கை எனப் புணர்ந்தது. தொழுநோய் - தொழுவாகிய நோய்; இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை. "உயர்திணை தொடர்ந்த பொருள்முத லாறும், அதனொடு சார்த்தி னத்திணை முடிபின" என்னுஞ் சூத்திரத்தால், நோய் என்னும் அஃறிணையெழுவாய் 'எழுப' என்னும் உயர்திணையெழுவாயின் முற்றைக் கொண்டது; திணைவழுவமைதி. எழுப- உயர்திணைமுற்று; ப-விகுதி: இது—எதிர்காலத்தையும்பலர்பாலையுங்காட்டும்; [நன் - பத - கஅ, வினை - அ.] தின்ற பழவினை - 'சங்குசுட்டசுண்ணம்பு' என்பதிற்போலப் பெயரெச்சம் காரணப்பொருளதாய்க் காரியப்பெயரைக் கொண்டது. ஏ - தேற்றம். (கஉங)

கஉச. நெருப்பழற் சேர்ந்தக்கா னெய்போல் வதூஉ
மெரிப்பச்சுட் டெவ்வநோ யாக்கும் - பரப்பக்
கொடுவினைய ராகுவர் கோடாருங் கோடிக்
கடுவினைய ராகியார்ச் சார்ந்து.

(இ - ள்.) நெய் போல்வதூஉம் - நெய்யும், நெருப்பு அழல் சேர்ந்தக்கால் - நெருப்பினது வெப்பத்தைத் தான்சேர்ந்தால், எரிப்ப சுட்டு-

(உடம்பை) எரிக்கும்படி காய்ந்து, எவ்வம் நோய் ஆக்கும் - (தன்னைச்சார்ந்தவர்க்குத்) துன்பந்தரும் நோயை உண்டாக்கும்;(அதுபோலவே),கோடாரும்-(நல்லொழுக்கத்தில்) தவறாத யோக்கியர்களும், கடு வினையர் ஆகியார் சார்ந்து - கடுமையான பாதகச்செயல்களையுடைய அயோக்கியரைச் சேர்ந்து, கோடி - (அச்சேர்க்கையால் தம் ஒழுக்கத்தில்) தவறி, பரப்ப கொடு வினையர் ஆகுவர் - மிகவுங்கொடிய தொழில்களைச் செய்பவராவர்; (எ-று.)

திருஷ்டாந்தாலங்காரம். "தீயகந்த முள்ளதொன்றைச் சேர்ந்திருப்ப தொன்றுக்குத், தீயகந்த மேறுந் திறமதுபோல்—தீய,குணமுடையோர் தங்களுடன் கூடியிருப் பார்க்குக், குணமதுவே யாஞ் செறிவு கொண்டு" என்பது காண்க. 'நெய்யும்' என்ற உயர்வுசிறப்பும்மை - அதனது தண்மையையும், எத்தன்மையானபண்களையும் ஆற்றுமியல்பையும் காட்டிற்று. போல்வது-ஒப்பில்போலி;"ஒப்பில் போலியு மப்பொருட் டாகும்" என்னுந் தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தின் உரையில், ஒன்றற்கொன்றுஒக்குமென்னும்பொருள் தன்கண்இன்றிவரும் போலியென்னுஞ்சொல் சிறிதுபொருளுணர்த்தி உரையசையாய்நிற்பதற்கு இதனை உதாரணங்காட்டியிருத்தல் காண்க. அளபெடை, செய்யுளோசைநிறைக்கவந்தது. இனி, கோடிக்கடு வினையர் எனஎடுத்து - மிகப்பலவாகிய தீவினைகளையுடையவர் என்றுமாம். தீயோர்சேர்க்கையினால் வருந் தீமை இதனாற் கூறப்பட்டது. (கஉச)

கஉரு. பெரியவர் கேண்மை பிறைபோல நாளும்
வரிசை வரிசையா நந்தும் - வரிசையால்
வானூர் மதியம்போல் வைகலுந் தேயுமே
தானே சிறியார் தொடர்பு.

(இ - ள்.) பெரியவர் கேண்மை - (அறிவாற்) பெரியோர்களது சினேகம், பிறை போல - இளஞ்சந்திரன்போல, நாளும் - தினந்தோறும், வரிசைவரிசையா - முறையே, நந்தும் - வளரும்; சிறியார் தொடர்பு - (அறிவினால்) சிறியவரது சினேகமோவென்றால், வான் ஊர் மதியம் போல் - ஆகாயத்திற் செல்லும் பூர்ணசந்திரன்போல, வைகலும் - நாள்தோறும், வரிசையால் - முறையாக, தானே - பிறருடையமுயற்சியில்லாமலே, தேயும் - குறைந்துவிடும்; (எ - று.)

அறிவுடையாரும் அறிவுடையாருஞ் செய்த நட்பு முன்சுருங்கிப் பின் பெருகுதற்கும், அறிவிலாரும் அறிவிலாருஞ் செய்த நட்பு முன்பெருகிப்பின் சுருங்குதற்குங் காரணம், தமக்குள் ஒருவர் ஒருவருடையகுணத்தை முன் அறியாமலிருத்தலும் பின்அறிதலுமாம். "நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப், பின்னீர பேதையார் நட்பு" என்னுந் திருக்குறளை நோக்குக. கேண்மை, தொடர்பு, நட்பு என்பன - ஒருபொருட்சொற்கள். இதனால், தீவினைதருவதான தீயோர்தொடர்பின் தன்மை கூறப்பட்டது. (கஉரு)

கஉசு. சான்றோ ரெனமதித்துச் சார்ந்தாய்மற் சார்ந்தாய்க்குச்
சான்றாண்மை சார்ந்தார்க ணில்லாயிற் - சார்ந்தோய்
சாந்தகத் துண்டென்று செப்புத் திறந்தொருவன் [கேள்
பாம்பகத்துக் கண்ட துடைத்து.

(இ - ள்.) (நீ), சான்றோர் என மதித்து - (இவர் எல்லாநற்குணங்களாலும்) நிறைந்தவரென்று நன்குமதித்து, சார்ந்தாய் - (சிலரைச்)சினேகித்தாய்; சார்ந்தாய்க்கு - (அவ்வாறு) சினேகித்தஉனக்கு, சான்றாண்மை - அந்நற்குணநிறைவுடைமை, சார்ந்தார்கண் - (உன்னாற்) சேரப்பட்டஅவரிட

த்து, இல்ஆயின் - இல்லாமற்போமானால், (அது), ஒருவன்—, சாந்து அக த்து உண்டு என்று - வாசனைத்திரவியம்இதனுள்ளே இருக்கிறதென்று எண்ணி, செப்பு திறந்து - ஒருசிமிழைத் திறந்து, அகத்து-அதனுள்ளே,பாம்பு கண்டது-பாம்பைக்கண்ட தன்மையை,உடைத்து-உடையது;சார்ந்தாய்-சினேகஞ்செய்தவனே! கேள் - (இதனைக்) கேட்டறிவாயாக; (எ - று.)

ஒருகாரியத்தைச் செய்யத்தொடங்கி இஷ்டத்தையடையாது அநிஷ்டத்தையடைதலாகிய தகுதியின்மையணியை இச்செய்யுளிலே காண்க; இதனை வடநூலார் விஷமாலங்கார மென்பர். மன் - அசை; மிகவும் என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். சார்ந்தாய்க்கு - முன்னிலையொருமைவினையாலணையும்பெயர், நான்காம்வேற்றுமை. சான்றாண்மை - நற்குணங்களால் நிறைந்து அவற்றை ஆளுந்தன்மை. சந்து - சந்தனம்என்னும் வடமொழியின் விகாரம். சான்றோரெனமதித்துச் சார்தலுக்கு- சார்தகத்துண்டென்று செப்புத்திறத்தலும், அங்குச்சான்றாண்மையின்மையைக்காணுதற்கு-பாம்பகத்துக்காணுதலும் உபமானமெனக்காண்க. இதனாலும் மேலிரண்டு பாட்டுக்களாலும், அஞ்சப்படுவதாகிய தீயோர்தொடர்பாலுண்டாந்தீமை கூறப்படுகின்றது. நன்குஆராயாமல் ஒருவரோடுநட்புச்செய்தல் பெருந்தீமைவருதற்குக்காரணமா மென்பதை உபமானத்தால் விளக்கினார். (கஉசு)

கஉஎ. யாஅ ரொருவ ரொருவர்த முள்ளத்தைத்
தேருந் துணைமை யுடையவர்—சாரற்
கனமணி நின்றிமைக்கு நாடகேண் மக்கண்
மனம்வேறு செய்கையும் வேறு.

(இ - ள்.) சாரல் - மலைப்பக்கங்களிலே, கனம் மணி - பெருமைபொருந்திய இரத்தினங்கள், நின்று - நிலைபெற்று, இமைக்கும்-விளங்குகின்ற, நாட - நாட்டையுடைய அரசனே! கேள் - கேட்பாயாக; ஒருவர்தம் உள்ளத்தை - வேறொருவருடைய மனத்தை, தேரும் துணைமை உடையவர்-ஆராய்ந்தறியும்வல்லமையையுடையவராகிய, ஒருவர் - ஒருத்தர், யாஅர்-எவருளர்? [ஒருவருமில்லை]; (ஏனென்றால்), மக்கள் மனம் வேறு செய்கையும் வேறு-மனிதர்களது எண்ணமும் வேறு செய்யுந்தொழிலும் வேறு;

உலகத்தில் மனிதர்பலர்க்கு மனமுஞ்செயலும் ஒற்றுமைப்பட்டிராமல் வேறுபட்டிருக்குமாதலால் ஒருவரதுஉள்ளம்இத்தன்மையதென்று அவர்செய்கையைக்கொண்டுதெளியலாகா தென்பது கருத்து. எனவே, பலநாள் பலவழியால் ஆராய்ந்து ஒருவரை நட்புக்கொள்ளல்வேண்டு மென்பதாம். அளபெடை, அசைநிறைத்தது. துணைமை, மை-பண்புப்பெயர்விகுதி. கேள்-முன்னிலையசையுமாம். வேறு-ஐம்பால்மூவிடத்துக்கும்பொது. (கஉஎ)

கஉஅ. உள்ளத்தா னள்ளா துறுதித் தொழிலராய்க்
கள்ளத்தா னட்டார் கழிகேண்மை—தெள்ளிப்
புனற்செதும்பு நின்றலைக்கும் பூங்குன்ற நாட
மனத்துக்கண் மாசாய் விடும்.

(இ - ள்.) புனல்-அருவிநீர், தெள்ளி - தெளிவுடையதாய், செதும்பு-சேற்றை, நின்று அலைக்கும் - இடைவிடாது ஒழித்துநிற்கிற, பூ குன்றம்-அழகிய மலையையுடைய, நாட - நாட்டையுடையவனே! உள்ளத்தால் நள்ளாது - மனப்பூர்வமாய்ச் சினேகஞ்செய்யாமல், உறுதி தொழிலர் ஆய்-(தங்களுக்கு) நன்மையையே தேடுந் தொழிலையுடையவராய், கள்ளத்தால் நட்டார் - வஞ்சனையாற் சினேகஞ்செய்தவரது, கழி கேண்மை - மிகுந்த

நட்பு, மனத்திக்கண் மாசு ஆய்விடும் - மனத்திற் குற்றமாய்முடியும்; (எ - று.)—ஆதலால், அதற்கு அஞ்சவேண்டு மென்பதாம்.

மனத்துக்கண்மாசாய்விடும் என்றது - பின்பு பலதீமையை விளைக்கு மென்றபடி. பூங்குன்றம் - பண்புத்தொகை; அழகாகிய குன்ற மென்க.

௧௨௯. ஒக்கிய வொள்வாட னொன்னார்கைப் பட்டக்கா
லூக்க மழிப்பதூஉ மெய்யாகு—மாக்க
மிருமையுஞ் சென்று சுடுதலா னல்ல
கருமமே கல்லார்கட் டீர்வு.

(இ - ள்.) ஒக்கிய - (போரிற் பகைவரைக் கொல்லும்பொருட்டு ஒருவன்)உயரஎடுத்த, ஒள் வாள்-பிரகாசமான வாளாயுதமானது,தன் ஒன்னார் கை பட்டக்கால் - அவனது பகைவரது கையில் அகப்பட்டுவிட்டால், ஊக்கம் அழிப்பதூஉம்-பகைவரைஅழியாமையோடுஅவன்வலிமையைநாசப் படுத்துவதும், மெய் ஆகும்-(இம்மையில்)உண்மையாம்; (அதுபோலவே), ஆக்கம் - (மூடர்க்குத் தான்செய்யும்) உபகாரம், இருமையும் சென்று சுடுதலால் - இம்மை மறுமை யென்கிற இரண்டிடத்தும் தொடர்ந்து தம்மை வருத்துவதனால், கல்லார்கண் தீர்வு - அறிவில்லாதவரிடத்தினின்றும் நீங்குதல், நல்ல கருமமே - நல்ல காரியமேயாம்; (எ - று.)

பகைவர்கையில் தவறிஅகப்பட்ட தனதுவாளினால் உண்டாகுந் தீமையினும் அறிவில்லார்க்குத் தான்செய்த உபகாரத்தா லுண்டாகுந்தீமைக்கு மிகஅஞ்சவேண்டு மென்பது கருத்து; ஏனெனில், பகைவர்கையிற்பட்ட வாள் இம்மையில் தன்உயிர்வாழ்க்கையையொழித்தாலும் மறுமையில் வீரசுவர்க்கஇன்பத்திக்குக் காரணமாம்: அறிவிலார்க்குச்செய்தஉபகாரமோ செய்தவனுக்கு இம்மையிற்பழியையும் மறுமையிற்பாவத்தையுந் தந்து இருமையுங்கெடுக்கு மாதலின். ஒக்கிய என்னும் இறந்தகாலப் பெயரெச்சத்தில், ஓங்கு என்பதன் பிறவினையாகிய ஒக்கு - பகுதி. ஒன்னார்- ஒன்றார் என்பதன்மரூஉ; சேராதவரென்றுபொருள். அழிப்பதூஉம் - இன்னிசையளபெடை. (௧௨௯)

௧௩0. மனைப்பாசங் கைவிடாய் மக்கட்கென் றேங்கி
யெனைத்தூழி வாழ்தியோ நெஞ்சே—யெனைத்துஞ்
சிறுவரையே யாயினுஞ் செய்தநன் றல்லா
லுறுபயனோ வில்லை யுயிர்க்கு.

(இ - ள்.) நெஞ்சே - மனமே! மனை பாசம் கைவிடாய்-மனையாளிடத்துள்ள அன்பை விடாமல், மக்கட்கு என்று ஏங்கி - பிள்ளைகளுக்காகவும் இரங்கி, எனைத்து ஊழி வாழ்தியோ - எத்தனைகாலம் வாழ்வாயோ? எனைத்தும் சிறு வரையே ஆயினும் - எவ்வளவு சிறியதாயினும், செய்த நன்று அல்லால்-(ஒருவன்) செய்த நற்காரியமேயல்லாமல், உயிர்க்கு—(அவனது) உயிருக்கு, உறு பயனோ - அடையும்படியான நற்பயனோ, இல்லை - வேறில்லை; (எ - று.)

மனை - மனையாளுக்கு இடவாகுபெயர்; இனி, இல்வாழ்க்கையென்றுமாம். கைவிடாய் - முற்றெச்சம். கை - உபசர்க்கம்; தனக்கென்று ஒரு பொருளில்லாமல் வினையையடுத்துவந்தது. சிறு வரை-சிறிய அளவு. ஓகாரம் இரண்டனுள், முன்னது - இரக்கம். பின்னது - உயர்வுசிறப்பு. உயிர்க்கு உறுதியாகிய நல்வினையைத் தேடாது ஸம்ஸாரபாசபந்தத்தி லகப்பட்டு உழன்று வீண்காலங்கழித்தலாலாகுந் தீவினைக்கு அஞ்சவேண்டு

மென்பது இதனுற் கூறப்பட்டது. 'எனைத்தூழிவாழ்தியோ' என்றதனுல், யாக்கைநிலையாமையைக்குறிப்பித்தவாறு. முதலடியினுல், பெண்டு பிள்ளைகள் மறுமைக்கு உதவாமையை உணர்த்தினுர். (கஙo)

இரண்டாவது

பொருட்பால்.

அதாவது - இல்லறத்தின்வழிப்படுவனவாகிய பொருளினின்பங்களுள் இம்மைமறுமை இரண்டையுந் தருவதாகிய பொருளை உணர்த்தும் பாகம். பொருளாவது-தருமவழியிற்சேர்க்கப்பட்ட பொன் மணி நெல் முதலியன.

கச-ம் அதி.—கல்வி.

அதாவது - கற்பதற்குரிய நூல்களைக் கற்றலைப்பற்றிச் சொல்வது. அவை - அறநூல், நீதிநூல் முதலியன. பொருள்பெறுதற்கு முதற்காரணமாயும், பெற்றபொருளைக்காத்தற்கும் பிறர்க்குச்செலவழித்துத் தானும் அனுபவித்தற்குந் துணைக்காரணமாயும் இருத்தல்பற்றி, கல்வி - முதலில் வைக்கப்பட்டது. கல்வி - தொழிற்பெயர்; வி - விகுதி.

கஙக. குஞ்சி யழகுங் கொடுந்தானைக் கோட்டழகு
மஞ்ச ளழகு மழகல்ல—நெஞ்சத்து
நல்லம்யா மென்னு நடுவு நிலைமையாற்
கல்வி யழகே யழகு.

(இ-ள்.) குஞ்சி அழகும்-மயிர்முடியின் அழகும், கொடு தானை கோடு அழகும் - மடிப்புள்ள ஆடையினது கரையின் அழகும், மஞ்சள் அழகும் - பூச்சினது அழகும், அழகுஅல்ல - அழகாகமாட்டா; நெஞ்சத்து நல்லம் யாம் என்னும் நடுவுநிலைமையால் - மனத்தில் யாம் நற்குணமுடையோ மென்றுகாண்கிற கோணுதலில்லாத தன்மையால், கல்வி அழகே அழகு - படிப்பினுலுண்டாகும் அழகே அழகாம்; (எ - று.)

குஞ்சி - ஆண்மயிர்; பங்கி, குடுமி, சிகை என்பனவும் இவ்வாறே: அளகம், ஓதி, கூந்தல், ஐம்பால், கோதை என்பன-பெண்மயிரின்பெயராம். கொடுமை - வளைவு; கொடுங்கோல், கொடுவாள்,கொடுமரம், கொடும்புறம்என்றவிடங்களிலுங்காண்க:இங்கே,மடிப்புக்குக் கொள்ளப்பட்டது. மஞ்சள் - மற்றும் பலவகைப்பட்ட மேற்பூச்சுக்களுக்கும், கொடுந்தானைக் கோடு - ஆபரணங்களுக்கும், குஞ்சி - பிறஉறுப்புக்களுக்கும் உபலக்ஷணம். நல்லம்-தன்மைப்பன்மைக்குறிப்புமுற்று; அம்-விகுதி. ஏ - பிரிநிலை. குஞ்சியழகுமுதலியன தம்மைப்பார்க்கும்பிறர்க்கேயன்றித் தமக்கு இன்பந்தருவனஅல்ல கல்விஒன்றே தம்மனத்துக்கு இன்பந்தருவது என்பார், 'நெஞ்சத்து நல்லம்யா மென்னு நடுவு நிலைமையால்' என்றுர். இனி, மனத்தில் நல்லவர்களாயிருக்கக்கடவோம் யாமென்று எண்ணுகிற பக்ஷபாதமில்லாததன்மையோடு கூடிய கல்வியினதுஅழகே அழகென்று உரைப்பாருமுளர். ஆடவர்க்குஉரிய குஞ்சியை முதலிலும், மகளிர்க்குஉரிய மஞ்சளை இறுதியிலும், இருவர்க்கும்பொதுவாகிய தானையை இடையிலும் வைத்துக் கூறியதனுல், இப்பாட்டை ஆண்கல்விக்கும் பெண்கல்விக்கும் பொதுவென்பர். "மயிர்வனப்புங் கண்கவரு மார்பின் வனப்பு, முகிர்வனப்புங் காதின் வனப்புஞ்—செயிர்தீர்ந்த, பல்லின் வனப்பும் வனப்பல்ல நூற்கியைந்த, சொல்லின் வனப்பே வனப்பு" என்னுஞ் சிறுபஞ்சமூலச் செய்யுளையும், "இடைவனப்புந் தோள்வனப்பு மீடின் வனப்பு, நடைவனப்பு நாணின்

வனப்பும் - புடைசால், கழுத்தின் வளைப்பும் வனப்பல்ல வெண்ணேனு, டெழுத்தின் வனப்பே வனப்பு" என்னும் ஏலாதிச்செய்யுளையும் நோக்குக.(கநக)

கநஉ. இம்மை பயக்குமா லீயக் குறைவின்றுந்
றம்மை விளக்குமாற் றாமுளராக் கேடின்று
லெம்மை யுலகத்தும் யாங்காணேங் கல்விபோன்
மம்ம ரறுக்கு மருந்து.

(இ - ள்.) (கல்வியானது), இம்மை - இப்பிறப்பின்பயனாகிய தத்துவஞானத்தை, பயக்கும் - தரும்; ஈய - (பிறருக்குக்) கொடுக்க, [போதித்தலால் என்றபடி], குறைவு இன்று - (செல்வம்போலக்) குறைவுபடாது [மேன்மேல்வளரும்]; தம்மை விளக்கும் - தம்மை (ப்புகழால் நெடுந்தூரமட்டும்) விளங்கச்செய்யும்; தாம் உளர் ஆ கேடு இன்று - தாங்கள் உயிருள்ளவராகவாழுமளவும் அழிதலில்லை; ஆல் - ஆதலால், யாம்—, கல்வி போல் மம்மர் அறுக்கும் மருந்து - கல்விபோல அறியாமையாகிய நோயை ஒழிக்கின்றதொரு மருந்தை, எம்மை உலகத்தும் - எத்தன்மையான உலகத்திலும், காணேம் - காண்கிறோமில்லை; (எ - று.)

இம்மை - பயனுக்கு ஆகுபெயர். கேடு - முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர். மைவிகுதி - இம்மையென்பதில் இடப்பொருளையும், எம்மைஎன்பதில் தன்மைப்பொருளையும் உணர்த்திற்று. தேவலோகத்துமருந்தாகிய அமிருதமும் மம்மரறுக்காதாதலால் அதனினுஞ்சிறந்த தென்பது தோன்ற, 'எம்மையுலகத்தும் யாங்காணேங் கல்விபோன், மம்ம ரறுக்கு மருந்து' எனப்பட்டது. இம்மை - செல்வம் எனவுமாம். ஆல் மூன்றும்-அசை.(கநஉ)

கநந. களர்நிலத்துப் பிறந்த வுப்பினைச் சான்றோர்
விளைநிலத்து நெல்லின் விழுமிதாக் கொள்வர்
கடைநிலத்தோ ராயினுங் கற்றறிந் தோரைத்
தலைநிலத்து வைக்கப் படும்.

(இ - ள்.) களர் நிலத்து பிறந்த - (இழிவான) உவர்நிலத்தில் உண்டான, உப்பினை - உப்பை, சான்றோர் - பெரியோர், விளை நிலத்து நெல்லின் விழுமிது ஆ - விளைகின்ற (நல்ல) நிலத்தில் தோன்றிய நெல்லினுஞ் சிறந்ததாக, கொள்வர் - கொள்ளுவார்கள்; (அதுபோலவே), கடைநிலத்தோர் ஆயினும் — இழிவானசாதியிற் பிறந்தவர்களானாலும்,கற்று அறிந்தோரை (நூல்களைக்) கற்று (அவற்றின் பொருளை) அறிந்தவர்களை, தலை நிலத்து வைக்கப்படும்-மேன்மையான இடத்தில் வைத்துக்கௌரவிக்கவேண்டும்;

பிறப்பைப்பற்றி உயர்வுதாழ்வுபாராட்டாமற் கல்விச்சிறப்பால்நன்கு மதிக்கவேண்டு மென்பது கருத்து. உப்பின்சுவை உணவுக்கு இன்றியமையாததுபோலக் கல்வியறிவு மக்கட்கு இன்றியமையாததென்பது தோன்ற, உப்பினைத் திருஷ்டாந்தமாய் எடுத்துக்கூறினார். உப்பு நெல்லினும் விழுமிதாக் கொள்ளப்படுதலை "ஷண்ணாம்ரஸாநாம்லவணம்ப்ரதாநம்" என்னும் வடநூன்மேற்கோளைக்கொண்டும், "உப்பில்லாப்பண்டங் குப்பையிலே" என்னும் பழமொழியைக்கொண்டும் உணர்க. இனி, நெல்லின் - நெல்லைப்போல எனவும் உரைப்பர். விழுமிது - விழுமமென்னும் உரிச்சொல் லினடியாகப்பிறந்த ஒன்றன்பாற்குறிப்புவினையாலணையும்பெயர். "நாற்பாற் குலத்தின் மேற்பா லொருவன்,கற்றில னாயிற் கீழிருப் பவனே", "எக்குடிப் பிறப்பினும் யாவரே யாயினும், அக்குடியிற் கற்றோரை வருக வென்பார்", "ஆக்கு மறிவா னலது பிறப்பினுன், மீக்கொ ளுயர்விழிவு வேண்டற்க"என்பன காண்க.வைக்கப்படும்-ஒருவகைவியங்கோள்வினைமுற்று.

கரு௪. வைப்புழிக் கோட்படா வாய்த்தீயிற் கேடில்லை
மிக்க சிறப்பி னரசர் செறின்வவ்வா
ரெச்ச மெனவொருவன் மக்கட்குச் செய்வன
விச்சைமற் றல்ல பிற.

(இ - ள்.) விச்சை - கல்விகள், வைப்புழி - வைக்கப்பட்ட இடத்தில், கோட்படா - (பிறரால்) கவரப்படமாட்டா; வாய்த்து-(கொள்பவர் தக்கவராகக்) கிடைத்து, ஈயின் - (அவருக்குக்) கொடுத்தால், கேடு இல்லை-குறைதலில்லை; மிக்க சிறப்பின் அரசர் - மிகுந்த சிறப்பையுடைய அரசர்கள், செறின் - கோபித்தால், வவ்வார் - அபகரிக்கமாட்டார்கள்; (ஆதலால்), ஒருவன் —, எச்சம் என-ஆக்கமென்று, மக்கட்கு - தன் பிள்ளைகளுக்கு, செய்வன - சேர்த்துவைக்கத்தக்கவை, விச்சை - கல்விப்பொருள்களேயாம்; பிற அல்ல - மற்றைச் செல்வப்பொருள்களல்ல; (எ - று.)

செல்வப்பொருள்கள் கள்வராலும் ஞாதியராதியோராலுங் கவர்ந்து கொள்ளப்படும், பிறர்க்குக்கொடுத்தாற் செலவழிந்துபோம், கொடுங்கோல்மன்னராற் கொள்ளைகொள்ளப்படும்; இத்தன்மையான அபாயங்கள் கல்விப்பொருளுக்கு ஒருகாலும் இல்லை; ஆதலாற் செல்வப்பொருளினுங் கல்விப்பொருளே சிறந்ததென்பது கருத்து. "கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு, மாடல்ல மற்றை யவை", "தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து, முந்தி யிருப்பச் செயல்" என்னுந் திருக்குறள்களை இங்கே அறிக. வைப்பு உழி - வைத்தலையுடைய இடம். கோள் - கொள்ளுதல்; முதனிலைதிரிந்ததொழிற்பெயர். இந்நாலடிநானூற்றில் ஒவ்வொருசெய்யுளும் ஒவ்வொருபுலவரால் தனித்தனி பாடப்பட்டதாதலால், இச்செய்யுளில் 'ஈயிற்கேடில்லை' என்றது - கீழ் "ஈயக்குறைவின்று" என்றதனோடு கூறியதுகூறலென்னுங்குற்றமாகாதென அறிக; மற்றும் இங்ஙனம்வருவனவற்றிற்கெல்லாம் இஃதொக்கும். எச்சம்-(சம்பாதியத்தில்)மிகுந்ததிற் பது; ஆஸ்தி: எஞ்சு - பகுதி, அம் - கர்த்தாப்பொருள்விகுதி, வலித்தல் - விகாரம். விச்சை - வித்யா என்னும் வடமொழித்திரிபு. மற்று - அசை; மற்று, பிற - ஒருபொருட்பன்மொழியெனவுங் கொள்ளலாம். (கரு௪)

கரு௫. கல்வி கரையில கற்பவர் நாள்சில
மெல்ல நினைக்கிற் பிணிபல—தெள்ளிதி
னாராய்ந் தமைவுடைய கற்பவே நீரொழியப்
பாலுண் குருகிற் றெரிந்து.

(இ - ள்.) கல்வி கரைஇல - வித்தைகளாகிய கடல்களோ கரையையுடையனவல்ல; கற்பவர் நாள் சில - (அவற்றைப்) படிப்பவரது வாழ்நாட்களோ சிலவாம்; மெல்ல நினைக்கின் பிணி பல - பொறுத்து ஆலோசித்துப்பார்த்தால் (அவ்வாழ்நாள்சிலவற்றுள்ளும்) நோய்களோ பல உள்ளன; (ஆதலால்), நீர் ஒழிய பால் உண் குருகின் - நீரை ஒழியப் (பிரித்துவிட்டுப்) பாலைமாத்திரமே உண்கிற அன்னப்பறவைபோல, தெரிந்து - (நூல்களின் தன்மைகளை) அறிந்து, தெள்ளிதின் ஆராய்ந்து - தெளிவாக ஆராய்ச்சி செய்து, அமைவு உடைய - சாரமாகவுள்ள ஞானநூல்களையே, கற்ப - (விவேகிகள்) படிப்பார்கள்; (எ - று.)

'அமைவுடைய என்றது' - வேதாந்தநூல்களை. பாலையும் நீரையுங் கலந்துவைத்தால் அன்னப்பறவை நீரைப்பிரித்துவிட்டுப் பாலையே உண்கிறதென்பது நூற்றுணிபு; இதுபற்றியே அன்னம் தலைமாணுக்கர்க்கு உவ

மைகூறப்படும். மெல்ல - மென்மையென்னும் பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்புவினையெச்சம். உடைய - பெயர். கரை - எல்லை, முடிவு. (௧௩௫)

௧௩௬. தோணி யியக்குவான் றொல்லை வருணத்துக்
காணிற் கடைப்பட்டா னென்றிகழார் — காணா
யவன்றுணையா வாறுபோ யற்றேநூல் கற்ற
மகன்றுணையா நல்ல கொளல்.

(இ - ள்.) (கீழ்ப்பட்டசாதியிற்பிறந்தவனாயினும்), நூல் கற்ற மகன் - சாஸ்திரங்களைப் படித்த மனிதனை, துணை ஆ -(ஒருவன்) துணையாகக்கொண்டு, நல்ல - சிறந்த நூற்பொருள்களை, கொளல் - அறிந்துகொள்ளுதலானது, தோணி இயக்குவான் - மரக்கலத்தைச் செலுத்துபவன், தொல்லை வருணத்து - பழமையான சாதிகளுள், கடைப்பட்டான் என்று - இழிவான சாதியிற் பிறந்தவனென்று, காணின் - (யாவரும்) அறிந்திருந்தும், இகழார் - (அவனை) இகழ்ச்சிசெய்யாதவர்களாய், அவன் துணை ஆ - அவனைத் துணையாகக்கொண்டு, ஆறு போய் அற்றே - ஆற்றுவெள்ளத்தைக் கடந்துபோனாற்போன்றதாம்; (எ - று.)

உவமையணி. தாழ்ந்தசாதியானாயினும் மீகாமனைக்கொண்டே இன்றியமையாமல் வெள்ளத்தைக்கடப்பதுபோலத் தாழ்ந்தசாதியானாயினுங் கற்றவனைக்கொண்டே அவசியமானபொழுது நூல்களைக்கற்கவேண்டுமென்க. பிறப்பினாலுண்டாகும் பெருமையினுங் கல்வியினாலுண்டாகும் பெருமை சிறந்ததென்றபடி. தோணி - த்ரோணீ என்னும் வடமொழிச்சிதைவு. இயக்கு - இயங்கு என்பதன் பிறவினை. சாதிவிகற்பஞ் சிருஷ்டிகாலத்தே ஏற்பட்டதன்றி இடையிலேவந்ததன்றென்பது தோன்ற, 'தொல்லைவருணம்' எனப்பட்டது. காணாய் - முன்னிலையசை; நீ அறி என்றுமாம். போய் - போனெலென்னும் எச்சத்தின் திரிபு; இனி, போயற்று என்பதை-போயதற்று என்பதன் விகாரமாகவுங் கொள்ளலாம். அற்று - அன் என்னும் உவமவுருபிடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த ஒன்றன்பாற்குறிப்புமுற்று; று-விகுதி. 'கற்றவன்' என்னாது 'கற்றமகன்' என்றது, கல்லாதவன் மனிதருள் வைக்கப்படாது விலங்குகளோடு ஒப்ப மதிக்கப்படுவா னென்பது விளங்குதற்கு. ஏ - அசை. நல்ல - பெயர். (௧௩௬)

௧௩௭. தவலருந் தொல்கேள்வித் தன்மை யுடையா
ரிகலில ரெஃகுடையார் தம்முட் குழீஇ
நகலி னினிதாயிற் காண்பா மகல்வானத்
தும்ப ருறைவார் பதி.

(இ - ள்.) தவல் அரு - தவறுதலில்லாத, தொல் - பழமையான [தொன்றுதொட்டுப் பரம்பரையாகவருகின்ற], கேள்வி - நூற்கேள்விகளினது, தன்மை - தன்மையை, உடையார் - உடையவர்களும், இகல் இலர் - பகைமைக்குணமில்லாதவர்களும், எஃகு உடையார் தம்முள் - புத்திக்கூர்மையுடையவர்களும் ஆகிய கற்றவர்களுடைய குழாத்தினுள்ளே, குழீஇ - கூடியிருந்து, நகலின் - மகிழ்தலைக்காட்டிலும், இனிது ஆயின் - இன்பந்தருவதாமானால், அகல் வானத்து உம்பர் உறைவார் பதி - பரந்த விண்ணுலகத்தின்மேல் வாசஞ்செய்கிற தேவர்களது நகரமாகிய அமராவதியை, காண்பாம் - (யாம்) காணக்கடவோம்; (எ - று.)

அறிவுடையோருடன் கூடிமகிழ்தலினும் இனியதன்றாதலின் தேவர்பதியை யாம் காணக்கடவேமல்லேம் எனக் கற்றறிந்தோரது கூட்டுற

வின் அருமைபெருமைகளைத் தெரிவித்தபடி. ஒவ்வொருவனும் பெரும்பாலுந் தன்னைப்பற்றித் தான் பன்மையாகவே எண்ணுதல் இயல்பாதலால், ‘காண்பாம்’ எனப்பட்டது ; தனித்தன்மைப் பன்மை. கற்றவர்களோடு சினேகித்து அனுபவிக்குமானர் தஞ் சுவர்க்கானுபவத்தா லுண்டாகுமானந் தத்தினுஞ் சிறந்ததென்பது கருத்து; கற்றோர்நேசத்தைப்போலச் சுவர்க்காநுபவந் தத்துவஞானத்துக்கும் முத்திபெறுதற்கும் ஏதுவாகாததனால். தவல்-தொழிற்பெயர்; தபுஎன்பதன்மரூஉவாகிய தவு-பகுதி. கேள்வியாவது-கேட்கப்படுநூற்பொருள்களைக் கற்றறிந்தார்கூறக் கேட்டல் ; இது, கற்றவர்க்குக் கல்வியறிவை வலியுறுத்துதலாலும், கல்லாதவர்க்கும் அவ்வறிவை உண்டாக்குதலாலும் சிறந்ததாமென அறிக. கேள்வி - தொழிற்பெயர். எஃகு - ஆயுதம் : கூர்மை ; இங்கே, புத்திநுட்பம். குழீஇ அல்லது குழுவிஎன்பது - குழீஇ என விகாரப்பட்டு அளபெடுத்தது ; இது, சொல்லிசையளபெடையின்பாற்படும். உம்பர் - மேலிடம் ; இங்கே, சுவர்க்கம். அகல்வானம் - வினைத்தொகை. (கருஎ)

கரு-அ. கனைகடற் றண்சேர்ப்ப கற்றறிந்தார் கேண்மை
நுனியிற் கரும்புதின் றற்றே—நுனிநீக்கித்
தூரிற்றின் றன்ன தகைத்தரோ பண்பிலா
வீரமிலாளர் தொடர்பு.

(இ - ள்.) கனை - ஒலிக்கின்ற, கடல் - கடலினது, தண் - குளிர்ச்சியான, சேர்ப்ப -துறையையுடையவனே ! கற்று-(நல்லநூல்களைப்)படித்து, அறிந்தார் - (அவற்றின்பொருளை) அறிந்தவர்களது, கேண்மை - சினேகமானது, நுனியின் கரும்பு தின்று அற்று - நுனியிலிருந்து (அடிவரையிற்) கரும்பைத் தின்றாற்போன்றது [வரவர இனிமைதரும்]; பண்பு இலா - (அக்கற்றறிவாகிய) குணமில்லாத, ஈரம் இலாளர் -அன்பில்லாதவர்களுடைய, தொடர்பு - சினேகம் ,நுனி நீக்கி - (அக்கரும்பை)நுனியிலிருந்துதின்னுதலை ஒழித்து, தூரின் தின்று அன்ன-அடியிலிருந்து தின்றாற்போன்ற, தகைத்து-தன்மையையுடையது [வரவர இன்னாமையைத்தரும்] ; (எ - று.)

பயனுவமை. இதனை கஉரு-ம் கவியோடு ஒப்பிடுக. (கரு-அ)

கரு-கூ. கல்லாரே யாயினுங் கற்றாரைச் சேர்ந்தொழுகி
னல்லறிவு நாளுந் தலைப்படுவர் - தொல்சிறப்பி
னொண்ணிறப் பாதிரிப்பூச் சேர்தலாற் புத்தோடு
தண்ணீர்க்குத் தான்பயந் தாங்கு.

(இ - ள்.) தொல் சிறப்பின் - பழமையான [இயற்கையாகவுள்ள] சிறப்பையும், ஒள் நிறம் - பிரகாசமான நிறத்தையும் உடைய, பாதிரி பூ - பாதிரிமரத்தின் மலரை, சேர்தலால் - அடைதலினால், புது ஓடு - புதிதான பானையோடானது, தண் நீர்க்கு - (தன்னிடமுள்ள)குளிர்ந்த நீருக்கு, தான் பயந்து ஆங்கு - தான்(வாசனையைக்)கொடுத்தாற்போல, கல்லாரே ஆயினும்-(தாம்) படியாதவர்களேயானாலும், கற்றாரை சேர்ந்து ஒழுகின் - படித்தவர்களைச் சேர்ந்துநடந்தால், நல் அறிவு நாளும் தலைப்படுவர் - (அச்சேர்க்கையால்) நல்லஅறிவு நாள்தோறும் உண்டாகப்பெறுவர் ; (எ - று.)

புத்தோடு - கல்லார்க்கும், பாதிரிப்பூ - கற்றார்க்கும், நல்லபரிமளம்-நல்லறிவுக்கும் உவமையெனக் காண்க. ‘புத்தோடுதண்ணீர்க்குத்தான்பயந்தாங்கு’ என்ற உவமையால், முன்னேகல்லாதவர் பின்புகற்றோரதுசேர்க்கையால் தாமடைந்த அறிவைத் தம்மைச்சார்ந்தவர்க்குந் தருவரென்பது

பெறப்பட்டது. புதுப்பானையிற் பாதிரிமலர்களைப்பெய்துவைத்துப் பின்பு நீரைப்பெய்தால் அந்நீர் நல்லமணத்தைப் பெறுமென அறிக. அறிவுதலைப்படுவர் - இனைவழுவமைதி; [நன் - பொது-௨௬.] புதுமையென்னும் பண்புப்பெயர், ஈறுபோய்த் தன்னொற்றிரட்டி 'புத்தோடு' என வருமொழியோடு புணர்ந்தது; [நன் - பத - ௯.] ஆங்கு - உவமவுருபாகியஇடைச்சொல். ()

௧௪௰. அலகுசால் கற்பி னறிவுநூல் கல்லா
துலகநூ லோது வதெல்லாங் - கலகல
கூஉந் துணையல்லாற் கொண்டு தடுமாற்றம்
போஒந் துணையறிவா ரில்.

(இ - ள்.) அலகு சால் - அளவு மிகுந்த, கற்பின் - வித்தைகளுள்ளே, அறிவு நூல் - தத்துவஞானத்தைத்தருகிற சாஸ்திரங்களை, கல்லாது - படியாமல், உலகம் நூல் - இவ்வுலகத்துக்கேபயன்படுகிற வேறுநூல்களை, ஓதுவது எல்லாம் - படிப்பதுமுழுவதும், கலகல கூஉம் துணை அல்லால் - கலகலவென்று கூவுமளவேயல்லாமல், கொண்டு - (அவ்வுலகநூலோதுவதைக்) கொண்டு, தடுமாற்றம் போம் துணை அறியார் - (பிறவித்துன்பங்களில்) தடுமாறுதல் நீங்குந்தன்மையை அறிபவர்கள், இல் - இல்லை; (எ - று.)

கற்பு - கல்வி; தொழிற்பெயர்: பு - விகுதி. இன் - வுருபு. 'அறிவனூலோதாது' என்ற பாடத்துக்கு-ஞானசொரூபியான கடவுளைப்பற்றிய நூல்களைப் படியாமலென்று பொருள். கலகல - அநுகரணம்; இரட்டைக்கிளவி: இங்கே, பொருளில்லாமையைக் குறித்தது. அளபெடைகள் - அசைநிறைத்தன. தடுமாற்றம் - தொழிற்பெயர்; தடுமாறு - பகுதி, தன்னொற்றிரட்டியது - விகாரம், அம் - விகுதி. கீழ்த் துறவென்னும் அதிகாரத்தில் "தொலைவில்லாச், சத்தமுஞ் சோதிடமு மென்றாங் கிவைபிதற்றும், பித்தரிற் பேதையா ரில்" என்றதிலும் இச்செய்யுளின்கருத்து இருத்தல் காண்க. அறிவுநூல் - வேதவேதாந்தங்கள். உலகநூல் - தருக்கம், வியாகரணம் முதலியன. 'அறிவுநூல்கல்லா துலகநூலோதுவது' என்றதனால், வேதாந்தநூற்பயிற்சிக்குவேண்டியஅளவுமற்றைய நூல்களையுங்கற்றல்வேண்டுமென்க. கூம், போம் - கூவும், போகும்; செய்யுமென்னெச்சத்து ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டது. (௧௪௰)

௧௫ - ம் அதி.—குடிப்பிறப்பு.

அதாவது - உயர்ந்த குலத்திற் பிறத்தலினது சிறப்பைக் கூறுவது. உயர்குடியிற்பிறந்தார்க்கே பெரும்பாலும் கல்விகேள்விப்பயன்கள் அமைதலால், இது கல்வியின்பின் வைக்கப்பட்டது; அன்றியும், கல்வி ஒருவன் பிறந்தகுடியைஉயர்த்துதலை அதிகாரமுறைமைக்குக் காரணமென்னலாம்.

௧௪௧. உடுக்கையுலறி யுடம்பழிந்தக் கண்ணுங்
குடிப்பிறப் பாளர்தங் கொள்கையிற் குன்றா
ரிடுக்கண் டலைவந்தக் கண்ணு மரிமா
கொடிப்புற் கறிக்குமோ மற்று.

(இ - ள்.) உடுக்கை உலறி - உடுக்கப்படும்ஆடையுங் கெட்டு, உடம்பு அழிந்தக்கண்ணும் - (உணவில்லாமையால்) உடம்பும் மெலிந்து அழிந்தபொழுதும், குடி பிறப்பு ஆளர் - உயர்ந்தகுடியிற்பிறத்தலையுடையவர்கள், தம் கொள்கையின் குன்றார் - தமதுகுலத்துக்கு உரிய ஒழுக்கத்திற் குறைவுபடார்; (எதுபோல எனின்), இடுக்கண் தலைவந்தக்கண்ணும் - (பசியினாலாகிய) துன்பம் மிகுதியாய் உண்டானபொழுதும், அரி மா - சிங்கமாகி

ய மிருகம், கொடி புல் கறிக்குமோ - கொடியாகப்படர்ந்திருக்கும் புல்லைத் தின்னுமோ? [தின்னாது] ; (எ - று.) — ஓ - எதிர்மறை. மற்று - அசை.

மிருகேந்திரனாகிய சிங்கத்துக்குப் புல்லைத்தின்னாமைபோலச் சிறந்தவ ராகிய குடிப்பிறப்பாளர்க்கு ஒழுக்கங்குன்றாமை இயல்பென்பதாம். இதனால், புல்லைத்தின்னுதல் பசுமுதலியவற்றுக்கு இயல்பாதல்போல ஒழுக்கங் குறைதல் தாழ்குடிப்பிறந்தார்க்கு இயல்பாமென்பதும் பெறப்படும். எடுத்துக்காட் டுவமை. இரண்டுவாக்கியங்களிலுமுள்ள இழிவுசிறப்பும்மைகளால், பிறகா லங்களில் நிலைவேறுபடாமை கூறாமே குறிப்பிக்கப்பட்டது. "புலி பசித் தாலும் புல்லைத் தின்னாது," "நல்லா ரொழுக்கின் றலைநின்றார் நல்கூர்ந்தும், அல்லன செய்தற் கொருப்படார் - பல்பொறிய, செங்கட் புலியே றறப்பசி த்துந் தின்னாவாம், பைங்கட் புனத்தபைங் கூழ்" என்பன காண்க. உடுக் கை - உடுக்கப்படுவது என ஆடைக்குக் காரணப்பெயர் ; உடு - பகுதி, க் - சந்தி, கு - சாரியை, ஐ - செயப்படுபொருள்விகுதி : இதனைத் தொழிலாகு பெயரென்பாருமுளர். உலறி, உலறு - பகுதி. அழிந்தக்கண், வந்தக்கண் - கண்ணீற்று எதிர்காலவினையெச்சங்கள். பிறப்பாளர் - பிறப்பை ஆள்பவர். 'இடுக்கண் என்பது மலர்ந்தநோக்கமின்றி மையல்நோக்கம்பட வரும் இர க்கம்' என ஆசிரியர்நச்சினார்க்கினியர் கூறியிருத்தலைக்கொண்டு, இடுங்கு கண் என்பது இடுக்கண் என விகாரப்பட்டதென்றும், துன்பம் நேருங்கால த்தில் கண் இடுங்குதலால் துன்பத்திற்கு இடுக்கண் எனப்பெயரென்றும் உணர்க. அரிமா - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. (கசக)

கசஉ. சான்றாண்மை சாய லொழுக்க மிவைமூன்றும்
வான்றோய் குடிப்பிறந்தார்க் கல்லது - வான்றோயு
மைதவழ் வெற்ப படாஅ பெருஞ்செல்வ
மெய்தியக் கண்ணும் பிறர்க்கு.

(இ - ள்). வான் தோயும் - ஆகாயத்தை அளாவிய, மை தவழ் - மேகங்கள் தவழ்கின்ற, வெற்ப-மலையையுடைய அரசனே! சான்றாண்மை - நற்குணங்களால்நிறைந்திருத்தலும், சாயல் - மென்மையும், ஒழுக்கம் - நல்லொழுக்கமும், இவை மூன்றும் - இம்மூன்றும், வான் தோய் குடி பிறந் தார்க்கு அல்லது - (கீர்த்தியால்) மேலுலகத்தை அளாவிய [உயர்ந்த] குடி யிற் பிறந்தவர்களுக்கே யல்லாமல், பிறர்க்கு - மற்றையோர்க்கு, பெரு செல்வம் எய்தியக்கண்ணும் - மிகுந்த செல்வம் உண்டானபொழுதும், படாஅ - உண்டாகாவாம் ; (எ - று.)

"சாயல்மென்மை" என்னுந் தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தால், சாயல் என்பது - ஐம்பொறிகளாலும் நுகரப்படும் பலவகைமென்மைகளையும் உண ர்த்துவதொரு உரிச்சொல்லாதலை உணர்க. வான்தோய்குடி - "வானுயர் தோற்றம்" என்றாற்போல, உயர்ந்தகுடியென்னும் பொருள்பட நின்றது. 'வான்தோயு மைதவழ் வெற்ப' என்றவிடத்து,மலைக்கும் மேகத்துக்குஞ் சம் பந்தமில்லாமலிருக்கவுஞ் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்துக் கூறியதனால்,தொடர் புயர்வுநவிற்சியணி: வடநூலார் சம்பந்தாதிசயோக்தியென்பர்: இதனால், மலையினது உயர்வுதொனிக்கின்றது. அளபெடை-அசைநிறை. முதலடியில், பெயர்ச்செவ்வெண் ஈற்றில் தொகைபெற்றது. (கசஉ)

கசங. இருக்கை யெழலு மெதிர்செலவு மேனை
விடுப்ப வொழிதலோ டின்ன - குடிப்பிறந்தார்
குன்றா வொழுக்கமாக் கொண்டார் கயவரோ
டொன்றா வுணரற்பாற் றன்று.

(இ - ள்.) (பெரியோரைக்கண்டால்), இருக்கை எழலும்-(உடனே தமது) இருப்பிடத்தைவிட்டு எழுந்து நிற்றலும், எதிர்செலவும்-(அவர்களை) எதிர்கொண்டுசென்று அழைத்துவருதலும், ஏனை - இன்னமும், விடுப்ப ஒழிதலோடு-(அவர்கள்மீளும்பொழுது)விடைகொடுக்கத் தாம் (அவரைவிட்டுப்) பிரிதலும், இன்ன - இத்தன்மையானசெய்கைகளை, குடி பிறந்தார் - உயர்ந்தகுடியிற்பிறந்தவர்கள், குன்றா ஒழுக்கம் ஆ - (என்றும்) குறைவுபடாத [இயற்கையான] ஒழுக்கமாக, கொண்டார் - வைத்துக்கொண்டார்கள்; (ஆதலால் அவர்களை), கயவரோடு - மூடர்களுடனே, ஒன்றா ஆ - ஒருதன்மையாக, உணரல் பாற்று அன்று - மதித்தல் தக்கதன்று; (எ - று.)

ஏனை - வினைமாற்றுப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல். ஓடு - எண்ணிடைச்சொல். இன்ன - பெயர்; இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகை. கயமையாவது - நற்குணங்கள்யாவும் இல்லாததன்மை; அதனையுடையவராகிய கீழோர், கயவர். 'இன்ன' என்றதனால், இவைபோன்ற மற்றும் பலநல்லொழுக்கங்களுங் கொள்ளப்படும். இவையெல்லாந் தாழ்ந்தசாதியோரிடத்து இயற்கையாக அமைந்திராவாதலால், 'கயவரோ டொன்றா வுணரற்பாற்றன்று' என்றார். பாற்று - பான்மையென்னும் பண்புப்பெயரினடியாகப்பிறந்த ஒன்றன்படர்க்கைமுற்று. (கசங)

கசச. நல்லவை செய்யி னியல்பாகுந் தீயவை
பல்லவர் தூற்றும் பழியாகு - மெல்லா
முணருங் குடிப்பிறப்பி னூதிய மென்னோ
புணரு மொருவர்க் கெனின்.

(இ - ள்.) (உயர்குடியிற்பிறந்தவர்கள்), நல்லவை செய்யின்-நல்ல காரியங்களைச் செய்வாராயின்,இயல்பு ஆகும்-(அது அவர்களுக்கு) இயற்கையென்று எண்ணப்படும் [சிறப்பாகக்கொள்ளப்படாது];தீயவை (செய்யின்)-கெட்டகாரியங்களைச் செய்தால், பல்லவர் தூற்றும் பழி ஆகும் - (அது) பலரும் எடுத்துச்சொல்லும் பழிப்புக்குக் காரணமாம்; (ஆதலால்), ஒருவர்க்கு—, புணரும் எனின் - (உயர்குடிப்பிறப்பு முன்னையநல்வினையால்) கூடினால், எல்லாம் உணரும் குடிப்பிறப்பின் - எல்லாவற்றையும் அறியவல்ல அவ்வுயர்குடியிற்பிறத்தலினால், ஊதியம்-பயன், என்னோ-யாதோ? (எ - று.)

உயர்குடிப்பிறந்தார்க்கு மிக்கநல்லொழுக்கத்தாலும் பெரும்புகழுண்டாதலில்லை; சிறியதீயொழுக்கத்தாலும் பெரும்பழி உண்டாகின்றது; தாழ்குடியிற்பிறந்தார்க்கோ இங்ஙனமில்லை; சிறிதுநல்லொழுக்கத்தாற் பெரும்புகழும் பெருந்தீயொழுக்கத்தாற் சிறுபழியும் உண்டாகின்றன; ஆதலால் உயர்குடிப்பிறந்தார்க்கு அக்குடிப்பிறப்பால் நஷ்டமேயொழிய லாபமில்லை என வஞ்சப்புகழ்ச்சி [நிந்தாஸ்துதி] வகையால் குடிப்பிறப்பின் மேன்மையை விளக்கியபடி. இனி, நல்லவைசெய்தலை இயல்பாகவும் தீயவைசெய்தலைப் பலருந்தூற்றும்பழியாகவுங்கொண்டு யாவராலும் அறிந்துநன்குமதிக்கப்படுகிற உயர்குடிப்பிறப்பு ஒருவர்க்குக்கூடுமாயின் அதனினும் இலாபம் வேறியாதோ? [எதுவுமில்லை] என்று உரைப்பினும் அமையும். வெள்ளாடைக்கு மாசு படிதல்போல உயர்ந்தோர்க்குப் பழியுண்டாவது எளிதாம்; "ஒன்றாய் விடினு முயர்ந்தார்ப் படுங்குற்றங், குன்றின்மேலிட்ட விளக்கு" என்பது காண்க. என்னோ, ஓ - அசை. (கசச)

கசரு. கல்லாமை யச்சங் கயவர் தொழிலச்சஞ்
சொல்லாமை யுள்ளுமோர் சோர்வச்ச - மெல்லா

இரப்பார்க்கொன் றீயாமை யச்ச மரத்தாரிம்
மாணாக் குடிப் பிறந்தார்.

(இ - ள்.) கல்லாமை அச்சம்-தாம் படியாமைக்கு அஞ்சுதலும், கயவர் தொழில் அச்சம் - கீழோர்செய்யும் இழிதொழில்களைச் செய்தற்கு அஞ்சுதலும், சொல்லாமையுள்ளும் ஓர் சோர்வு அச்சம்-(பொய் கோள் கடுஞ்சொல் பயனில்சொல் என்னுந் தீச் சொற்களைச்) சொல்லாமலிருப்பதிலும் (எந்த இடத்தில் தவறிப்போமோ என்று) ஒரு தளர்ச்சிக்கு அஞ்சுதலும், எல்லாம் இரப்பார்க்கு ஒன்று ஈயாமை அச்சம் - (தமக்குவேண்டுவன) பலவற்றை இரப்பவர்களுக்கு (அப்பொருள்கள்பலவற்றுள்) யாதாயினுமொன்றைக் கொடுக்கக்கூடாமைக்கு அஞ்சுதலும், (இத்தன்மையான பல அச்சங்கள் உயர்குடிப்பிறந்தோர்க்கே உள்ளன);(ஆதலால்), இ மாணா குடி பிறந்தார் - மாட்சிமைப்படாத இவ்வுயர்குடியிற்பிறந்தவர்கள், மரத்தார் - மரக்கலத்திலுள்ளார்போல எப்பொழுதும் அச்சமுடையார் ; (எ-று.)

இதுவும், புகழாப்புகழ்ச்சியாகக் குடிப்பிறப்பின்மேன்மையைத் தெரிவித்தபடி. மரக்கலமென்பது-சிலவிடங்களிற் கலமெனநிற்றல்போல, இங்கே மரமென விகாரப்பட்டு நின்றது ; இனி, மரமென்பதை - அதனாலாகிய தோணிக்குக் கருவியாகுபெயரெனக் கொள்ளலுமாம். "ஒன்றானுந் தீச் சொற் பொருட்பய னுண்டாயின், நன்றாகா தாகி விடும்" ஆதலால், 'சொல்லாமையுள்ளு மோர்சோர்வச்சம்' எனப்பட்டது. தம்மிடத்து உள்ளதையெல்லாங்கொடுத்து இல்லாததைக்குறித்து இரங்குவதென்பார், 'எல்லாமிரப்பார்க்கு ஒன்று ஈயாமை அச்சம்' என்றார். உயர்குடியை 'மாணாக்குடி' என்றது, எப்பொழுதும் பல அச்சத்திற்கு இடமாயிருத்தல் பற்றி ; இனி, ஆகாரத்தை 'இல்லாப்பொருள்' என்பதிற்போலச் சாரியையாக்கி, மாண் குடி-மாட்சிமைப்பட்ட குடி எனலும் அமையும்: அன்றியும், மாண் ஆ குடி எனப்பிரித்து - மாட்சிமையாதலையுடைய குடியென்றும உரைக்கலாம். இனி, மாணாக்குடிப்பிறந்தார் - மாட்சிமையில்லாத தாழ்ந்தகுடியிற்பிறந்தவர்கள், மரத்தார் - (இப்படிப்பட்ட அச்சத்திற்குக் காரணமான உணர்ச்சி சிறிதும் இல்லாமையால்) மரத்தோடொப்பர் என்றும் உரைத்தல் கூடும். மரத்தார் - மரத்தினாற்செய்தபாவைபோன்றவ ரென்றுமாம். (கசரு)

கசசு. இனநன்மை யின்சொலொன் றீதன் மற்றேனை
மனநன்மை யென்றிவை யெல்லாங் - கனமணி
முத்தோ டிமைக்கு முழங்குவரித் தண்சேர்ப்ப
விற்பிறந்தார் கண்ணே யுள.

(இ - ள்.) கனம் - சிறந்த, மணி - இரத்தினங்கள், முத்தோடு - முத்துக்களுடனே, இமைக்கும் - பிரகாசிக்கின்ற, முழங்கு உவரி - ஆரவாரிக்கின்ற கடலினது, தண் சேர்ப்ப - குளிர்ச்சியான கரையையுடையவனே ! இனம் நன்மை - நல்ல சினேகிதரை யுடைத்தாயிருத்தலும், இன் சொல் - இனிய சொற்களைச் சொல்லுதலும், ஒன்று ஈதல் - யாசித்ததொரு பொருளை (யாசகர்க்குக்) கொடுத்தலும், ஏனை மனம் நன்மை - மற்றும் மனத்தினது தூய்மையும், என்ற இவை எல்லாம் - என்றுசொல்லப்பட்ட இந்நற்குணங்களெல்லாம், இல் பிறந்தார்கண்ணே - உயர்குடியிற்பிறந்தவரிடத்தே, உள-(இயல்பாக) உள்ளன ; (எ - று.)

'இற்பிறந்தார்கண்ணே' என்னும் பிரிநிலை ஏகாரத்தால், தாழ்குடிப் பிறந்தாரிடத்து இவை இல வென்பது பெறப்படும். மற்று - அசை. என்றி

வை - பெயரெச்சவிகாரம்; இனி, என்று இவை எனப்பிரித்து, எண்ணிடைச்சொல்லாகக்கொண்டு, பிறவிடத்துங் கூட்டி உரைத்தலும் ஒன்று. 'ரத்நாகரம்' என்னும் வடமொழிப்பெயரின் பொருள் விளங்க, 'கனமணி முத்தோ டிமைக்கு முவரி' எனப்பட்டது; இனி, மணி என்பதற்கு - அழகென்றுபொருள்கொண்டு அதனை முத்துக்கு அடைமொழியாக்கியும் உரைப்பர். உவரி - உவர்ப்புச்சுவையுடையது; உவர் - உப்பு, இ - பெயர்விகுதி.

கருஎ. செய்கை யழிந்து சிதன்மண்டிற் றாயினும்
பெய்யா வொருசிறை பேரி லுடைத்தாகு
மெய்வ முழந்தக் கடைத்துங் குடிப்பிறந்தார்
செய்வர் செயற்பா லவை.

(இ - ள்.) பேர் இல் - பெரிய வீடாயிருந்தால் அது, செய்கை அழிந்து - கட்டுக்குலைந்து, சிதல் மண்டிற்று ஆயினும் - செல்லால் அரிக்கப்பட்டதானாலும், பெய்யா ஒரு சிறை உடைத்து ஆகும் - (மழைநீர்) உள்ளே ஒழுகாத ஒருபக்கத்தை யுடையதாம்; (அதுபோல), குடி பிறந்தார் - உயர்குடியிற்பிறந்தவர், எவ்வம் உழந்தக்கடைத்தும் - (வறுமை நோய் முதலியவற்றால்) துன்பமனுபவிக்கும் பொழுதும், செயற்பாலவை - தாம் செய்தற்குரிய கடமைகளை, செய்வர் - (விடாமற்) செய்வார்கள்; (எ-று.)

எடுத்துக்காட்டுவமை. சிதல் - கறையான். உழந்தக்கடைத்து-கடைத்துஎன்னும்விகுதி பெற்றுவந்த எதிர்காலவினையெச்சம்; இதில், கடை - விகுதி, து - சாரியை எனினும் இழுக்காது. (கருஎ)

கருஅ. ஒருபுடை பாம்பு கொளினு மொருபுடை
யங்கண்மா ஞாலம் விளக்குறூஉந் - திங்கள்போற்
செல்லாமை செவ்வனேர் நிற்பினு மொப்புரவிற்
கொல்கார் குடிப்பிறந் தார்.

(இ - ள்.) ஒரு புடை - (தனது) ஒருபாகம், பாம்பு கொளினும் - பாம்பினாற் பிடிக்கப்பட்டிருந்தாலும், ஒரு புடை - மற்றொருபாகத்தால், அம் கண் மா ஞாலம் - அழகிய இடத்தையுடைய பெரிய பூமியை, விளக்குறூஉம் - பிரகாசிப்பிக்கின்ற, திங்கள்போல் - பூர்ணசந்திரனைப்போல, குடி பிறந்தார் - உயர்குடிப்பிறந்தவர்கள், செல்லாமை - வறுமை, செவ்வன் நேர் நிற்பினும் - நன்றாகத் தம்மிடம் நேர்ந்திருந்தாலும், ஒப்புரவிற்கு - (பிறர்க்கு) உபகாரஞ்செய்வதற்கு, ஒல்கார் - தளரார்; (எ - று.)

கிரகணகாலங்களிற் சந்திரனைமறைக்கின்ற பூமியினது சாயையை இராகுகேதுக்களென்னுங் கரும்பாம்புசெம்பாம்புகளாகக் கூறுகிற புராணநூல்வழக்குப்பற்றி, இங்ஙனங் கூறியது. விளக்குறூஉம் என்னும் பெயரெச்சத்தில், விளங்கு என்பதன் பிறவினையாகிய விளக்கு - பகுதி, உறு - துணைவினை, உம் - காலங்காட்டும்விகுதி; அளபெடை - இன்னிசை. செல்லாமை - எண்ணமும் சொல்லும் தொழிலும்ஆகிய திரிகரணங்களின் செயல்கள் சித்திபெறாமை; எனவே, வறுமையாம். செவ்வன் - பண்புப்பெயர்; அன் - விகுதி. நேர்—'நேர்ந்து' என்னும் வினையெச்சத்தின் விகாரம். ஒப்புரவு - உலகநடையை அறிந்துசெய்யும் உதவி. ஒல்கார், ஒல்கு - பகுதி. (கருஅ)

கருகூ. செல்லா விடத்துங் குடிப்பிறந்தார் செய்வன
செல்லிடத்துஞ் செய்யார் சிறியவர் - புல்வாய்

பருமம் பொறுப்பினும் பாய்பரி மாபோற்
பொருமுரண் ணாற்றுத லின்று.

(இ - ள்.) செல்லா இடத்தும் - (வறுமைமுதலியவற்றால்) செய்ய முடியாதகாலத்திலும், குடிபிறந்தார் - உயர்குடிப்பிறந்தவர், செய்வன - செய்யும் நற்கருமங்களை, சிறியவர் - தாழ்குடிப்பிறந்தவர், செல்இடத்தும் - (செல்வமுதலியவற்றால்) செய்யக்கூடியகாலத்திலும், செய்யார் - செய்யமாட்டார்கள்; புல்வாய்-மானானது, பருமம் பொறுப்பினும் - சேணம் முதலிய போர்க்கோலத்தைத் தாங்கினாலும், பாய் பரிமா போல் - (இயற்கையாகப்) பாய்ந்தோடுந்தன்மையையுடைய குதிரைபோல, பொரு முரண் ஆற்றுதல் இன்று - போர்செய்யுந்தன்மையையுடைத்தாதலில்லை; (எ - று.)

திருஷ்டாந்தாலங்காரம். புல்வாய் - புல்லைத்தின்னும்வாயையுடையது என மானுக்குக் காரணப்பெயர்; வேற்றுமைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. பருமம் - குதிரைமேற்றவிசு. பருமம் பொறுப்பினும் - பருத்திருத்தலை யுடைத்தாயிருந்தாலும் என்றுமாம். பிறவற்றைக்கூறாது புல்வாயையும் பரிமாவையுங் கூறியது, இரண்டுக்கும் மாவென்று ஒரு பெயர் பொதுவாக உள்ளதனால்; அன்றியும், ஒருவகைமான் குதிரை போலப் பருத்திருக்கின்றது. 'பெருமுரண்' எனவும்பாடம். (௧௪௯)

௧௫௦. எற்றொன்று மில்லா விடத்துங் குடிப்பிறந்தா
ரற்றுத்தற் சேர்ந்தார்க் கசைவிடத் தூற்றாவ
ரற்றாக் கடைத்து மகல்யா றகழ்ந்தக்காற்
றெற்றெனத் தெண்ணீர் படும்.

(இ - ள்.) குடிப்பிறந்தார்—, எற்று ஒன்றும் இல்லா இடத்தும் - யாதொருபொருளுமில்லாதகாலத்தும், அற்று தன் சேர்ந்தார்க்கு - வேறுகதியில்லாமல் தன்னை அடைந்தவர்களுக்கு, அசைவு இடத்து ஊற்று ஆவர் - தளர்ச்சி நேர்ந்தவிடத்து ஊன்றுகோல்போல உதவுவர்; (எதுபோல எனின்), அகல் யாறு - பெரியநதியானது, அற்றக்கடைத்தும் - நீர்வற்றியபொழுதும், அகழ்ந்தக்கால் - தன்னைத்தோண்டினால், தெற்றென - விரைவாக, தெள் நீர் படும் - தெளிவானநீர் உண்டாகப்பெறும்; (எ - று.)

இதுவும், திருஷ்டாந்தாலங்காரம். ஆறானது வெள்ளமுள்ள காலத்துத் தன்னை எவருந் தோண்டுதல் வேண்டாமலே தானே எங்குஞ் சென்று நீரை உதவி நீர்வறண்டகாலத்திலே தோண்டினமாத்திரத்தில் நீரை உதவுதல்போலக் குடிப்பிறந்தார் செல்வமுள்ள காலத்தே எவருந் தம்மைச் சேர்ந்துயாசிக்கவேண்டாமலே தாமே எங்குஞ் சென்று உதவிகள்செய்து செல்வமில்லாதகாலத்திலே தம்மையடைந்தமாத்திரத்தில் உதவிசெய்வர் என்பதாம். "ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிசுடுமந் நாளுமவ், வாற்றுப் பெருக்கா லுலகூட்டு - மேற்றவர்க்கு, நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்கூர்ந்தா ராலுமு, மில்லையென மாட்டா ரிசைந்து" என்பதனோடு இதனை ஒப்பிடுக. எற்று - வினாவடியாகப்பிறந்த ஒன்றன்பாற் குறிப்புவினையாலணையும்பெயர். இல்லா, ஆ - சாரியை. தற் சேர்ந்தார் - ஒருமைப்பன்மைமயக்கம்; தனித்தனி இவ்வாறுவ ரென்பது கருத்து. தெற்றென - விரைவுக்குறிப்பு. 'தண்ணீர் படும்' என்றபாடத்துக்கு, தெற்றென - தெளிவாக என்க. (௧௫௦)

யாப்பிலக்கணச் சுருக்கம்.

யாப்பாவது—பலசொற்களாலும் பொருளுக்கு இடமாகக் கற்றுவல்ல புலவர்களால் அணிபெறப் பாடப்படுவது.

இதற்கு - எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை என உறுப்புஆறும்.

எழுத்தாவது—நன்னூல் முதலியவற்றுட் கூறப்பட்ட அக்ஷரங்கள்.

அசையாவது—எழுத்தினாலாக்கப்பட்டுச் சீருக்குஉறுப்பாய் வருவது.

அது - நேரசை, நிரையசை என இருவகையாம்.

நேரசையாவது—ஒரு குறிலாவது நெடிலாவது தனித்தாயினும் ஒற்றடுத்தாயினும் வருவது.

(உ-ம்.) 'ஆழி' என்பதில்முறையே நெடிலுங் குறிலுந் தனித்தும், 'சொல்வான்' என்பதில் முறையே குறிலும் நெடிலும் ஒற்றடுத்தும் நேரசையாயின. அ ஆ என்பதுபோல விட்டிசைத்தாலல்லது தனிக்குறில் முதலில் நேரசையாகாது.

நிரையசையாவது—குறிலிணையாவது குறில்நெடிலாவது தனித்தாயினும் ஒற்றடுத்தாயினும் வருவது.

(உ-ம்.) 'அணி' - குறிலிணை தனித்தும், 'கலம்' - குறிலிணை ஒற்றடுத்தும், 'நிலா' - குறில்நெடில் தனித்தும், 'படாம்'-குறில்நெடில் ஒற்றடுத்தும் நிரையசையாயின.

சீராவது—அவ்வசைகள் சிறுபான்மை தனித்தும், பெரும்பான்மை இரண்டுமுதலாகத் தொடர்ந்தும் வருவது.

அது-ஓரசைச்சீர், ஈரசைச்சீர், மூவசைச்சீர், நாலசைச்சீர் என நான்காம்.

ஓரசைச்சீராவது—நேரசையாயினும் நிரையசையாயினுந் தனித்து நின்று சீராய்வருவது. உதாரணவாய்பாடு: நேர்—நாள்; நிரை—மலர். இவைபெரும்பாலும்வெண்பாவினீற்றில்வரும். இவற்றைஅசைச்சீர்என்பர்.

ஈரசைச்சீராவது—நேர்நேர், நிரைநேர், நிரைநிரை, நேர்நிரை என இரண்டசை கூடிவரும் இந்நான்குமாம்.

(உ-ம்.) நேர்நேர்—தேமா நிரைநேர்—புளிமா	இவை மாச்சீர்.	நிரைநிரை—கருவிளம் நேர்நிரை—கூவிளம்	இவை விளச்சீர்.

இவை - இயற்சீர்எனவும், அகவற்சீர்எனவும், ஆசிரியவுரிச்சீர்எனவும்படும்.

மூவசைச்சீராவது—மேற்சொல்லப்பட்ட ஈரசைச்சீர் நான்கின் இறுதியிலும் நேரசையும்நிரையசையுந் தனித்தனி கூடிவருதலாலாகிய எட்டாம்.

(உ-ம்.)	நேர்நேர்நேர் -தேமாங்காய் நிரைநேர்நேர் -புளிமாங்காய் நிரைநிரைநேர்-கருவிளங்காய் நேர்நிரைநேர் -கூவிளங்காய்	காய்ச்சீர்	நேர்நேர்நிரை -தேமாங்கனி நிரைநேர்நிரை -புளிமாங்கனி நிரைநிரைநிரை -கருவிளங்கனி நேர்நிரைநிரை -கூவிளங்கனி	கனிச்சீர்

இவை - உரிச்சீர்எனவும், இவற்றுள் காய்ச்சீர்கள்-வெண்சீர் எனவும் கனிச்சீர்கள் - வஞ்சிச்சீர் எனவும் படும்.

நாலசைச்சீராவது—அம்மூவசைச்சீர் எட்டின் இறுதியிலும் நேரும் நிரையுந் தனித்தனி அடுத்து வருதலாலாகிய பதினாறுமாம். (உ-ம்.)

நேர்நேர்நேர்நேர் - தேமாந்தண்பூ	நேர்நேர்நேர்நிரை-தேமாந்தண்ணிழல்
நிரைநேர்நேர்நேர் - புளிமாந்தண்பூ	நிரைநேர்நேர்நிரை - புளிமாதண்ணிழல்
நிரைநிரைநேர்நேர்-கருவிளந்தண்பூ	நிரைநிரைநேர்நிரை-கருவிளநன்னிழல்
நேர்நிரைநேர்நேர் - கூவிளந்தண்பூ	நேர்நிரைநேர்நிரை-கூவிளநன்னிழல்
நேர்நேர்நிரைநேர் - தேமாநறும்பூ	நேர்நேர்நிரைநிரை-தேமாநறுநிழல்
நிரைநேர்நிரைநேர் - புளிமாநறும்பூ	நிரைநேர்நிரைநிரை-புளிமாநறுநிழல்
நிரைநிரைநிரைநேர்-கருவிளநறும்பூ	நிரைநிரைநிரைநிரை-கருவிளநறுநிழல்
நேர்நிரைநிரைநேர் - கூவிளநறும்பூ	நேர்நிரைநிரைநிரை -கூவிளநறுநிழல்.

தளையாவது—நின்றசீரின் ஈற்றசையோடு வருஞ்சீரின் முதலசை ஒன்றியாயினும் ஒன்றாமலாயினுங் கூடிநிற்பது. ஒன்றுதலாவது-நேர் முன் நேரும், நிரைமுன்நிரையும் வருவது. ஒன்றாமையாவது-நேர்முன்நிரையும், நிரைமுன்நேரும் வருவது.

அத்தளை-நேரொன்றாசிரியத்தளை, நிரையொன்றாசிரியத்தளை, வெண்சீர்வெண்டளை, இயற்சீர்வெண்டளை, ஒன்றியவஞ்சித்தளை, ஒன்றாவஞ்சித்தளை, கலித்தளை என எழுவகைப்படும்.

நேரொன்றாசிரியத்தளை-மாமுன்நேர்வருவது;நாள்முன்நேர்வருவதுமது.

நிரையொன்றாசிரியத்தளை - விளமுன் நிரை வருவது; மலர்முன் நிரை வருவதும் அது.

வெண்சீர்வெண்டளை-காய்முன்நேர்வருவது; பூமுன்நேர்வருவதுமது.

இயற்சீர்வெண்டளை-மாமுன்நிரையும், விளமுன்நேரும்வருவன; நாள்முன் நிரை வருவதும், மலர்முன் நேர் வருவதும் அது.

ஒன்றியவஞ்சித்தளை - கனிமுன்நிரைவருவது; நிழல்முன் நிரைவருவதும் அது.

ஒன்றாவஞ்சித்தளை-கனிமுன் நேர்வருவது;நிழல்முன்நேர்வருவதுமது.

கலித்தளை - காய்முன்நிரைவருவது; பூமுன்நிரைவருவதும் அது.

அடியாவது—மேற்சொல்லியதளைகள்ஒன்றும்பலவும் அடுத்துவருவது.

அவ்வடி-குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிலடி, கழிநெடிலடி என ஐந்து வகைப்படும். குறளடி - இருசீராலும், சிந்தடி - முச்சீராலும், அளவடி - நாற்சீராலும், நெடிலடி-ஐஞ்சீராலும், கழிநெடிலடி-ஆறு முதலிய சீர்களாலும் வருவன.

தொடையாவது—பலஅடிகளிலாயினும் பலசீர்களிலாயினும் எழுத்துகள் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது.

அது - மோனை, இயைபு, எதுகை, முரண், அளபு என்பவற்றால் ஐந்து வகைப்படும்

மோனைத்தொடையாவது—முதலெழுத்து ஒற்றுமைப்பட்டுவரத் தொடுப்பது. அ ஆ ஐ ஔ, இ ஈ எ ஏ, உ ஊ ஒ ஓ, ஞ ந, ச த, ம வ இவை ஒன்றற்கொன்று மோனையாய் வருதலும் உண்டு. சிறுபான்மை இனவெழுத்துக்களும் மோனையாம்.

இயைபுத்தொடையாவது—ஈற்றெழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது.

எதுகைத்தொடையாவது—அடிதோறும் முதலெழுத்து அளவொத்து நிற்க இரண்டு முதலிய எழுத்துக்கள் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது.

முரண்தொடையாவது—சொல்லாலும் பொருளாலும் மறுதலைப்படத் தொடுப்பது.

அளபுத்தொடையாவது—உயிரளபெடையாயினும் ஒற்றளபெடையாயினும் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது.

இவ்வுறுப்புக்களைப்பெற்றுவருகிற பா - வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என நால்வகைப்படும், இப்பா ஒவ்வொன்றுக்கும்-துறை, தாழிசை, விருத்தம் என இனங்கள் மூன்று உண்டு. இவற்றுள்,

வெண்பாவினிலக்கணம்—தனியேகூறப்படும்.

ஆசிரியவிருத்தமாவது-அளவுஒத்த கழிநெடிலடி நான்கினால் வருவது.

கலித்துறையாவது—அளவொத்த நெடிலடி நான்கால் வருவது.

கலிவிருத்தமாவது—அளவொத்த அளவடி நான்கால் வருவது.

இவை·பாரதத்தில் ஆங்காங்குக் காட்டப்பட்டுள்ளன காண்க.

வெண்பாவிலக்கணம்.

நேரிசைவெண்பாவாவது - நான்குஅடிகளாய், ஈற்றடி முச்சீரடியாகவும் மற்றையடிகள் நாற்சீரடிகளாகவும் பெற்று, காய்ச்சீரும் மாச்சீர் விளச்சீர்களும் வெண்சீர் வெண்டளையும் இயற்சீர் வெண்டளையுங் கொண்டு, மற்றைச் சீருந் தளையும் பெறாமல், இரண்டாமடியின் இறுதிச்சீர் முதலிரண்டடிகளின் எதுகைக்கேற்ற தனிச்சொல்லாய்ப் பொருந்த, காசு பிறப்பு நாள் மலர் என்னும் வாய்பாடுகளுள் ஒன்றால் முடிந்து, ஒருவிகற்பத்தாலாயினும் இருவிகற்பத்தாலாயினும் வருவது. [வெண்சீர் வெண்டளையாவது - காய்முன் நேர் வருவது; இயற்சீர்வெண்டளையாவது-மாமுன் நிரையும், விளமுன் நேரும் வருவது: "காய்முன் நேரும் மாமுன் நிரையும், விளமுன் நேரும் வருவது வெண்டளை." ஒருவிகற்பமாவது - நான்கடியும் ஒரு எதுகையாய் வருவது; இருவிகற்பமாவது - முன் இரண்டுஅடியும் ஒரு எதுகையும், பின் இரண்டு அடியும் ஒரு எதுகையுமாய் வருவது.]

இன்னிசைவெண்பா - இவ்வாறே தனிச்சொல் இன்றி வருவது; தனிச்சொல்பெற்றாலும் மூன்றுவிகற்பத்தால் வரின், இன்னிசைவெண்பாவாம்.

நாலடியாரில் இன்னிசைவெண்பா—௧௦௩, ௧௦௪, ௧௦௫, ௧௦௯, ௧௧௦, ௧௧௪, ௧௧௫, ௧௩௨, ௧௩௩, ௧௩௪, ௧௩௭, ௧௪௧, ௧௪௭, ௧௫௦.

மற்றவை யெல்லாம் நேரிசைவெண்பாவாம்.

அநுபந்தம்.

மகாபாரதம்.

அருச்சுனன் தவநிலைச்சருக்கம்.

௮ - ம் பாட்டில், வேறுதும் என எடுத்து, வெல்வோம் என்றும் பொருள்கொள்ளலாம்; இடையிலுள்ள து - சாரியை: றகரமாத் திரிந்தது.

௩௭ - ம் பாட்டில், 'சிலர்க்குப்பேசலாமோ' என்றவிடத்து இழிவுசிறப்பும்மை தொக்கதாக்கொண்டு, சிலருக்காயினுஞ்சொல்லமுடியுமோ வென்றும் உரைக்கலாம். 'சிலர்க்கும்' என்றும் பாடங்கொள்ளலாம்.

௩௮ - ம் பாட்டில், விசும்பிறேடும் கதிரவனை கவர்வான்போல் என்பதற்கு - ஆகாயத்துடனே சூரியனைப் பிடித்தல்போல எனவும் உரைகூறலாம்.

௮௪ - ம் பாட்டில், முன் - முன்காலத்தில் எனினுமாம்.

௧௧௦ - ம் பாட்டில், உயர் தாழ்வரைகள் ஒத்த கடிதடம்-ஓங்கிய மலையடிகளை ஒத்துள்ள இடையின்பின்புறம் என்று உரைத்தலும் ஒன்று.

௧௧௪ - ம் பாட்டில், செய்ய சிவவேடன் - (இயற்கையிலே) செந்நிறமுடைய சிவனாகிய வேடன் எனவுமாம்.

நாலடியார்.

௯௮ - ம் பாட்டில், நெறி ஆ போல் உருவு பல கொளல் - தருமமார்க்கங்களைப் பசுக்களைப்போலப் பலஉருவமாகக் கொள்க எனவுமாம்; கொளல்-அல்லீற்று உடன்பாட்டு வியங்கோள் வினைமுற்று: தொழிற்பெயரன்று.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
		மகாபாரதம்.	
௩	௪௧	னுகுபம்	னுருபும்
௫	௩0	தியஞதியர்	தஞதியர்
௬	௧௩	மூனி	மூனி
௧0	௨	ஏற்றிய	யேற்றிய
”	”	குலேசனே	குலேசனைக்
௧௪	௬	பெயரீ	பெயர்
௧௮	௧௭	யுதிட்டரனை	யுதிட்டிரனை
௨௩	௪௧	திருவவரி	திருவவதரி
௨௫	௩௯	ச்ரவா	ச்ரவாஃ
௨௯	௪௨	வருச்சுனுக்கு	வருச்சுனனுக்கு
௪௨	௩	படுளது	படுவது
௪௬	௧௪	ணவே	றனவே
௬0	௨௨	ல்வ்வியன்	லவ்வியன்
௬௫	௨	மொய்ம்பிஞெடு ...	மூன்பிஞெடு
௬௮	௨௪	யீரிணடா	யீரிரண்டா
௭௫	௧௮	வம்புரி	தவம்புரி
௯௯	௬	உயக்கும்	உய்க்கும்
		நாலடியார்.	
௯	௧௪	ருளிர்ந்த	குளிர்ந்த

V I L L I P U T T U R E R.

" *Villiputturer* was born of a Braman family, of the Vishnava sect at Saniyur,in the Coimbatore country,in the fifth century of the Christian era." Ho must not, however, be confounded with his name-sake, "one of the Azahvars or special votaries of Vishnu. Having refused to give his brother his share of inheritance from the paternal estate, the brother applied to the king for justice against him;but the king without pronouncing any judgment on the matter, directly sent for him and requested him to imitate in Tamil,the Mahabharat. On the day the work was finshed and recited in the royal presence, his brother by desire of the king,repeated his complaint. The king thereupon feigning to be angry looked fiercely at the poet and asked him "Oh! is this the perception of the great man who worte the Mahabharat? The king's question struck his mind with shame, for the subject of the Mahabharat is the feud which originated in the eldor refusing to give the younger his paternal share of inheritance and he thereupon delivered up the whole of the patrimony to his brother and retiring to Serangom spent the remainder of his life in devotional exercise. His imitation of the Mahabharat includes only the first ten parvams or books of that work and consists of3373Stanzas.It is decidedly a masterpiece for scarcely any Tamil epics except perhaps *Kamber's Ramayanam* can use with it either in "rivida visammi" or charms of language and Versification.

N A L A D I Y A R.

Pazhamozhi and Araneriehcharam.

Eight thousand Richis of a certain religious sect worte a stanza each on moral subjects and delivered them to one of the Pandiyan Kings. There were a large number of stanzas on the same subjects,and therefore the king, with a view to select those which were distinct from the rest and to reduce the size of the volume, asked the Rishis to settle as to the manner in which the selection was to be made. They proposed to drop the cadjans containing the stanzns into the river Vaigay, and to approve of those stanzas which were written on such cadjans as floated on the river in a direction opposite to the current.

Some of these containing four-hundred stanzas were taken up from the surface of the stream and were colleted into the work called Naladi; another group were found to have floated in equal portions,to the opposite banks. These formed the book Pazhamozhi. A third series drifted to the bank near the mouth of the river and were collected in thebooks Araneriehcharam.

It is here necessary to add that all the above accounts of authors are based on tradition alone.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

நா ல டி யா ர்.

நான்கென்னும் வளாயறைப் பண்புப்பெயர்: தளையால் அடுக்கப் படுவ தென்னும் பொருளில் அடு பகுதி, இ செயப்படு பொருண்மை விகுதி, உகரக் கேடு சந்தி இம்மூன்றுறுப்பால் முடிந்து நின்ற அடி என்னுங் காரணப்பெய ர்;ஆகிய இரண்டுசொல், பண்புத்தொகைநிலைத்தொடராகிய ஒருசந்திபெற்ற நாலடிஎன்பது பாக்களுள் முதன்மைபெற்ற வெண்பாவுக்குப் பண்புத்தொ கைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயராயிற்று. முத ற்பா ஆதல்பற்றிஇப்பாவை அந்தணர்சாதி என்பர். வெண்பாப்பலவற்றுளஞ

ம்குறள்வெண்பா இரண்டடியாயும், சிந்தியல் வெண்பா மூன்றடியாயும், பஃறொடைவெண்பா நான்கின்மிக்க பலவடியாயும் வருதலாலும், சவலைவெண்பா நான்கடியாய் வருவதாயினும் இலக்கியங்களுள் பயின்றுவருவதன்றாதலாலும், இங்கு வெண்பா என்றது நேரிசை இன்னிசை வெண்பாக்களை எனக் கொள்க. இருசொற்றொக்கு ஒருமொழிபோல நின்ற இந்நாலடி என்னும் பெயர் வெண்பாவின் தொகுதியாகிய நூலுக்குச்சினையாகு பெயராயிற்று. அவ்வெண்பாதன்னாலாகிய நூலுக்காதலால் கருவியாகுபெயராமெனினும் பொருந்தும். புறவுரைச்செய்யுளைச் சிறப்புப்பற்றி, உயர்திணை ஆண்பாற் படர்க்கை விகுதிபுணர்த்துத் தனியனென வழங்கல் போலச்சிறப்புப்பற்றி உயர்திணைப் பல்லோர்படர்க்கை விகுதி புணர்த்து நாலடியாரென வழங்கலாயிற்று. திருக்கோவையாரென்பதும் இது. இந்நூல் நாலடி நானூறெனவும் வழங்கும். இது பால், அதிகாரம், செய்யுள் என மூன்றுறுப்படக்கிய பிண்டமெனப்படும். இது இலக்கணநூற்குப் பொருந்துமே அன்றிப்பழையதோர் கதையின் மேற் செல்லு நூலுக்குப் பொருந்தாது. அது தோலெனப்படும். இது இலக்கணநூலாமாறு எங்ஙனமெனின் அறம்பொருள் இன்பங்களினிலக்கண மும், அவற்றின் பாகுபாட்டி னிலக்கணமுங் கூறுதலாலெனக. இப்பெற்றியறியாதார் பழையதோர் கதையின்மேற் செல்லு நூலுக்கு இவ்விலக்கணத்தைமயங்கி ஏற்றிக் கூறுவர்.

௨௧ - ஆம், அதிகாரம் சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது உறவினரை நீங்காதவகைத் தழுவுதலை யுணர்த்துவது. சுற்றமென்பது பிறப்பு முறையாலாகிய இயற்கை நட்பினரையும், முன்செய்த உதவிபற்றி வரும்செய்கை நட்பினரையும். மேற்கூறிய தாளாண்மையிற் கிடைத்த பொருளைப்பெற்றதனால் பெறும்பயன் இதுவாதலால் தாளாண்மையின் பின்வைக்கப்பட்டது. தழாலென்பதில் ஆல்புடை பெயர்ச்சி விகுதி.

வயாவும் வருத்தமு மீன்றக்கா னோவும்
கவாஅன் மகற்கண்டு தாய்மறந் தாஅங்
கசாஅத்தா னுற்ற வருத்த முசாஅத்தன்
கேளிரைக் காணக் கெடும்.

(இ - ள்.) தாய் - தாயானவள், வயாவும் - கருவினாலடைந்த வருத்தத்தையும், வருத்தமும் - (பெறுங்காலத்தடைந்த) வருத்தத்தையும், ஈன்றக்கால் நோவும் - பெற்றபின் (அடைந்த) வருத்தத்தையும், கவான் - தன்றொடையின் மேலுள்ள, மகன்கண்டு - புத்திரனைக் காணாநின்று, மறந்தால் ஆங்கு — மறந்தாற்போல, அசா - (முயற்சி முடியாமையாலாகிய) தளர்ச்சியால், தான் உற்ற - (ஒருவன்) தான் அடைந்த, வருத்தம் - வருத்தமானது, உசா- ஆராய்தலில் மிக்க, தன்கேளிரை - தன் உறவினரை, காண - காணுதலால், கெடும் - நீங்குவான் எ - று.

உசா ஆராய்தலாகிய குறிப்புணர்த்தும் உரிச்சொல்; "உசாவேசூழ்ச்சி" என்பதனாலுமுணர்க. வயா கருப்பம், அது தன்னாலாம் வருத்தத்துக் காரணமையால் காரணவாகுபெயர். தான்வருத்தங்கெடுமென்பது திணை வழுவமைதி. கேளிர் பண்படியாகப் [illegible]றந்த பல்லோர் படர்க்கைப்பெயர், கேள்பகுதி, இர்பல்லோர் படர்க்கை விகுதி, இவ்விகுதி புத்தேளிர், மகளிர் என்பனவற்றிலுங் காண்க.

ஆழன்மண்டு போழ்தி னடைந்தவர்கட் கெல்லாம்
நிழன்மரம்போ னேரொப்பத் தாங்கிப்—பழுமரம்போல்

பல்லார் பயன்துய்ப்பத் தான்வருந்தி வாழ்வதே
நல்லாண் மகற்குக் கடன்.

(இ - ள்) அழல் - வெயிலினது வெப்பம், மண்டு போழ்தின் - மிக்ககாலத்தில், அடைந்தவர் கட்கு எல்லாம்-(தன்னைவிரும்பி) அடைந்தவர்களுக்கெல்லாம், நிழல்மரம்போல - (வெயில் வெப்பத்தைத் தான் தாங்கிச்சமனாக) நிழலைத்தருகின்ற ஆலமரத்தைப்போல, நேர் ஒப்ப- சமனாக, தாங்கி-(தன்னையடைந்த பலர் குடும்பபாரத்தை) ஏற்றுக்கொண்டு, பல்லார் - அப்பலரும், பயன்துய்ப்ப - (தான்பெற்ற) செல்வத்தை அநுபவிக்கும்படி, பழுமரம் போல - (தன்கனிகளைப் பலபறவைகளும் தன்னிலிருந் துண்ணதிற்கும்) அவ்வாலமரம்போல, தான்வருந்தி - (முயற்சியால் வருந்துன்பத்தால்) தான் வருத்தமுற்று, வாழ்வதே - உயிர்வாழ்வதே, நல் ஆண்மகற்கு - நற்குணமுள்ள ஆண்மை யுடையானுக்கு, கடன் - கடமை. எ-று.

குளிர்ந்த கிரி நிழலைத்தருவது வேறின்மையால் நிழன் மரமென்றது ஆலமரத்தை ஆதலின் பழுமரம் சுட்டுப்பொருளதா நின்றது. பழுமரம் பழுத்தலையுடைய மரமென்பது பொருள்; இது மிகுதிபற்றி வந்த பெயர். நேரொப்ப ஒருபொருட் பன்மொழி. அதிகாரத்தால் பல்லார் உறவினருக்காயிற்று. (உ)

அடுக்கன் மலைநாட தஞ்சேர்ந் தவரை
எடுக்கல மென்னார் பெரியோர்—அடுத்தடுத்து
வன்காய் பலபல காய்ப்பினு மில்லையே
தன்காய் பொறுக்கலாக் கொம்பு.

(இ - ள்) அடுக்கல் - அடுக்கலாகிய, மலைநாட - மலையைச்சார்ந்த நாட்டானே, தஞ்சேர்ந்தவரை - தம்மைச்சார்ந்த உறவினரை, எடுக்கலம் நாம்தாங்கோம், என்னார் - என்று சொல்லிநீக்கார், பெரியோர் - மேன்மக்கள், அடுத்து அடுத்து - மிகுதியும்நெருங்கி, வல்காய் - வன்மையாகியகாய்கள், பலபலகாய்ப்பினும் - பலபலகாய்த்தாலும், தன்காய் - தன்னுடைய அக்காய்களை, பொறுக்கலாத - தாங்கமாட்டாத, கொம்புஇல்லை - கொம்புஇல்லை. எ - று.

அடுக்கன்மலை இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகைநிலை. முன்னுள்ள அடுக்கு இடைவிடாமைப்பொருளது. பின்னுள்ளது மிகுதிப்பொருளது. காயினது அடைமொழியாகிய வன்மை, பொருளில் சேர்ந்தவருடையவறுமையின் மிகுதியையுணர்த்திற்று. உவமையின் ஆற்றலால் தம்வருத்தத்தைநோக்காரென்பதாயிற்று. பெரியோர் தம்வருத்தத்தை நோக்கி உறவினரைத்தாங்காமலிரார்என்பது கருத்து. (௩)

உலகறியத் தீரக் கலப்பினு நில்லா
சிலபகலாஞ் சிற்றினத்தார் கேண்மை—நிலைதிரியா
நிற்கும் பெரியோர் நெறியடைய நின்றனைத்தால்
ஒற்கமி லாளர் தொடர்பு.

(இ - ள்) சிறுஇனத்தார் - கீழானவர், கேண்மை - (பிறரிடத்துக்கொ ள்ளும்) உறவுகள், உலகுஅறிய - தம்நாட்டிலுள்ளார் யாவரும் அறியும்படி, தீர - (அகம்புறம்) முற்றும், கலப்பினும்- கலந்துநின்றாலும், நில்லா-நிலைபெ றாதனவாகி, சிலபகல் ஆம் - சிலநாளேநிற்கும், ஒற்கம் இல் ஆளர் - (பிறரை த்தாங்குவதில்) தளர்ச்சியின்மையை ஆளுதலுடையார், தொடர்பு - (கொள் ளும்) உறவு, நிலை - தவநிலையில், திரியாமல் - வேறுபடாமல், நிற்கும் - நிற்கி ன்ற, பெரியோர் - மேலோர், நெறி - தவவொழுக்கத்தின்பயனை, அடைய - அ டையும்படி, நின்றால் அனைத்து - (அவ்வொழுக்கத்தில்) நின்றாற்போல் வது. எ - று.

பெரியார் சுற்றந்தழுவுதலின் நிலைமை இதனால் கூறப்பட்டது. அனை யதென்னும் ஒன்றன்படர்க்கைக் குறிப்புமுற்றில் அகரந் தொகுக்கப்ப ட்டமையால் தகரமிக்கது. உலகு "உத்தானபாத னருளுரோமபதனென்று ள னவ்வுலகையாள்வோன" எனபதிற்போல நாட்டுக்காயிற்று.பயனை நெறி என்றார் பின்னுண்டாவதாதலால். சிறியார் கேண்மை இழிப்பினால் பன்மை ப்பாலாயிற்று.

இன்ன ரினைய ரெமர்பிற ரென்னுஞ் சொல்
என்னு மிலரா மியல்பினால்—துன்னித்
தொலைமக்க டுன்பந்தீர்ப் பாரேயார் மாட்டும்
தலைமக்க ளாகற்பா லார்.

(இ - ள்) இன்னர் - இத்தன்மையர், இனையர் - இவ்வளவினர்,எமர்- உறவினர், பிறர் - அயலார், என்னும் சொல் - என்று சொல்லப்படுஞ்சொல், என்னும் - சிறிதும்,இலர் ஆம - இலராகிய, இயல்பினால் - தன்மையினால், துன்னி - தாம்சேர்ந்து, தொலைமக்கள் - வலியிழந்தமனிதரது, துன்பம் தீர் ப்பாரே - துன்பத்தை நீக்கவல்லவரே, யார்மாட்டும் - பகைவர் அயலாரிடத்து ம், தலைமக்கள் - மேன்மக்கள், ஆகல்பாலார் - ஆகுதலாகிய பான்மையுடை யார். எ - று.

இன்னர் நன்மை தீமைகளைப்பற்றியும், இனையர் நட்புப்பகைகளைப்பற்றி யும், எமர் குலத்தைப்பற்றியும், பிறர் இவை யொன்று மின்மை பற்றியும் நி ன்றன. என்னென்னும் ஒன்றன் படர்க்கை வினாப்பெயர் முற்றுப் பொரு ளோடு இழிவு சிறப்புப் பொருளதாகிய உம்மையைப் பெற்றமையால் சிறு

மைக்காயிற்று. சொல் சிறிது மிலனெனவே அதற்குக் காரணமாகிய கருதலு மிலரென்பதாயிற்று. பகைவர் வறுமை முதலியவற்றாலும் தொலைவுவருமாத லால் பொதுப்படத் தொலைமக்களென்றும், பகைமையையும், ஏதின்மை யையும், பாராட்டாமல் துன்பந் தீர்த்தபின் அது பற்றி அவர்களால் தலை மக்களெனக் கருதப்படுதலால் ஆகற்பாலரெனா ஆக்க வினைதந்துங் கூறினா ர். துன்னி என்னும் வினையெச்சம் தீர்ப்பாரென்னும் வினைப் பெயர்கொண் டது. ஏ பிரிநிலை. (ரு)

பொற்கலத்துப் பெய்த புலியுகிர் வான்புழுக்கல்
அக்காரம் பாலோ டமாரார்கைத் துண்டலின்
உப்பிலிப் புற்கை யுயிர்போல் கிளைஞர்மாட்
டெக்கலத் தானு மினிது.

(இ - ள்) பொன்கலத்து - பொன்னாற்செய்த பாத்திரத்தில், பெய்த - இட்ட, புலிஉகிர் - புலியினதுநகம்போலும், வால்புழுக்கல் - வெண்மையாகி யசோற்றை, அக்காரம்ஓடு — சருக்கரையோடும், பாலோடு - பாலோடும், அ மரார்கைத்து - உள்ளன்பில்லாரிடத்து, உண்டலின்- உண்ணுதலினும், உயி ர்போல் - உயிர்போன்ற, கிளைஞர்மாட்டு - உறவினரிடத்து, எக்கலத்து ஆனு ம் - எபாத்திரத்திலாயினும், உப்புஇலி - உப்பில்லாததாகிய, புற்கை- நொய் க்கஞ்சியை உண்ணல், இனிது - இனிமைதருவதாகும். எ - று.

புழுக்கல் தொழிலாகுபெயர், அமரார் எதிர் மறை வினைப்பெயர்; அமர் தல் விரும்பல். உண்டலினென்னும் ஐந்தனுருபு உறழ் பொருளில் வந்தது; உறழ் பொருள் மாறுபடக்கூறப்படுவது. கைத்து பகுதிப் பொருளதாகிய துவ்விகுதி பெற்றபெயர்; பொருள் வசம். உப்பிலி பண்படியாகப்பிறந்த ஒன் றன்படர்க்கைப்பெயர், உப்பில் பகுதி, இ ஒன்றன்படர்க்கை விகுதி.போல் வி னைத்தொகையாதலால் லகரந்திரியா தியல்பாயிற்று. ஆன் ஆயினென்பதன் மரூஉ. மானங்கெடாமையின் புற்கையுண்ண லினிதாயிற்று. (சு)

நாள்வாய்ப் பெறினுந்தந் நள்ளாதா ரில்லத்து
வேளாண்மை வெங்கருனை வேம்பாகும்—கேளாய்
அபராணப் போழ்தி னடகிடுவ ரேனும்
தமரரயார் மாட்டே யினிது.

(இ - ள்) கேளாய் - நீகேள், தம் நள்ளாதார - தம்மை (அகத்தில்) நட்புக்கொள்ளாரது, இல்லத்து - வீட்டில், வேளாண்மை - (அவரால்) ஈய ப்பட்டதாகிய, வெம் - (கண்டோர்க்கு) விருப்பத்தைத் தருகின்ற, கருனை பொரிக்கறியை,நாள்வாய்-முற்பகலில்,பெறினும்-(உண்ண)பெற்றாலும்,வேம் பு ஆகும்-(அறிவுடையார்க்கு)வேம்பின்விதைபோ லினிதாயிராது ,அபராணப்

போழ்தில்- பிற்பகலில், அடகு இடுவர் எனும்-இலைக்கறியை இடுவாராயினும், தமர் ஆயார் மாட்டே - (அகத்தில்) உறவாயினாரிடத்தே, இனிது - (அது) இனிமையுடையது. எ - று

பின்னே அபராணப்போழ்தி னென்றமையால் நாள்சிறந்த முற்பகலுக் காயிற்று. பெறுதல் இடுதல்களி னின்மையை யுணர்த்தலால் உம்மைகள்எதிர்மறைப்பொருளன; முறையே உயர்வு சிறப்பு இழிவு சிறப்பாகினும் பொருந்தும். கருனை அடகு உணவின் மேன்மை யிழிவுகளை உணர்த்தவந்த குறிப்புச் சொற்கள். ஏ பிரிநிலை. (எ)

முட்டிகை போல முனியாது வைகலும்
கொட்டியுண் பாருங் குறடுபோற் கைவிடுவர்
சுட்டுக்கோல் போல வெரியும் புகுவரே
நட்டா ரெனப்படு வார்.

(இ - ள்) முட்டிகைபோல - (இரும்பைத்தாக்குகின்ற) சுத்திபோல, வைகலும்- சேர்ந்திருக்கும் நாளெல்லாம், முனியாது - அன்புகாட்டி, கொட்டி- (இன்னது வேண்டுமென) வருத்தி, உண்பாரும் - (வாங்கி) உண்ணும் இயல்பினரும், குறடுபோல - குறட்டைப்போல, கைவிடுவர் - (தீங்கு நேரிட்டவிடத்து) விட்டு நீங்குவர், நட்டார் எனப்படுவார் - நட்பினரென்றுசொல்லப்படுபவர், சுட்டுக் கோல்போல - உலையாணிபோல, எரியும் புகுவர்- (தம்மால் நட்புச்செய்யப்பட்டார் தீப்புகுவாராயின் தாமும் அவரோடு) தீயினும் புகுவார். எ - று.

முன்னுள்ளபோல என்னுஞ் செயவெனெச்சம் கொட்டி என்னும் வினைகொண்டது. உவமைகள் தொழிலுவமைகள். குறடுபோலுதலாவது அது இரும்பைப்பற்றி நின்று, அவ்விரும்பு தீயையடைந்தபோது விட்டு நீங்குதல்போல, கூடாநட்பினர் துன்பம வருமுன்னெல்லாம் ஒருவரைப்பற்றி நின்று, அவர் ஒருதுன்பத்தை யடைந்தபோது விட்டு நீங்குதல். சுட்டுக்கோல் கொல்லன் தீயினில் வைத்தபொருள் பதமானதையும் ஆகாததையும் அவனுணர்தற்கு மேலுள்ள கிட்டம், கரிமுதலியவற்றை நீக்கிக்காட்டுதற்குரியகோல், இது இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை, சுட்டுதலையுடைய கோலெனவிரியும்; சுட்டு முதனிலைத்தொழிற்பெயர். உண்ணுதலின் சிறப்பைக் குறித்தலால் உண்பாருமென்னும் உம்மை உயர்வுசிறப்பு. எரியுமென்னும் உம்மைநட்பினர் வறுமைத்துன்பமடைந்தபோது அத்துன்பத்தை அடைந்ததுமன்றி எனப்பொருள்தரலால் இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. (அ)

நறுமலர்த் தண்கோதாய் நட்டார்க்கு நட்டார்
மறுமையுஞ் செய்வதொன் றுண்டோ—இறுமளவும்

இன்புறுவ தின்புற் றெழீஇ யவரோடு
துன்புறுவ துன்புறாக் கால்.

(இ - ள்.) நறுமலர்-நன்மணமமைந்தமலர்களாற் றொடுக்கப்பட்ட, தண் கோதாய் - குளிர்ச்சியாகியமாலையையணிந்தவளே, நட்டார் - உறவினரொரு வர், இறும்அளவும் - (தாம்) உயிர்முடியுமளவும், அவரோடு எழீஇ - (தம்மா ல்) உறவுசெய்யப்பட்டவரோடு பிரியாதிருந்து, இன்புஉறுவது-இன்பமடை யுங்காரியத்தில், இன்புஉற்று - (ஒக்கத்தாமும்) இன்பத்தைஅடைந்து, துன் புஉறுவ - துன்பமடையுங்காரியங்களில், துன்புஉறாக்கால் - துன்பத்தை அ டையாவிடின், நட்டார்க்கு - அவ்வுறவினர்க்கு, மறுமையும் - மறுமையிலு ம், செய்வதுஒன்று - செய்வதாகிய ஒருநன்மை, உண்டோ-உளதோஇல்லை. எ - று.

மறுமையு மென்ற வும்மை இறந்தது இழீஇய எச்சவும்மை.மற்றது மு ற்றும்மை. மறுமையிற் செய்வதாகிய ஒருநன்மையாவது தம்நட்டார் தீய வழியிற் செல்லத்தொடங்கிய போது செல்லவொட்டாமல் மறுத்து நல்லவ ழியிற்செல்லும்படிச் செய்தல். இது வன்றி மனங்கலந்து செய்த நட்புக்கார ணமாக வுண்டாகிய அன்பு மறுமையிலுந்தொடர்ந்து அவரிடத்து அன்புடை யாராதலெனினுமாம். நாட்டாரோடு இன்புறுதல் சிறிதும் துன்புறுதல்பெரி துமென்பார் இன்புறுவது துன்புறுவவென்றார். உறுவது, உறுவவினைப்பெ யர்கள்.

விருப்பிலா ரில்லத்து வேறிருந் துண்ணும்
வெருக்குக்கண் வெங்கருனை வேம்பாம்—விருப்புடைத்
தன்போல்வா ரில்லுட் டயங்குநீர்த் தண்புற்கை
என்போ டியைந்த வமிழ்து,

(இ-ள்.) விருப்புஇல்லார் - (தன்னிடத்து) விருப்பமில்லாத பெருஞ்செல் வத்தினரது, இல்லத்து - வீட்டில், வேறுஇருந்து - (அவரோடன்றி) வேறி டத்திருந்து, உண்ணும் - உண்ணுகின்ற, வெருகு - பூனையினது, கண் - க ண்போலும்நிறமுள்ள, வெம்கருனை - விருப்பத்தை உண்டாக்கும்பொரியல், வேம்புஆம்-(அறிவுடையோர்க்கு) வேம்பின்விதை போலக்கைப் புள்ளதாகு ம், விருப்புஉடைய - (தன்னிடத்து) விருப்பமுடைய, தன்போல்வார் - தன் னைப்போலும் வறியாருடைய, இல்லுள் - வீட்டில், நீர்தயங்கு - நீர்மிகுதியும் விளங்குகின்ற, புற்கை - நொய்க்கஞ்சி, என்போடு - உடலோடு, இயைந்த-இ சைந்துநின்ற, அமிழ்து - தேவருணவுபோல்வது. எ - று.

தல்விகுதி புணர்ந்து கெட்டமாத்திரையில் விரும்பென்னும் முதனிலை திரிந்ததாதலால் விருப்பு முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர். கண் உருவுவமை.

இங்கும் கருணைஉணவின்மேன்மையைஉணர்த்திநின்றது. வேறிருந்தென்றத னாலும், பின் தன்போல்வாறென்றதனாலும் விருப்பிலார் மிக்க செல்வத்தினரு க்காயிற்று. தோல்முதலிய எழுவகைத்தாதுக்களும் இயைந்தபிண்டம் உட லாதலால் என்பு சினையாகுபெயர். அமிழ்து உண்ணப்படின் சேரணிக்காமல் உண்டவருடலோடு இசைந்து நின்று பசிதாக முதலியவற்றை நீக்கி நிற்ப தாதலால் என்போடியைந்த அமிழ்தென்றார். (ம)

உஉ - ஆம். அதிகாரம் நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது இருவகை நட்பினையும் ஆராய்ந்து அறிதலையுணர்த்துவ து. அவரை ஆராய்ந்தறிந்தே நட்புக்கொள்ளவேண்டுதலால் இது சுற்றந்த ழாலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

கருத்துணர்ந்து கற்றறிந்தார் கேண்மையெஞ் ஞான்றும்
குருத்திற் கரும்புதின் றற்றே—குருத்திற்
கெதிர்செலத்தின் றன்ன தகைத்தரோ வென்றும்
மதுரமி லாளர் தொடர்பு.

(இ-ள்.) கருத்து (ஒவ்வொருசெய்யுளின்) கருத்துரையை, உணர்ந்து-மு ன்அறிந்து, கற்று - (பலநூல்களையும்) கற்று, அறிந்தார் - தெளிந்தவரோடு செய்யும், கேண்மை - நட்பு, எஞ்ஞான்றும் - செல்வஞ்சுருங்கிய காலத்தும், குருத்தின் - குருத்தினின்று, கரும்பு - கரும்பினை, தின்றல் அற்றே-தின்றற் போலும் தன்மையுடையதே, மதுரம் இல் ஆளர் - இனிமைக்குணம் இல்லா மையை ஆளுதலுடையாரோடு செய்யும், தொடர்பு - நட்பு, என்றும் - செ ல்வம்பெருகியகாலத்தும், குருத்திற்கு - குருத்தினுக்கு, எதிர்செல - எதிர்செல் லும்படி, தின்றல்அன்ன-தின்றலையொத்த, தகைத்து-தன்மையுடையது. எ-று.

கற்றறிந்தார் தமது நட்புவேண்டிவந்தவரது நற்குண நற்செய்கைகளை முன்னறியாமை காரணமாகப் பொதுவான அன்புடைமைபற்றிக் குருத்தி னென்றும், அக்குணச்செய்கைகளை அறியுந்தோறும் அவரிடத்து அன்புபெ ருகிவருதலான் குருத்திற்றின்றற்றென்றும், மதுரமிலாளர் தம்மை நட்டோர் க்கு முதலிற்காட்டிய அன்பு பின்சுருங்குதலியல்பாதலால் குருத்திற் கெதிர் செலத்தின்றன்ன தகைத்தென்றுங்கூறினார். ஆதலால் ஆராய்ந்து கற்றுணர் ந்தார் கேண்மையைக்கொள்க என்பது கருத்து. ஏதேற்றம். ஐந்தனுருபுஎல் லைப்பொருளது. நான்கனுருபும் அப்பொருளில்வந்தது. அரோ அசை. (க)

இற்பிறப் பெண்ணி யிடைதிரியா ரென்பதோர்
நற்புடைக் கொண்டமை யல்லது—பொற்கேழ்

புனலொழுகப் புள்ளிரியும் பூங்குன்ற நாட
மனமறியப் பட்டதொன் றன்று.

(இ-ள்.) பொன்கேழ் - பொன்னிறம்போலும் நிறமுள்ள, புனல் - அருவி நீர், ஒழுக - விழுதலால், புள் இரியும் - பறவைகள் பறந்து நீங்குகின்ற, பூங்குன்றநாட - பொலிவாகிய மலைநாட்டானே, இல் பிறப்பு - (ஒருவரது) உயர்குடிப்பிறப்பினை, எண்ணி - ஆராய்ந்தறிந்து, இடைதிரியார் - (இவர் நட்புச்செய்தபின்) நடுவிலே வேறுபடார், என்பது - என்று சொல்லப்படுவதாகிய, ஓர் நல்புடைகொண்டு - ஒரு நல்லபட்சத்தைப் பெற்று, அமை - (அவரோடு) நட்புக்கொள், அல்லது - இதை அல்லாமல், மனம் அறியப்பட்டது, மனமறியப்பட்ட பட்சம், ஒன்று அன்று - ஒருபட்சம் அன்று. எ-று.

இல் உயர்ந்ததன்மேலது. எண்ணி என்னும் வினையெச்சம் கொண்டென்னும் வினையெச்சங் கொண்டது. உயர்குடிப் பிறப்பினர் கருத்துஞ் சொல்லுஞ் செயலும் தம்முள் மாறுபடாமையால் இடை திரியாரென்பதை நற்புடையென்றும், மற்றவர்க்குப் புறத்திற்சொல்லும், செயலும் ஒருவழிப்பட, மனம் வேறுமாதலால், சொல் செயல்களைக்கொண்டு மனத்தினியல்பைத்துணிவது துணிபன்றென்பார் மனமறியப்பட்ட தொன்றன்றென்றுங் கூறினர். மலையிலுள்ள செந்தேனையும், நாறுமலர்களின் பராகத்தையும் கொண்டுவருதலால் அருவிக்குப்பொற் கேழுளதாயிற்று. அமையா யென்னும் ஏவலொருமை ஈறுகெட்டு நின்றது. (௨)

யானை யனையவர் நண்பொரீஇ நாயனையார்
கேண்மை கெழீஇக் கொளல்வேண்டும்—யானை
அறிந்தறிந்தும் பாகனையே கொல்லு மெறிந்தவேல்
மெய்யதா வால்குழைக்கு நாய்.

(இ - ள்.) யானை - யானையானது, அறிந்து அறிந்தும் - நெடுநாள் அறிந்திருந்தும், பாகனையே - (தன்னொடுபழகிய)பாகனையே, கொல்லும் - (தனக்கொருகுற்றஞ்செய்வானாயின்) கொலைசெய்யும், நாய் - நாயானது, எறிந்தவேல் - (தன்னொடுபழகினவன்) வீசியபடையானது, மெய்யதுஆ - தன்உடலில்தைத்ததாயிருக்கையில், வால் குழைக்கும் - (அன்பின்குறியாக) வாலைவளைத்தாட்டாநிற்கும், (ஆதலால்) யானைஅனையவர் - யானையை ஒத்த இயல்பினரது, நண்புஒரீஇ - நட்பைநீக்கி, நாய்அனையார் - நாயைஒத்த இயல்பினரது, கேண்மை - நட்பை, கெழீஇக்கொள்ளல்வேண்டும்-தழுவிக்கொள்ளல் வேண்டும். எ - று.

யானையனையவர் நட்பிற்பிழைபொறுக்காதவர். நாயனையார் நட்பிற்பிழைபொறுப்பவர். அடுக்குப்பன்மைப் பொருளது. ஏ உயர்வுசிறப்பு. ஆகநிகழ்காலவினையெச்சம். உம்மையும் உயர்வுசிறப்பு. (௩)

பலநாளும் பக்கத்தா ராயினு நெஞ்சில்
சிலநாளு மொட்டாரோ டொட்டார்—பலநாளும்
நீத்தா ரெனக்கை விடலுண்டோ தந்நெஞ்சத்
தியாத்தாரோ டியாத்த தொடர்பு.

(இ - ள்) பலநாளும் - பலதினமும், பக்கத்தார் ஆயினும் - பிரியாமல்பக்கத்திலிருப்பவராயினும், நெஞ்சில்-தம்மனத்தில், ஒட்டாரோடு -ஒற்றுமைகொள்ளும் இயல்பிலாரிடத்து, சிலநாளும்ஒட்டார் - (அறிவுடையார்) சிலநாளும் ஒற்றுமைகொள்ளார், தம்நெஞ்சத்து - தம்மனத்தில், யாத்தாரோடு - நட்பைஉறுதியாகக்கொண்டவரிடத்து, யாத்த - (தாமும்) உறுதியாகக்கொண்ட, தொடர்பு-நட்பினை, பலநாளும்- பலதினமும், நீத்தார்என (தம்மை) பிரிந்தன ரென்று, கைவிடுதல் - விட்டொழிதல், உண்டோ - (அவரிடத்து) உளதோஇலது. எ - று.

யாத்தல் கட்டுதல். மூன்றனுருபு ஏழாவத னிடப் பொருளது. நட்பின ரொருவருக்கொருவர் உள்ளன்பிலராயின் ஒருதேசத்தின ராயிருந்து பலமுறைகண்டும் வார்த்தையாடியும் இணங்குஞ்செயலாற் பயனில்லையென்பது.

கோட்டுப்பூப் போல மலர்ந்துபிற் கூம்பாது
வேட்டதே வேட்டதா நட்பாட்சி—தோட்ட
கயப்பூப்போன் முன்மலர்ந்து பிற்கூம்பு வாரை
நயப்பாரு நட்பாரு மில்.

(இ-ள்.) நட்பு ஆட்சி - (நட்பினரிருவர்) நட்பை ஆளுகையாவது, கோடுபூப்போல - மரக்கிளையில் பூத்தபூப்போல, மலர்ந்து - (முன்னே) பெருகி, பின் - நாள்கழிகையில், கூம்பாது - சுருங்காமல், வேட்டதே - (முதலிலொருவரையொருவர்) விரும்பியதே, வேட்டது ஆம் - (முடிவுவரையும்மாறாது) விரும்பியதாகும், தோட்ட-தோண்டப்பட்ட, கயம்-குளத்தில்பூத்த,பூப்போல-(தாமரைமுதலிய) பூவைப்போல, முன்மலர்ந்து-முன்னே அன்பு பெருகி, பின்கூம்புவாரை- நாள்செல்லுகையில் சுருங்கும் இயல்பினரை, நயப்பாரும் விரும்பி நாடுவாரும், நட்பாரும் - நட்புக்கொள்வாரும், இல்-இலர். எ-று.

மலர்ந்த போதுள்ள விரிவு உதிருமளவும் சுருங்காமையால், கோட்டுப்பூஒருவரை யொருவர் விரும்பி நட்புக்கொண்ட காலத்தில் வைத்த அன்பின் மிகுதி தாம் முடியுமளவும் குறையாத அறிவுடையாரது நட்புக்கும், மலர்ந்தபோதுள்ள விரிவு போது செல்லச் செல்லச் சுருங்குதலால், நீர்ப்பூ ஒருவரையொருவர் விரும்பி நட்புக்கொண்டகாலத்துவைத்த அன்பின் மிகுதிநாள் செல்லச் செல்லச் சுருங்கிவரும் அறிவிலாதவரது நட்புக்கும் உவமையாயின. கோட்டுப்பூ நீர்ப்பூதொழிலுவமம். ஏ தேற்றம். தோட்ட இறந்தகாலப்பெயரெச்சம், தொள் பகுதி, ட் இறந்தகால இடைநிலை, அ பெயரெச்சவி

குதி, ளகரம் டகரமாதல் சந்தி, இவ்வாறுமுடிந்துநின்ற தொட்ட வென்பது நீட்டல் பெற்றது; தோளாத என மறையிலும் வரும். தொடு என்பது பகுதி, அப்பகுதி ஒற்றிரட்டி, முதனீட்டல் பெற்றதெனினும் பொருந்தும். (ரு)

கடையாயார் நட்பிற் கமுகனைய ரேனை
இடையாயார் தெங்கி னனையர்—கடையாயார்
எண்ணரும் பெண்ணைபோன் றிட்டஞான் றிட்டதே
தொன்மை யுடையார் தொடர்பு.

(இ-ள்.) கடையாயார் - கடையானவர், நட்பின் - நட்பினால், கமுகு அனையர் - கமுகமரத்தை ஒப்பார், ஏனை - மற்ற, இடையாயார் - இடையானவர், தெங்கின் அனையர் - தென்னமரத்தைஒப்பார், தலையாயார் -முதன்மையுடையார், தொன்மை யுடையார் - பழமை பாராட்டுதலுடையாராகி, தொடர்பு-கொண்ட நட்பு, எண் அரு - (பயனை) அளவிடுத லருமையாகிய, பெண்ணைபோன்று-பெண் பனையைப்போன்று, இட்ட ஞான்று-நட்புச்செய்த நாளில், இட்டதே - செய்த உதவியே ஆம். எ - று.

கமுகு இடைவிடாதும், தெங்கு இடைவிட்டும் போற்றிவளர்த்தல் செய்துவரின் பயன் தருமாதலால் அவைமுறையே, வேண்டியவற்றை இடைவிடாது தருபவரிடத்து நட்புச்செய்யுங் கடையானவருக்கும், இடைவிட்டுத்தருபவரிடத்து நட்புச்செய்யும் இடையானவருக்கும், பனைவிதை நட்டு முதல் நாள் நீர்வார்த்தலொன்றுமே செய்யின் பயன்தருவதாதலால் அதுசிறிதுதவி செய்யின் மிக்க நட்புச்செய்யுந்தலையான வருக்கும் உவமையாயின. மூன்றுவமையுந் தொழிலுவமம். நுங்கு, கனிமுதலிய பயன்தரும் பனை பெண்ணை; இதில் ஐகாரிசை. ஆண்பனை காய்க்குங் காய் ஆணங்காயென வழங்கலாலு முணர்க. இடுதல். ஈதல். ஏ தேற்றம்.

கழுநீருட் காரட கேனு மொருவன்
விழுமிதாக் கொள்ளி னமிழ்தாம்—விழுமிய
குய்த்துவையார் வெண்சோறே யாயினு மேவாதார்
கைத்துண்டல் காஞ்சிரங் காய்.

(இ - ள்) ஒருவன் - ஒருவன், விழுமிது ஆக- (மற்றவனுடையநட்பு) சிறப்புடையதாக, கொள்ளின் - கருதுவானாயின், (அவனாலிடப்படுவது)கழுநீருள்-கழுநீரில் சமைத்த, கார் அடகு ஏனும்- பசுமையாகிய கீரையாயினும், அமிழ்து ஆம்-(அது)அமுதம்போல இனிமையுடைய தாகும், விழுமிய - சிறந்த, குய்-நறும்புகை யூட்டிய, துவை - புளிங்கறி, ஆர்-நிரம்பிய, வெள்சோறே ஆயினும் - மாசு இல்லாத சோறேயாயிருப்பினும், மேவாதார் - உள்ளன்பில்லாருடைய, கைத்து-வசத்தில், உண்டல்-உண்ணுமுணவு, காஞ்சிரங்காய்-எட்டிக்காய்போல இனிமையுடைய தன்று. எ-று.

கருமை பசுமைக்காயிற்று. நன்குஅடப்பட்ட தன்றென்பார் கீரடகென்றார். இது இடுவோனுடைய வறுமையை விளக்கியது. குய்ஒலிபற்றி வந்த பெயர்; இது அநுகரணவொலி. விழுமிது குறிப்பு வினைமுற்று; விழுமு பகுதி, இசாரியை, து ஒன்றன்படர்க்கை விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி. இதற்குவினைமுதல் நட்பு. வெண்மைப்பண்பு மாசின்மையை யுணர்த்தியது. உண்டல்தொழிலாகுபெயர்.

நாய்க்காற் சிறுவிரல்போ னன்கணிய ராயினும்
ஈக்காற் றுணையு முதவாதார் நட்பென்னாம்
சேய்த்தானுஞ் சென்று கொளல்வேண்டுஞ்செய்விளைக்கும்
வாய்க்கா லனையார் தொடர்பு.

(இ-ள்.) நாய்க்கால் - நாயின்காலினது, சிறுவிரல் போல - சிறுமையாகிய விரல்கள்போல, நன்குஅணியர் ஆயினும் - மிகுதியாக நெருங்கினவராயிருப்பினும், ஈக்கால் துணையும் - ஈயினது அடியினளவும், உதவாதார் (துன்பம் நேரிட்டபோது) உதவிசெய்யாதார், நட்பு - நட்பினால், என் ஆம் - யாதுபயன் உளதாகும், செய்விளைக்கும் - வயலிலுள்ள பயிரை விளையச் செய்யும், வாய்க்கால் - வாய்க்காலை, அனையார் - ஒத்தவரது, தொடர்பு - நட்பு, சேய்த்து ஆனும் - நெடுந்தூரத்திலுள்ளதாயினும், சென்று கொள்ளல்வேண்டும் - போய் (அந்நட்பை) கொள்ளுதல்வேண்டும். எ - று.

உதவாதாரை இழித்தற்கு நாய்க்காற் சிறுவிரலை உவமித்தார். கால்தன் சினையாகிய அடியையும், செய் தன்னிலுள்ள பயிரையும் உணர்த்தலால் முறையே முதலாகுபெயரும், இடவாகு பெயருமாக நின்றன. வாய்க்கால் தான்பெற்ற நீரைக்கொண்டுபோய், தன்னையடுத்துத்தூரத்துள்ள பயிருக்கு முற்றும் உதவுதல்போல முயற்சியாற்பெற்ற பொருளை, தம்மைநட்டுத் தூரத்துள்ளார்க்குமுற்றும் உதவுதலால் அவ்வுதவுவார் வாய்க்காலனை யாராயினார். சேய்த்து குறிப்பு வினைமுற்று, மையீறு கெட்டுநின்ற சேய்பகுதி, த்சந்தி, து ஒன்றன்படர்க்கைவிகுதி, அவரிருப்பின் சேய்மை தொடர்பின் மேலேற்றப் பட்டது. (அ)

தெளிவிலார் நட்பிற் பகைநன்று சாதல்
விளியா வருநோயி னன்றால்—அளிய
இகழ்தலிற் கோற லினிதேமற் றில்ல
புகழ்தலின் வைதலே நன்று.

(இ - ள்) தெளிவு இல்லார் - கூரிய அறிவில்லாருடைய, நட்பின் - நட்பினும், பகை ஏ - (அவரோடுகொள்ளும்) பகையே, நன்று - இனிமையைத்தருவதாகும், விளியாமல் - (மருந்துமுதலியவற்றால்) சாத்தியமாகாமல், வருநோ

யின்-வளரும்நோயினும், சாதல் - ஏ இறத்தலே, நன்று- இனிமையைத்தரு வதாகும், அளிய - (ஒருவன்மனம்) நையும்படி,இகழ்தலின் - இகழ்வதினும், கோறல் ஏ - (அவனை)கொலைசெய்தலே,இனிது-இனிமையைத்தருவதாகும், இல்ல - (ஒருவனிடத்து) இல்லாத நற்குணநற்செய்கைகளை, புகழ்தலின்-புகழ்ந்து பேசுவதினும், வைதலே- (அவனுடைய) தீக்குணத் தீச்செயல்களை எடுத்துச்சொல்லலே, நன்று-இனிமையையுடையது. எ-று.

ஐந்தனுருபுகள் உறழ் பொருளின்கண் வந்தன. இனிதே என்னும் பிரிநிலை ஏகாரத்தைக் கோறலென்பதனோடும், பகைசாத லென்பவற்றோடுங் கூட்டுக. விளியாம லென்னும் வினையெச்சம், ஈறுதொகுத்த லாயிற்று. இல்ல பண்படியாகப்பிறந்த பலவின்படர்க்கைப்பெயர். தெளிவிலார்நட்பில் வருந் துன்பங்கள் அவரோடுபகையானபோது வருதலின்மையால் பகையும், உயிர் நோயால்வருந்துவது உடலோடுகூடி நின்றவளவு மாதலால் சாதலும், இகழ்தலைக்கேட்டு ஒருவன் மனம் வருந்துதலால் வரும்பாவம்பல,அவனைக்கொலை செய்தலால் வரும்பாவம் கொலைப்பாதகமாகிய ஒன்று ஆதலால் கோறலும், ஒருவனிடத்து இல்லாதனவற்றைக் கூறலால்வரும் பொய்ப்பாவம்உண்டாதலின்மையால் வைதலும் இனியன வாயின. நன்று ஒன்றன்படர்க்கைக் குறிப்புவினைமுற்று.

மரீஇப் பலரொடு பன்னாண் முயங்கிப்
பொரீஇப் பொருட்டக்கார்க் கோடலே வேண்டும்
பரீஇ யுயிர்செகுக்கும் பாம்பொடு மின்னா
மரீஇப் பின்னைப் பிரிவு.

(இ - ள்) பலரொடு - பலருடனும், பல்நாள்-பலநாள், முயங்கி - கூடி, பொரீஇ -(அவரை) ஒத்து, மரீஇ-பழகி, பொருள்- உண்மையாகிய, தக்கார் ஏ-தகுதியுடையாரையே, கோடல்வேண்டும்-நட்புக்கொள்ளுதல் வேண்டும், உயிர் செகுக்கும்-உயிரைக்கொலைசெய்யும், பாம்பொடும்- பாம்பினிடத்தும். (ஆராயாமல்,) பரீஇ - விரும்பி,மரீஇ - நட்புக்கொண்டு, பின்னை - (தீக்குணத்தைஅறிந்த) பின்பு, பிரிவு - (அதனை) பிரிதல்,இன்னா-துன்பந்தருவதாகும்.

நற்குண நற்செய்கையுடையார்சிலரேயாதலால் பலரொடுமென்றும், அவருடைய குணஞ்செய்கையிவற்றின் நன்மைதீமைகளைச்சிலநாளிற் றுணியப் படாமையால்பன்னாளென்றும், முயங்கிமருவுதலால் அவர் தம்முடைய குணத்தையும் செயலையும் புறத்தேகாட்டாராதலால் பொரீஇயென்றுங்கூறினர். பலரொடு என்பதனீற்றில் முற்றும்மை தொகுத்தலாயிற்று. பிரிவை இன்னா என்றது காரணத்தைக் காரியமாகக் கூறுவதோருபசாரவழக்கு. (௪௦)

உஙு - ஆம், அதிகாரம் நட்பிற்பிழை பொறுத்தல்.

அஃதாவது ஆராய்ந்துகொண்ட நட்பினரிடத்துக் குற்றங்கண்டபோது அதனைப் பொறுத்துக்கொள்ளுதலை யுணர்த்துவது. மரீஇப் பின்னைப்பிரிவு துன்பந்தருவதாதலால் சாமளவும் நட்புக்கெடா திருத்தல்வேண்டுமென்பதற்கு இது நட்பாராய்தலின் பின்வைக்கப் பட்டது.

நல்லா ரெனத்தா னனிவிரும்பிக் கொண்டாரை
அல்லா ரெனினு மடக்கிக் கொளல்வேண்டும்
நெல்லுக் குமியுண்டு நீர்க்கு நுரையுண்டு
புல்லிதழ் பூவிற்கு முண்டு.

(இ - ள்) நல்லார் என -நல்லாரென்று, தான்நனிவிரும்பி - தான் மிகுதியும் விரும்பி, கொண்டாரை-நட்புக்கொண்டவரை, அல்லார் எனினும் - நல்லவரல்லராயினும், அடக்கி-(அவரதுகுற்றத்தை) வெளிப்படுத்தாமல், கொளல்வேண்டும் - (அவர் நட்பைவிடாமல்) கொண்டிருத்தல் வேண்டும், நெல்லுக்கு - நெல்லினுக்கு, உமிஉண்டு - உமியுள்ளது, நீர்க்கு - நீரினுக்கு, நுரைஉண்டு - நுரையுளது, பூவிற்கும்-பூவினுக்கும், புல் இதழ்உண்டு - புறவிதழுளது. எ - று.

உடலோடுகூடிவாழ்தற்கு இன்றியமையாதன ஆதலால் நெல்லையும் நீரையும்முன்னும், உண்டபின் அணியப்படுவதாதலால் மலரைப்பின்னும் வைத்தனர். நற்குணநற்செய்கையே யுடையார் அரியராதலால், உமி, நுரை, புறவிதழாகிய சிறுகுற்றத்தை நோக்காமல் நெல் நீர் பூக்களைக்கொள்ளுதல் போலவிரும்பிக்கொண்டார்நட்பை அவரது நன்மையில்லாமையைப்பற்றி விடற்கவென்பதுகருத்து. மணமின்மைபற்றிப் புறவிதழ்க்குப் புல்லி யெனவும் பெயர்வழங்கும்.

செறுத்தோ றுடைப்பினுஞ் செம்புனலோ டூடார்
மறுத்துஞ் சிறைசெய்வர் நீர்நசை வாழ்நர்
வெறுப்ப வெறுப்பச் செயினும் பொறுப்பரே
தாம்வேண்டிக் கொண்டார் தொடர்பு.

(இ - ள்) நீர் - நீரை, நசை - விரும்பி, வாழ்நர் - (அதனால்) வாழும் உழவர், செறுத்தோறு - கட்டுந்தோறும், உடைப்பினும் - (அக்கட்டை) உடைத்துச்செல்லினும், செம்புனலோடு - நன்மைமிக்கதரும் நீரோடு, ஊடார்-பிணங்காதவராகி, மறுத்தும் - மீட்டும், சிறைசெய்வர்- (அந்நீரை) கட்டுவார், (அதுபோல) தாம்வேண்டி -தாமாகவிரும்பி, கொண்டார் - கொள்ள

ப்பட்டவர், வெறுப்பவெறுப்ப - தாம்மிகுதியும் வெறுக்கும்படி, செயினும்- (குற்றங்களை) செய்வாராயினும், தொடர்பு - (அவருடைய) நட்பாகியபாரத்தை, பொறுப்பர் - (ஒருவர்தாம்) தாங்கிநிற்பர். எ - று.

பொறுத்தல் சுமத்தல். தாம்மிகுதியும் வெறுக்கும்படியான குற்றங்களைச் செய்தலால் அவர் நட்பைப் பாரமாகவும், அவராலாகும்பயனைக் கருதி வெறுக்காதுகொள்ளலால் பொறுப்பரென்றுங்கூறினர். இதுஏகதேசவுருவகம். செறு, நகைஎன்னும் முதனிலைத்தனிவினைகள் முறையே பெயரெச்ச வினையெச்சப் பொருள்படநின்றன. அடுக்கு மிகுதிப்பொருளது. செம்மையைத்தரும்புனலைச் செம்புனலென்றது ஓர்மரபுவழுவமைதி. சிறைசெய்வர் ஒருசொல்லின் தன்மையது. ஒருவர்குற்றங்கள் பலசெய்யினும் அவரால் உண்டாம் பெரும்பயன் பொருட்டு அவர் நட்பினைவிடார் அறிவுடையாரென்பதுகருத்து. (உ)

இறப்பவே தீய செயினுந்தந் நட்டார்
பொறுத்த றகுவதொன் றன்றோ—நிறக்கோங்
குருவவண் டார்க்கு முயர்வரை நாட
ஒருவர் பொறை யிருவர் நட்பு.

(இ - ள்) நிறம் - நன்னிறமாகிய, கோங்கு - கோங்கமலரில், உருவம்-அழகாகிய, வண்டு - வண்டுகள், ஆர்க்கும் - ஆரவாரிப் பதற்கிடமாகிய, உயர்வரைநாட - உயர்ந்தமலைநாட்டரசனே, தம்நட்டார் - தம்மால் நட்புச்செய்யப்பட்டவர், இறப்ப - மிகுதியாக, தீயவே - தீமையான காரியங்களையே, செயினும் - செய்தாராயினும், பொறுத்தல் - (அறிவுடையோர்) பொறுத்துக்கொள்ளுதல், தகுவது - (நட்புக்கு) தகுந்திருப்பதாகிய, ஒன்று - ஒருசெயல், அன்றோ - ஆம், ஒருவர்பொறை - (நட்டாரிருவருள்) ஒருவருடைய பொறுமையால், இருவர்நட்பு - அவ்விருவருக்கும் நட்புளது, எ - று.

செயினுமென்பது செய்யாமையைவிளக்கி நிற்றலால் எதிர்மறையும்மை. பொறுக்காமை நட்பினுக்குரிய தன்றென்பார் பொறுத்தலைத் தகுவதென்றும், நட்பினளவை வெளிப்படுப்ப திதுபோலில்லையென்பார் அப்பொறுத்தலை ஒன்றென்றும் கூறினர். தகுவது ஒன்றன்படர்க்கை எதிர்காலவினைப்பெயர். கோங்கு முதலாகுபெயர். இது வேற்று - மை-அணி. (௩)

மடிதிரை தந்திட்ட வான்கதிர் முத்தம்
கடுவிசை நாவாய் கரையலைக்குஞ் சேர்ப்ப
விடுதற் கரியா ரியல்பிலரே னெஞ்சம்
சுடுதற்கு மூட்டிய தீ.

(இ - ள்) மடிதிரை - மடியு மியல்புள்ள அலைகள், தந்து - நூலில், இட்ட - கோத்த, வால் கதிர் - வெண்மையாகிய கிரணங்களையுடைய,முத்தம்-முத்துகளைப்போல, கடுவிசை - (அணியாக) விரைந்தோடுகின்ற, நாவாய்-மரக்கலங்களை, கரை - கரையில், அலைக்கும் - அலையச்செய்யும், சேர்ப்ப-துறையையுடையானே, விடுதற்கு-(நட்பை) விட்டுவிடுதற்கு, அரியார்-அருமையாயிருப்பவர், இயல்புஇலரேல் - நற்குணமிலராயின், (அவர்தம்நட்பினரது) நெஞ்சம் - மனத்தை, சுடுதற்கு - சுடுவதற்காக, மூட்டியதீ-மூட்டியதீயிரவர்.

முத்தமென்பதனீற்றில் உவமைச்சொல் தொகுத்தலாய் நின்றது. விடுதற்கரியாரரவார் அவராலாகும் பெரும்பயன் கருதி நட்பினைவிடல கூடாதவர். அவரது நற்குணமின்மை நட்டாருடையமனத்தை வருத்துதலால் அவரைத்தீஎனறூர். நான்கனுருபு நிமித்தகாரண காரியப்பொருளது. (௪)

இன்னா செயினும் விடற்பால ரல்லாரைப்
பொன்னாகப் போற்றிக் கொளல்வேண்டும்—பொன்னொடு
நல்லிற் சிதைத்ததீ நாடொறு நாடித்தம்
இல்லத்தி லாக்குத லால்.

(இ - ள்) பொன்னொடு - செல்வப்பொருளோடு, நல்இல் - அலங்காரமாகிய வீட்டை, சிதைத்ததீ - எரித்து அழித்ததீயை,நாள் தொறும் - தினந்தோறும், நாடி-(அவ்வீட்டாரும் இருக்குமிடத்தை) தேடிப்பெற்று, தம் இல்லத்தில் - தம்முடைய வீட்டில், ஆக்குதலால் - விருத்தி பண்ணுதலால், இன்னா செயினும் - துன்பந் தருவனவற்றைச் செய்தாராயினும், விடல்பாலர் அல்லாரை - நட்பை விடுதலாகிய பான்மையரல்லாரை, பொன்னாக - பொன்போல, போற்றிக்கொளல் வேண்டும் - காத்துக கொள்ளுதல வேண்டும்-எ-று.

விடற்பாலரல்லரென்றது உவமையால் இன்றியமையாத பயன்தரும்நட்பினரை. ஆக உவமவுருபிடைச்சொல். பின் பொன்னென்றது செல்வப்பொருளை யுணர்த்தவந்த குறிப்புச்சொல். இப்பாடம் பழம்புத்தகத்திற் கண்டது. பொன்னனையெனப் பாடமாயின் திருமகளை ஒத்தவளே யெனவுரைக்க.

இன்னா செயினும் விடுதற் கரியாரைத்
துன்னாத் துறத்த றகுவதோ—துன்னருஞ்சீர்
விண்ணகத்து நீள்வரை வெற்ப களைபவோ
கண்குத்திற் றென்றுதங் கை.

(இ - ள்) துன் அரு - பெறுதலருமையாகிய, சீர் - சிறப்பையுடைய, விண்ணகத்து - விண்ணுலகத்தில், நீள்வரை - நீண்டுயர்ந்த மூங்கிலையுடைய

வெற்ப - மலையையுடையானே, இன்னுசெயினும் - துன்பந் தருவனவற்றை ச் செய்தாராயினும், விடுதற்கு அரியாரை - (நட்பை)ஒழிதற்கு அருமையான வரை, துன்னுமல் - நெருங்கியிராமல், துறத்தல் - விட்டொழிதல், தகுவ தோ - தகுதியுடைய தாகுமோ ஆகாது, கண்குத்திற்று என்று - கண்ணைக் குத்தியதென்று, தம்கை தமதுவிரலை, களைபவோ - (ஒருவர்) குறைத்து வி டுவரோ குறைத்து விடார். எ - று.

விண்ணத்து நீள்வரை வெற்பகளைபவோ என்னும் பாடம் நச்சினார்க்கி னியார் காட்டிய உதாரணம். விண்குத்து நீளவரை எனவும் பாடமுண்டு. விண்ணுலகத்தை, அல்லது மேகத்தைத் தொளைகின்ற நீண்ட மூங்கிலென உரைகக துன் முதனிலைத் தொழிறபெயர். துனனுமலென்பது ாறுதொ குக்கப்பட்டது. கைமுதலாகுபெயர். வரை பண்பாகுபெயர். இது-வேற்று-மை - அணி (சு)

இலங்குநீர்த் தண்சோப்ப வின்னு செயினும்
கலந்து பழிகாணார் சான்றோர்—கலந்தபின்
தீமை யெடுத்துரைக்குந் திண்ணறி வில்லாதார்
தாமு மவரிற் கடை·

(இ - ள்) இலங்குநீர் - கடலினது, தண்சேர்ப்ப - குளிர்ச்சியாகிய து றையையுடையானே, இன்னு செயினும் - துன்பந்தருவனவற்றைச செய்தா ராயினும், கலந்து - (ஒருவரோடு) நட்புககொண்டு, பழிகாணார் - (அவற்றை) குற்றமாக நினையார், சான்றோர் - (அறிவால்) நிறைந்தோர் கலந்தபின் - நட் புககொண்டபின், தீமை - (அவர்செய்த)தீசெயலை, எடுத்து உரைக்கும் - எ டுத்துச்சொல்லும், திண் அறிவு இல்லாதார். தாமும் - கலங்குதலில்லாத அ றிவிலலாதவரும், அவரின் - இன்னுசெய்தவரினும், கடை - கீழானவர். எ - று.

நட்டார்செய்யும் தீமையைப்பொறுக்கும் வலியில்லாமையால் அவரைத் தீமையெடுத்துரைக்குந் திண்ணறி வில்லாதாரெனறூர். உரைக்குமென்னும் காரியப்பொருட்டாகிய பெயரெச்சம்திண்ணறி வின்மையெனனுங் காரணப் பெயா கொண்டது. இலங்குநீர் வினைத்தொகை புறநதுப்பிறந்தஅன்மொ ழித்தொகைக் காரணப்பெயர். கடைபண்பாகுபெயா. (எ)

ஏதிலார் செய்த திறப்பவே தீதெனினும
நோதக்க தென்னுணடா நோக்குங்கால்—காதல்
கழுமியார் செய்த கறங்கருவி நாட
விழுமிதா னெஞ்சத்து ணின்று.

(இ - ள்.) கறங்கு (மலையினின்று விழுவதினால்) ஒலிக்கின்ற, அருவி அருவியையுடைய நாட [illegible] நோக்குங்கால் ஆராய்மிடத்து, காதல்

கழுமியார் - (நின்னிடத்து) அன்புமிக்க சுற்றத்தார், செய்தது - (நினக்கு) செய்தபிழை, விழுமிது ஆக - அன்பஞ்செய்வதாக,நெஞ்சத்துள் - நின்மனத்தில், நின்று - நிற்பதினால், ஏதிலார், செயற்கையாகிய நட்பினர்,செய்தது- செய்தபிழை, இறப்ப - மிகுதியும், தீதே எனினும் - அன்பஞ்செய்வதேயாயினும், நோவத்தக்கது - வெறுக்கத்தகுந்தகாரணம், என் உண்டு - யாதுண்டு ஒன்று மிலது. எ-று.

இயற்கை நட்பாகிய சுற்றத்தினின்றும் வேறுபடுத்தற்கு முன்செய்தவு தவிபற்றி வருநட்பாகிய செயற்கை நட்பினர் ஏதிலாரெனப்பட்டார். இயற்கை நட்புப்போலச் செயற்கைநட்புசசிறந்த தல்லாமையால் நோவதற்குச்செயற்கை நட்புக்காரணமாகா தென்பார் என் என்றார். நோவ என்பத னீற்று விகுதியும், செய்ததென்பதனீற்று விகுதியும் தொகுத்தலாயின. நின்று காரணப் பொருட்டாகிய நிற்க என்பதன்திரிபு குற்றஞ்செய்யாநட்பின ரறியாதலால் நட்பிற் பிழைபொறுத்தல் வேண்டு மென்பது கருத்து. (அ)

தமரொன்று தாம்கொள்ளப் பட்டவர் தம்மைத்
தமரன்மை தாமறிந்தா ராயி னவரைத்
தமரினு நன்கு மதித்துத தமரன்மை
தம்மு ளடக்கிக் கொளல.

(இ-ள்.) தமரொன்று - உறவினரொன்று, தம்மால் கொள்ளப்பட்டவர் தம்மை-தம்மால் விரும்பப்பட்டவரது, தமர் அன்மை-உறவின ரல்லாமையை, தாம் அறிந்தார் ஆயின் - (ஒருவர்) தாமறிந்தாரானால், அவரை - உறவின ரல்லாரை, தமரினும் - உறவினரினும், நன்குமதித்து - உயர்வாகமதித்து,தமர்அன்மை - உறவினரல்லாமையை, தம்முள - (பிறர்க்குத் தெரிவிக்காமல்) தமக்குள், அடக்கிக்கொளல்-அடக்கிக்கொள்ளக்கடவர், எ-று.

கொள்ளப்படுதல் தம்மினுகிய தொழிலாதலால் இதற்குக் கருத்தாமூன்றும்வேற்றுமைக்கருத்தாவாகல்வேண்டுமாதலால்தம்மெனபது தாமென நீட்டல்பெற்றதெனவும்,மூன்றுருபுதொகுத்தல்பெற்றதெனவுங்கொள்க கொள்ளப்பட்டவர் தம்மை யென்னும் இரண்டா வதை ஆறுவதாக்குக.தமரன்மை தம்முளடக்கி நன்குமதிப்பாராயின் அவரே நாணித்தமரன்மைஒழிவரென்பது.

குற்றமு மேனைக் குணமு மொருவனை
நட்டபி னாடித்திரிவேனேல்—நட்டான்
மறைகாவா விட்டவன் செல்வுழிச் செல்க
அலைகடல்சூழ் வைய நக.

(இ - ள்.) ஒருவனை நட்டபின்-ஒருவனை நட்புக்கொண்டபின், குற்றமும் - குற்றமான செய்கையையும், ஏனைக்குணமும் -மற்ற நிக்குணத்தை,

யும், நாடி - (அவனிடத்துளதோ இலதோவென்று) ஆராய்கின்று, திரிவே னேல்-திரிவேனாயின், நட்டான்-நட்புக்கொண்டவன்சொல்லிய, மறை - இர கசியத்தை, காவாமல்- (தன்னுள் அடக்கிவையாமல்) விட்டவன் - வெளிவிட் டதீயேன், செல் உழி-செல்லுதற்குரியநாகத்திற்கு, அறைகடல் சூழ் -ஒலிக் கின்ற கடலாற் சூழப்பட்ட, வையம்-உலகத்தார், நக - (என்செய்கையைப் பற்றி) அவமதித்துச்சிரிக்கும்படி, செல்க-செல்லககடவேன். எ-று.

மறை வெளிப்பட்டால் குற்றம் விளையுமென்றஞ்சிப் பிறனை மறைத்து ச்சொல்லிய சொல; மறு பகுதி, ஐ செய்யப்படு பொருண்மை விகுதி, உகர க்கேடு சந்தி. காவாமல் ஈறு தொகுக்கப்பட்டது. செலவுழி என்பதில் வக ரம் உடம்படு மெய்யல்லாதமெய். வையத்தார் சிரித்தல் குற்றத்தையும் தீக் குணத்தையும் நாடித்திரிதலும், மறையை வெளிவிட்டது மாகிய இழிசெய லைப்பற்றி. நட்புசசெய்தபின் குற்றத்தையுங் குணததையும் நாடித்திரிதலா ல்நட்பு வஞ்சமாய் முடிதலின் அது பாவமாயிறறு (கo)

உசு - ஆம், அதிகாரம் கூடாநட்பு

அஃதாவது கொள்ளக்கூடாத நட்பினியல்பைக கூறுவது. கொள்ளல் கூடாத நட்பாவது உயர்குடிப்பிறப்பு, கலவியறிவு, ஒழுக்கமுதலியன இல் லாரோடுசெய்யும் நட்பு. இந்நட்பு இம்மை மறுமைப்பயன்களை இழப்பித்த லால் அதனைககூடா நட்பென்றார். இயற்கை செயற்கையாகிய நட்புககூறி முடித்தமையின, இனி நட்புச்செய்யலாகாதாரை உணர்த்தல் வேண்டுவது முறையாதல்பற்றி இஃது இங்கு வைககப்பட்டது.

செறிப்பில் பழங்கூரை சேறணை யாக
இறைத்துநீ ரேற்றுங் கிடப்பர்—கறைக்குன்றம
பொங்கருவி தாழும் புனல்வரை நன்னாட
தங்கருமம முற்றாத் துணை.

(இ-ள்) கறைக்குன்றம் - மாசுபடிந்த சிறுமலைகள், பொங்கு - பெருகி ஒழுகின்ற, அருவி - அருவியில், தாழும் - முழுகுகின்ற, புனல் - நீர்வளமுள் ள, வரைநல்நாட - மலையினது நல்லநாட்டையுடையானே, செறிபபு இல் - (வேய்ந்த பரப்புமுதலியன) அடர்ச்சியில்லாத, பழகூரை - பழமையாகிய சிறுவீட்டில், சேறு அணையாக - சேறு அணையாம்படி, இறைத்தும் - (ஒழுகி யநீரை) இறைத்துக்கொண்டும், நீர் ஏற்றும்-(மேல்சிந்துகின்ற) நீரையேற்றுக் கொண்டும், தம்கருமம்-(அச்சிறுவீடுடையார்) மழையில் நனையாமையாகிய தம்முடைய காரியம், முற்றும் துணை - முடியுமளவும், கிடப்பர் - (அதனுள்வ ருந்தி) கிடப்பார் எ - று.

இறைத்து, ஏற்று இரண்டும் நிகழ்காலவினையெச்சத்திரிபு இருத்தலின் இழிவுபற்றிக் கிடப்பவென்றார். தாழுமென்னும் பெயரெச்சம் நாடனென்னும்பெயரின் முதனிலையாகிய இடப்பெயர்கொண்டது. குன்று சிறுமலை. அம் சாரியை. அருவிநீர்ப் பெருக்கால் குன்றுகள் வெளிதோன்றாமையை மாசுள்ளகுன்றுகள் அருவியில் மூழ்குவனவாகக் கவிகுறித்தலால் இது தற்குறிப்பேற்றம். இச்செய்யுள் உயர்ந்தோர் கூடாத நட்பினரால் முற்றுப் பெற வேண்டிய தம்கருமம் முற்றுமளவும் அவரோடு வருந்தாநின்று நட்புப் பாராட்டுவரென்னும் பொருள் தோன்ற நின்றமையால் பிறிதுமொழிதலென்னும் அணி.

சீரியார் கேண்மை சிறந்த சிறப்பிற்றாய்
மாரிபோல் மாண்ட பயத்ததாம்—மாரி
வறந்தக்காற் போலுமே வாலருவி நாட
சிறந்தக்காற் சீரிலார் நட்பு.

(இ-ள்) வால் அருவி-வெண்மையாகிய அருவிநீரையுடைய, நாட - மலைநாட்டையுடையானே, சீரியார்-மேன்மக்களது, கேண்மை - நட்பு, சிறந்த சிறப்பிற்று ஆய் - மிகுந்தசிறப்புடையதாய், மாரிபோல - மழைபெய்தாற்போல, மாண்ட-மாட்சிமைப்பட்ட, பயத்தது ஆம் - (கொண்டவர்க்கு) பயனுள்ளதாகும், சீர்இலார்நட்பு - கீழ்மக்களது நட்பு, சிறந்தக்கால் - மிகுந்தவிடத்து, மாரி-மழை, வறந்தக்காலபோலும்-பெய்யாது விட்டாற்போலப்பயனிலதாகும். எ-று.

கீழ்வறந்தக்காலென்றமையால் மேலே பெய்தாலென்பது வருவிக்கப்பட்டது. கூடாதநட்பினருடைய நட்புச் சிறிதும் பயனிலதெனபது. மாண்ட மாணென்னும் உரியடியாகப் பிறந்தபெயரெச்சம். (உ)

நுண்ணுணர்வி னாரொடு கூடி நுகர்வுடைமை
விண்ணுலகே யொக்கும் விழைவிற்றால்—நுண்ணூல்
உணர்வில ராகிய ஊதிய மில்லார்ப்
புணர்த னிரயத்து ளொன்று.

(இ-ள்) நுண்உணர்வினாரொடு - கூர்மையாகிய கல்வியறிவினையுடையாரோடு, கூடி-நட்புக்கொண்டு, நுகர்வுஉடைமை - (அவரால்கூறப்படுமநூற்பொருள்களை) அநுபவித்தலுடையராதல், விண்உலகே ஒக்கும்-சுவர்க்கலோகசுகத்தை அநுபவித்தலைப்போலும், விழைவிற்று-(அறிவுடையோரால்) விரும்புதலுடையது, நுண்நூல்-நுண்ணியபொருள்களையுணர்த்தும்நூல்களை, உணர்வுஇலர் ஆகிய - அறிதலில்லாராகிய, ஊதியம் இல்லார்-(பிறப்பின்) பயனில்லாதவரை, புணர்தல் - கூடிநட்பு, நிரயத்துள் - நரகங்களில், ஒன்று - விசேடநரகமாம். எ-று.

நுகர்வென்றதனால் அதற்குரிய செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பாவமிகுதியால் மறுமையி லநுபவித்தற்குரியன நகரங்கள்; இம்மையிலநுபவித்தற்குரிய தாதலாகிய விசேடமுடைமைபற்றி ஊதியமில்லாதாப் புணர்தலை ஒன்றென்றார். பொருள்களினது நுண்மை நூலின்மேலேற்றப்பட்டது. பிறப்பின்பயனுள் நுண்ணூலுணர்வு மொன்றாதலால் அது ஊதியமாயிற்று. புணர்ந்து நுகர்வுடைமை யென்னாது புணர்தலென்றது அவர்நட்பின் கொடுமைபற்றி. கூடா நட்புடையானுக்குப்பலதுன்பங்களும் நேரிடுமென்பது கருத்து. (௩)

பெருகுவது போலத் தோன்றிவைத் தீப்போல்
ஒருபொழுதுஞ் செல்லாதே நந்தும்—அருகெல்லாம்
சந்தனநீள் சோலைச் சாரன் மலைநாட
பந்தமி லாளர் தொடர்பு.

(இ-ள்) அருகு எல்லாம் - பக்கங்களிலெல்லாம், சந்தனம் - சந்தனமரங்கள், நீள்-வளர்கின்ற, சோலை-சோலைகளுடைய, சாரல் - சாரலையுடைய, மலைநாட-மலைநாடனே, பந்தம் இல் ஆளர்-உறுதியான அன்பின்மையை ஆளுதலுடையாரது, தொடர்பு-நட்பு, வைத்தீப்போல-வைககோலினது தீயைப்போல, பெருகுவதுபோலத் தோன்றி - (முன்) பெருகுவதுபோலக் காணப்பட்டு, ஒருபொழுதும்-சிறிது பொழுதும், செல்லாதே-நடவாமலே, நந்தும்-கெடும். எ - று.

வைத்தீ முன்பெரு நெருப்பாகப்பற்றி எரிந்து சிறிது பொழுதில் எவ்வளவுந் தோன்றாதவிதலால் பந்தமிலாளர் தொடர்புக்குவமையாயிற்று. இது தொழிலுவமை. பந்தம் கட்டு. அது திண்மையாகிய அன்பின் மேலது. ஏ தேற்றம். திண்மையாகிய அன்பில்லாருடைய நட்புப் பெருகுவதுபோலத்தோன்றி, உடனே கெடுமென்பது கருத்து. (௪)

செய்யாத செய்துநா மென்றலுஞ் செய்வதனைச்
செய்யாது தாழ்த்துக்கொண் டோட்டலும்—மெய்யாக
இன்புறூஉம் பெற்றி யிகழ்ந்தார்க்கு மந்நிலையே
துன்புறூஉம் பெற்றி தரும்.

(இ-ள்) செய்யாத - (நன்னூல) செய்யப்படாத அறங்களை, நாம் செய்தும் - நாம்செய்துமுடித்தோம், என்றலும் - என்றுபெருமிதங் கூறுதலும், செய்வதனை - செய்யக்கடவதாகிய ஒருகருமத்தை, செய்யாது - செய்யாமல் வைத்து, தாழ்த்துக்கொண்டு - தாமசஞ்செய்துகொண்டு, ஓட்டலும் - (காலம்) கழித்தலும், மெய்யாக- தவறுதலில்லாமையாக, இன்பு - சுகத்தை, உறும் - அடைதற்குக் காரணமாகிய, பெற்றி - பேறாகிய தவத்தை, இகழ்ந்தார்க்கு - அவமதித்து விட்டார்க்கு, அந்நிலை உம் - அவ்வவமதித்தலும், து

ன்பு உறும் - துன்பத்தை யடைதற்குக் காரணமாகிய, பெற்றி - (கேடாகிய) பயனை, தரும் - கொடுக்கும். எ - று.

தாம் தனித்தன்மைப் பன்மை. செய்தும் தன்மைப்பன்மை யிறந்தகால வினை முற்று; செய்பகுதி, தும் தன்மைப்பன்மை யிறந்தகால விகுதி. தாழ்த்துக்கொண்டு நிகழ்கால வினையெச்சம்; தாழ் (தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாயினும் இங்குப் பிறவினைக்கண்வந்த) பகுதி, த் சந்தி, து சாரியை, க் சந்தி, கொண்டு நிகழ்கால இடைநிலை, உ வினை யெச்ச விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி. இப்பகுதி பிறவினைப்படுத்தும் விகுதியாகிய துவ் விகுதி யேற்றுத்தாழ்த்தெனவும் வரும். தாழ்த்தலும், ஓட்டலும் ஒரு காலத்திலாதலால் கொண்டு நிகழ்கால இடைநிலையாயிற்று. பேசிக்கொண்டு நடந்தான் எனவழக்கத்திலும் வரல்காண்க. பெற்றி என்பதில் இ செயப்படு பொருண்மை விகுதி.பெறப்பட்டதென்பது பொருள். இச்சொல் முன்பயன்மேலும் பின்பயனின்மை மேலும் நின்றது. (௯)

ஒருநீர்ப் பிறந்தொருங்கு நீண்டக் கடைத்தும்
விரிநீர்க் குவளையை யாம்பலொக் கல்லா
பெருநீரார் கேண்மை கொளினுநீ ரல்லார்
கருமங்கள் வேறு படும்.

(இ-ள்) ஒருநீர் - ஒருகுளத்துநீரில்,ஒருங்குப்பிறந்து - ஒன்றாகப்பிறந்து, நீண்டக்கடைத்தும்-வளர்ந்தாலும், விரிநீர்-விரியுந் தன்மையையுடைய, குவளையை - குவளைகளை, ஆம்பல் - அல்லிகள், ஒக்கலாத-ஒப்பாகா, (அதுபோல) பெருநீரார் - பெருமையாகிய குணமுடையாரது, கேண்மை-நட்பை, கொளினும் - கொண்டாலும், நீரல்லார் - இனிமைக்குண மில்லாரது, கருமங்கள்-செயல்கள், வேறுபடும் - (பெருங்குணமுடையார் செயல்களினும்) வேறாயிருக்கும். எ - று.

குளமென்னும் இடத்தினது ஒன்றென்னும் வரையறைப்பண்பு அவ்விடத்து நிகழ்பொருளாகிய நீரின்மே லேற்றப்பட்டது. நீண்டக்கடைத்துஇறந்தகால வினையெச்சம்; நீள்பகுதி, து, அ சாரியை, கடை இறந்தகால வினையெச்சகுவிதி, ளகரம் டகரமானதும், உகரக்கேடும், ககரத்தோற்றமும் சந்தி, டகரம் ணகரமானது மெலித்தல், து கடையென்னும்விகுதியாகிய பகுதிப்பொருள் விகுதி, த் சந்தி. ஒக்கலாத இடைச்சொ லடியாகப்பிறந்த பலவின்படர்க்கை எதிர்மறை வினைமுற்று; ஒ பகுதி, க் சந்தி, கு சாரியை, அல் எதிர்மறை விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, ஆ சாரியை, த் எழுத்துப்பேறு, அ பலவின்படர்க்கை விகுதி. (௲)

முற்றற் சிறுமந்தி முற்பட்ட தந்தையை
நெற்றுக்கண் டன்ன விரலான் ஞெருமிர்த்திட்டுக
குற்றிப் பறிக்கு மலைநாட வின்னாதே
ஒற்றுமை கொள்ளாதார் நட்பு.

(இ-ள்.) முற்றுஅல் - முதிர்ச்சியில்லாத, சிறுமந்தி - சிறுகுரங்கு, முன் பட்ட - (தன்) எதிர்வந்த, தந்தையை - தந்தையை, நெற்றுக்கண்டால் அன்ன - (பயற்றங்காயின்) நெற்றைக்கண்டாலொத்த, விரலால் - (தன்கை) விரலால், குற்றி - குத்தி, ஞெமிர்த்திட்டு - (அதன்கையை) விரியசெய்து, பறிக்கும் - (அதிலிருக்கும்பொருளை) அபகரிப்பதற்கிடமாகிய, மலைநாட - மலையைச்சார்ந்த நாட்டையுடையானே, ஒற்றுமை - (மனத்தில்) ஒன்றாந்தன்மையை, கொள்ளாதார் - கொள்ளாதவரோடுசெய்யும், நட்புஇன்றே - நட்புத் துன்பந்தருவதே ஆம். எ - று.

ஞெமிர்தல் பரத்தல்; ஞெமிர்த்திட்டு - பிறவினையாகிய இறந்தகாலவினையெச்சம் ; ஞெமிர் பகுதி, து சாரியை, இடு பகுதிப்பொருள்விகுதி, தகரத்தோற்றமும், உகரக்கேடும் சந்தி, அனைத்து மொருபகுதி, உ வினையெச்சவிகுதி, டகரவொற்றிரட்டல் சந்தி, இதுவேகாலங்காட்டியது, பகுதியீற்று உகரக்கேடும் சந்தி. ஞெமிரென்னும் முதனிலை தன்வினை பிறவினை இரண்டுக்கும் பொதுவாயினும் இங்குப்பிறவினையாய் நின்றது. ஒற்றுமையுடைய நட்பினரிருவருள் ஒருவர் தமக்குவேண்டியபொருள் மற்றொருவரிடத்திலிருக்கக் காண்பாராயின் அவரைக்கேளாமலே வலிய எடுத்துக்கொள்வரொன்னும் பொருள் படும்படி மலையைவருணித்தமையால் அது பிறிதுமொழிதலின்பாற்படும். முற்று முதனிலைத்தொழிற்பெயர். அல்லென்னும் பண்படி சந்தஇன்பப்பொருட்டுத் திரிந்தது. ஞெமிர்த்திட்டு, பறிக்குமென்பவை செயப்படுபொருள்குன்றாவினையாதலால்செயப்படுபொருளவருவிக்கப்பட்டன.(எ)

முட்டுற்ற போழ்தின் முடுகியென் னாருயிரை
நட்டானொருவன்கை நீட்டேனேல்—நட்டான்
கடிமனை கட்டழித்தான் செல்வுழிச் செல்க
நெடுமொழி வைய நக.

(இ - ள்.) முட்டு - (என்னோடு நட்புச்செய்தவனுக்கு) இடுக்கண், உற்ற போழ்தின் - நேர்ந்தகாலத்தில், முடுகி - (அவனதைச் சொல்லுமுன்) விரைந்து, என ஆர் உயிரை - என்னுடைய அருமையாகிய உயிரை, நட்டான் ஒருவனகை - அந்நட்டவனாகிய ஒருவன்கையில், நீட்டேனேல் - கொடேனானால், நெடுமொழி - பெருமையாகிய மொழியைக்கூறுகின்ற, வையம் - அறிவுடையோர், நக - (கண்டு) அவமதித்துச் சிரிக்கும்படி, நட்டான் - தன்னொடு நட்புச்செய்தவனது, கடிமனை - மணஞ்செய்தமனைவியை, கட்டு அழித்தான்-

கற்பழித்த தீயோன், செல்வழி-சென்ற இடமாகிய நரகத்தில், செல்க - (நானும்) செல்லக்கடவேன். எ - று.

இழந்தால் பெறக்கூடாத அருமைநோக்கிஉயிர்க்கு அருமையென்னும் விசேடணங் கொடுக்கப்பட்டது. கட்டு பிறர்பாற்செல்லாமல் மனத்தை நிறுத்தும் நிறையாகிய கற்புக்காயிற்று. நக என்னும் வினையெச்சம் அழித்தானென்னும் வினைகொண்டது. (அ)

ஆன்படு நெய்பெய் கலனு ளதுகளைந்து
வேம்படு நெய்பெய் தனைத்தரோ—தேம்படு
நல்வரை நாட நயமுணர்வார் நண்பொரீஇப்
புல்லறிவி னாரொடு நட்பு.

(இ - ள்.) தேன்படு - தேன உண்டாகின்ற, நல்வரைநாட - நன்மையாகிய மலைநாட்டையுடையானே, நயம் உணர்வார் - நீதியை அறிபவரது,நண்பு ஒரீஇ - நட்பைநீக்கி, புல் அறிவினாரொடு - சிற்றறிவை யுடையாரோடு,நட்பு - நட்புச்செய்தல், ஆன்படு - பசுவினிடத்துண்டாகும், நெய்பெய்கலனுள்-நெய்யை வார்த்திருந்த கலயத்தில், அதுகளைந்து - அந்நெய்யைநீக்கி, வேம்பு அடுநெய் வேம்பின் விதையைக்காய்ச்சுதலாலுண்டாகும் நெய்யை, பெய்தால் அனைத்து - பெய்தாற்போல்வது.எ - று.

தான் பசுவினெய்யோடு சேர்தலாலுண்டாகிய மணத்தையுணர்ந்துமகிழ்ந்து தன்னை நெருங்குவாரை யுடையதாயிருந்தகலயம் அந்நெய்யை நீக்கி வேப்பநெய்யைப் பெறுதலாலுண்டாகிய தீமணத்தையுணர்ந்து அருவருத்துத் தன்னை நெருங்குவாரை யிலலாததுபோலத் தான நீதியுணர்வாரோடு நட்புக்கொள்ளுதலாலுண்டாகிய நற்குண நற்செய்கைகளைக் கண்டுமகிழ்ந்து தன்னை நெருஙகுவாரை யுடையனுயிருந்த ஒருவன் அந்நட்பை நீக்கிப் புல்லறிவினாரோடு கலந்ததனாலுண்டாகிய தீக்குணத் தீச்செயல்களை யுணர்ந்து அருவருத்துத் தன்னை நெருங்குவாரிலனாவானெனபது. அரோ அசை. வேம்பு முதலாகுபெயர். (கூ)

உருவிற் கமைந்தான்க ணூராண்மை யின்மை
பருகற் கமைந்தபா லீரளா யற்றே
தெரிவுடையார் தீயினத்தா ராகுத னாகம்
விரிபெடையோ டாடிவிட் டற்று.

(இ-ள்.) உருவிற்கு - (காணப்படும்) தோற்றத்திற்கு, அமைந்தான்கண்-தகுந்துள்ளவனிடத்தில், ஊராண்மை - (பிறர்க்கு) உபகாரமுடையனாகும்

தன்மை, இன்மை - இல்லாமை, பருகற்கு - உண்ணுதற்கு, அமைந்தபால்-சமைந்துள்ளபாலில், நீர் அளாயினால் அற்று - நீர்க்கலந்தாற்போல்வது, தெரிவுஉடையார் - ஆராயும் அறிவுடையார், தீயினத்தார் ஆகுதல் - தீய இனமுடையராகுதல், நாகம் - (பாம்பினத்திலுயர்ந்த) நாகப்பாம்பு, விரிபெடையோடு - விரியன்பாம்பின் சாதிப்பெட்டையுடனே, ஆடிவிட்டால் அற்று - புணர்ந்துவிட்டாற்போல்வது எ - று.

பால்நீரோடு கலந்தபோதும் தான் தன்னுருமாறாமல் தோன்றி, சுவையின் குறைவுபற்றி உண்போரால் அவமதிக்கப்படுதல்போலக் கண்டோரால் விரும்பப்படும் தோற்றத்தையுடையானாயினும் உபகரிக்குங்குணமில்லாமைபற்றி அவரால் அவமதிக்கப் படுவானென்பதும், அறிவுடையோர் தங்குறைமுடியவேண்டித் தீயினத்தாராகுதல் நாகம் புணர்ச்சிவிருப்பால் விரியன்சாதிப் பெடையோடு கூடுதல்போலுமென்பதும் கருத்து. இன்மைகுறிப்புத்தொழிற்பெயராதலால் ஊராண்மையின்மை வினைமுதற் பொருண்மையின்கண்வந்த ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை. விரி என்னும் சாதிப்பண்பு பண்பியையுணர்த்தலால் பண்பாகுபெயர். அலவன் குளிரன் என்பனபோல அஃறிணையொருமையுணர்த்தும் அன் விகுதியோடுபுணர்ந்து விரியனெனவும்வரும். (௧௦)

---

௨௫ - ஆம். அதிகாரம் அறிவுடைமை.

அஃதாவது உண்மையறிவுடையானாகுதலை யுணர்த்துவது. கல்வியறிவுடையனாகிப் பெரியாரைப்பிழையாமல் நடந்து நல்லினஞ்சேர்ந்து இருவகை நட்பினையுந்தழுவி நடந்து ஒருகாரியஞ்செய்யலுற்றானுக்கு இஃது இன்றியமையாததாதலால் கூடாநட்பின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பகைவர் பணிவிட நோக்கித் தகவுடையார்
தாமேயு நாணித் தலைச்செல்லார் காணாய்
இளம்பிறை யாயக்காற் றிங்களைச் சேரா
தணங்கருந் துப்பி னரா.

(இ - ள்.) தகவுஉடையார் - நடுவுநிலைமையுடைய திண்ணியர், பகைவர் - பகைவர்கள், பணிவுஇடம் - தளர்ந்ததாகியநிலைமையை, நோக்கி - அறிந்து, நாணி - (போர்க்குச்செல்ல) நாணி, தாமே-தாமேயாக, தலைச்செல்லார் - (அப்பகைவரிடத்துப்போர்வேண்டி) செல்லார், அணங்கு அரு - (பிறி

தோன்றினுல்) துன்பமில்லாத, துப்பின் - வலியையுடைய, அரா - இராகு வென்னும்பாம்பு, இளபிறை - இளமையாகியபிறை,ஆயக்கால் - ஆயினுல், திங்களை - சந்திரனிடத்து, சேபாது - (தனக்குள்ளாக்க) செல்ல மாட் டாது. எ - று.

தாமே என்னும் பிரிநிலை ஏகாரத்தால் அவர் தம்மேல்வரின் செல்வாரெ ன்பதாயிற்று. உம்மைசாரியை. செல்லாமைக்குக்காரணம் நடுவுநிலைமை யாத லால் அதனை அவர்க்குடைமையாக்கித் தகவுடையாரென்ருர். அராவைத்துப் பினெனவிசேடித்தமையால்தகவுடையார் திண்ணியரொன்பது பெற்ரும்.நா ணுதல் தம்வீரத்துக்கு மாசுவருதலைக்கருதி. பிறைதொழி லடியாகப் பிறந்த பெயர், பிற பகுதி, ஐ வினைமுதறபொருண்மைவிகுதி, பகுதியீற்று அகரக்கே டு கடைக்குறை. காணுய்முன்னிலை ஒருமையசை. (க)

நளிகடற் றண்சேர்ப்ப நல்கூர்ந்த மக்கட்
கணிகல மாவ தடக்கம் பணிவில் சீர்
மாத்திரை யின்றி நடக்குமேல் வாழுமூர
கோத்திரங் கூறப் படும்,

(இ - ள்.) நளிகடல் - பெரியகடலினது, தண்சேர்ப்ப - குளிர்ச்சியாகிய துறையையுடையானே, நல்கூர்ந்தமக்கட்கு - பொருளில்லார்க்கு, அணிகலம் ஆவது - அழகுசெய்யவல்ல ஆபரணமாவது, அடக்கம் - பணிந்துநடக்குதலா ம், பணிவு - அடக்கம், இல் - இல்லாமல், சீர்மாத்திரை - (தம்வறிய) நிலைமை யினதளவு, இன்றி - இல்லாமல், நடக்கும்ஏல் - நடப்பாராயின், வாழும்ஊர்- (அவர்) வாழ்கின்ற ஊரார்ால், கோத்திரம்-(அவருடைய)பிறப்பின்மூலம், கூ றப்படும் - நிந்திக்கப்படும். எ - று.

இல்என்னும் பண்பின் முதனிலை வினையெச்சக் குறிப்புப் பொருள்பட நின்றது. அடக்கம் அவர்க்கு வேண்டியவற்றைப் பிறரால் உபகரிப்பிக்கின் றமைபற்றிஅதனைஅணிகலமென்ருர். நடக்குமேலென்பது இழிபினுல்பன்மை ப்பாலொருமைப்பாலாயிற்று. " கொடியார் வருமென்று குலாவுவதே" என ப்பிறர் கூற்றுனுமுணர்க.கோத்திரமென்றது தந்தைமுதலியோரை ஊர்இட வாகுபெயர்.

எந்நிலத்து வித்திடினுங் காஞ்சிரங்காழ் தெங்காகா
தென்னாட் டவருஞ் சுவர்க்கம் புகுதலால்
தன்னுற்ரு ருகு மறுமை வடதிசையும்
கொன்னாளர் சாலப் பலர்.

(இ - ள்) எந்நிலத்து - எத்தன்மையதாகியநிலத்தில், வித்திடினும் நட்டாலும், காஞ்சிரம் - எட்டிமரத்தினது, காழ் - விதைகள், தெங்கு ஆகா - தென்னைமரங்களாகமுளையா, (அதுபோல) தெற்குநாட்டவரும் - தென்றிசையிற்பிறந்தவரும், சுவர்க்கம்புகுதலால் - (அறிவுடைமையால் அறஞ்செய்து) சுவர்க்கத்திற்புகுதலாலும், வடக்குத்திசையும் - வடதிசையிலும், கொன் - (நரகத்துக்கேதுவாகிய) அசசந்தருஞ்செயல்களை, ஆளர் - விடாது செய்பவர், பலர் ஆதலால் - பலருளராதலாலும், தன் ஆறுஅன - (ஒருவனுக்கு) தன்செய்கையாலே, மறுமை - மறுமைப்பயன், ஆகும் - உளதாம். எ - று.

எந்தச்சாதியிற் பிறக்கினும் அவரவரியற்கையறிவு மாறாதென்பதுகருத்து. பிதிர்தேவதைகளது கருமங்களைச்செய்வார் தன்னைநோக்குதற்குரியதும், நரகமிருப்பதுமாதலால் தெனறிசையையிழிவினதாகவும், மங்கலகாரியங்கள் செய்வார்தன்னை நோக்குதற்குரியதும் போகபூமியிருப்பது மாதலால் வடதிசையை உயர்வினதாகவுங்கொண்டார். கொன் அச்சப்பொருளதாகிய இடைச்சொல; அது அசசத்துககேதுவாகிய செயலின்மேலது ஆற்று முதனிலைத்தொழிற்பெயர். ஆதலால் என்னுஞ்சொல எஞ்சியது. (௯)

வேம்பி னிலையுட் கனியினும் வாழைதன்
தீஞ்சுவை யாதுந் திரியாதாம்—ஆங்கே
இனந்தீ தெனினு மியல்புடையார் கேண்மை
மனந்தீதாம் பக்க மரிது.

(இ - ள்) வாழை - வாழைக்காய், வேமபின் இலையுள - வேப்பிலையினுள்இருந்து, கனியினும் - பழுத்தாலும், தன்தீசுவை - தனது இயற்கையாகிய இனியசுவை, யாதும் - சிறிதும், திரியாது - மாறாது, ஆங்கே - அதுபோலவே, இயல்புஉடையார - இயற்கையாகிய நல்லறிவுடையார், இனம் - (தாம்சேர்ந்த) இனம், தீதுஎனினும் - தீயதாயினும், கேண்மை - (அவ்வினத்தினது) நட்பினால், மனம் - (தம்முடைய) மனம, தீதுஆம் பககம் - தீயதாகும் பட்சம், அரிது - இலது எ - று

வாழை முதலாகுபெயர். மரத்தையுணர்த்துகையில் தொழிலடியாகப்பிறந்தகாரணப்பெயர்; வாழ் பகுதி, ஐ வினைமுதற்பொருண்மை விகுதி. ஒருவாழையினடியினின்று கன்றுகளும், அவைவளர்ந்தபின் அவற்றினடியினின்றும் மற்றும் கன்றுகளும் இடைவிடாது உண்டாதல்பற்றி அம்மரம் அப்பெயர்த்தாயிற்று. இயற்கையாகிய நறகுணமுடையார் தாஞ்சேர்ந்த தீயினத்தினால் குணம் வேறுபடாரெனபது கருத்து. (௧0)

கடல்சார்ந்து மின்னீர் பிறக்கு மலைசார்ந்தும்
உப்பீனை வெரி பிறத்தலாம் றத்தம்
இனத்தனைய ரல்ல ரெறிகடற்றண் சேர்ப்ப
மனத்தனையர் மக்களென் பார்.

(இ - ள்) எறி - (அலைகளை) எறிகின்ற, கடல்-கடலினது, தண்சேர்ப்ப-குளிர்ச்சியாகிய துறையை யுடையானே, கடல்சார்ந்தும் - (நன்னிலம் உவரையுடைய) கடலைச்சார்ந்திருந்தும், இனநீர்பிறகவும்-(அதில்) இனிமையாகிய நீர்பிறக்கும், மலைசார்ந்தும் - (உவரிலலாத) மலையை (உவர்நிலம்) சார்ந்திருந்தும், உப்பு ஈண்டு - உப்பாகியசுவையிருந்த,உவரிபிறத்தலால்-(அதில)உப்பு நீர்பிறத்தலினால், மக்கள் என்பார் - மக்களென்றுசொலலப்படும் கல்வியறிவுடையார், தம்தம் - தம்முடைய, இனத்து - (சேர்ந்த) இனத்தினை, அனையர் அல்லர் - ஒத்தசெயலினரல்லர், மனதது - தம்மனத்தை, அனையர் - ஒத்தனராவர்.

மக்களெனல் கல்வியறிவுடையோரை யாதலால அவரை வாளா மக்களென்பா ரென்றார். இடுகுறி மாத்திரையாய் உவரியென்பது உப்புநீரை யுணர்த்தலால் உப்பீண்டென விசேடிக்கப் பட்டது "பனைகைக்கரி" என்பதுபோல என்பா ரென்பதில் படு விகுதி தொகுத்த லாயிற்று. சார்ந்தென்னும் வினையெச்சங்களுக்கு நன்னிலம், உவர்நிலமென்னும்வினைமுதல்கள் எஞ்சிநின்றன.

பராஅரைப் புன்னை படுகடற் றண்சேர்ப்ப
ஒராஅலு மொட்டலுஞ் செய்பவோ நல்ல
மருஉச்செய் தியார்மாட்டுந் தங்கு மனத்தார்
விராஅஅய்ச் செய்யாமை நன்று.

(இ-ள்.) பராரை - பருத்த அரையையுடைய, புன்னை-புன்னை மரங்கள், படு - உண்டாகின்ற, கடல - கடலினது, தண்சேர்ப்ப - குளிர்ச்சியாகிய துறையையுடையானே, யார்மாட்டும்-எவ்லாரிடத்தும், நல்லமருஉச்செய்து-மிக்கநட்பைசெய்து, தங்குமனத்தார் - (அந்நட்பில்) நீங்குதலில் லாதமனமுடைய அறிவுடையாா், ஒராலும் (நட்டாரிடத்து ஒருமுறை) பிரிதலையும்,ஒட்டலும் - (பின்) கூடுதலையும், செய்பவோ - செய்யார், (ஆதலால்) விராய் - ஒருவரோடு ஆராயாமல்மனம் கலந்து,செய்யாமை - நட்புச் செய்யாமையே, நன்று - நன்மையைத்தருவது. எ - று.

மருஉ இம்முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர் அளபெடையால் மருவுதலென்னும் பொருள்படநின்றசொல்லிசையளபெடை; இதனை ஆடூஉ, மகடூஉ என்பனபோல இயற்கையளபெடையென்பாருமுளர். விரா அஅய் இவ்வினையெச்சத்தில்வந்த அளபெடை செய்யுளிசை நிறைக்கவந்தது; ஆகாரம் நான்குமாத்திரை யளபெடாவிடின் வெண்பாவில் வரப்பெறாத ஆசிரியத்துக்குரிய நேரொன்றாசிரியத்தளையாய்ச் செப்பலோசை குன்றுமாறறிக. பிரிதலுங் கூடுதலுஞ் செய்யாமல் யாவரிடத்தும் தங்குமனத்தார் ஒருவனை ஆராயாமல் நட்புகொண்டபின் அவர் தீயோராயிருப்பின் அந்நட்பு தீங்குதருதலால் விராய்ச்செய்யாமை நன்றென்றார். பராஅரை மருஉ. ஒரால் ஆலீற்றுத் தொழிற்பெயர். (௬)

உணர வுணரு முணர்வுடை யாரைப்
புணரிற் புணருமா மின்பம்—புணரின்
தெரியத் தெரியுந் தெரிவிலா தாரைப்
பிரியப் பிரியுமா நோய்.

(இ - ள்.) உணர - (எல்லா நூற்பொருள்களையும்) அறியும்படி, உணரும் - ஆராயும், உணர்வுஉடையாரை - கூரறிவுடையாரிடத்து, புணரின் - நட்புச்செய்தால், இன்பம்புணரும் - சுகம்சேரும், தெரிய - (நூற்பொருள்கள்) விளங்கும்படி, தெரியும் - ஆராய்ந்தறியும், தெரிவு இல்லாதாரை - அறிவில்லாதவரை, புணரின் - கூடுதலினின்றும், பிரிய - பிரிவதினால், நோய் - துன்பம், பிரியும் - நீங்கும். எ - று.

இன்பமாவது உணர்வுடையாரை ஒருவன் கூடுவானாயின் அவனுக்கு அவரால் கூறப்படும் நூற்பொருள்களைக் கேட்பதினாலாகும் இனபமேயன்றி அவரோடு சேர்க்கையால்வரும் நல்லொழுக்கத்தாலும், பிறரால் பழிக்கப்படாமையாலும் உண்டாகு மின்பமுமாம்; துன்பமாவது தெரிவிலாதாரைக் கூடுவானாயின் அவரால்கூறப்படும் பயனில் சொல்முதலியன கேட்பதினாலுண்டாகுந்துன்பமேயன்றி அவரோடு சேர்க்கையால்வரும் தீயொழுக்கத்தாலும், பிறரால் கூறப்படும் பழிப்பினாலும் வருந்துன்பமுமாம். பின்னுள்ள புணரினென்பதில் புணர் முதனிலைத்தொழிற்பெயர்; இன் நீக்கப்பொருளதாகிய ஐந்தனுருபு. இதுசொற்பொருட் பின்வருநிலை. (எ)

நன்னிலைக்கட் டன்னை நிறுப்பானுந் தன்னை
நிலைகலக்கிக் கீழிடு வானும்—நிலையினும்

மேன்மே லுயர்த்து நிறுப்பானுந் தன்னைத்
தலையாகச் செய்வானுந் தான்.

(இ - ள்.) நன்னிலைக்கண் - நன்மையாகிய நிலையில், தன்னைநிறுப்பானும் - தன்னை நிறுத்தவல்லவனும், தன்னைநிலைகலக்கி - தன்னை நன்னிலையினின்று தவறுதல்செய்து, கீழ் இடுவானும் - தீயநிலைமையில்இருத்தும் மெல்லியனும், நிலையினும் - நன்னிலையினின்றும், மேல மேல் - மேலு மேலும், உயர்த்து நிறுப்பானும் - உயரச்செய்து நிறுத்தவல்லவனும,தன்னைத்தலையாக- தன்னை (யாவரினும்) முதன்மையுள்ளவனுக, செய்வானும் - செய்யவல்லவனும், தான் - தானே ஆம். எ-று.

நன்னிலைமையில் தன்னை நிறுத்தல்முதலிய மூன்றுக்கும் நன்முயற்சியும், கீழிடுதலுக்கு அஃதில்லாமையும் காரண மாயினும், அவற்றை அறிந்து செய்தலுஞ் செய்யாது தவிர்தலும் தானுதலால, அவன்மேல வைத்து க் கூறினர் உயர்த்து இறந்தகாலவினையெச்சம், நல்வினை பிறவினை யிரண்டிற்கும் பொதுவாயினும், பிறவினைக்குரியதாய் நின்ற உயர்பகுதி, த் சந்தி, த்இறந்த கால இடைநிலை, உ வினையெச்சவிகுதி; பிறவினைப்படுத்தும் துவ்விகுதிபெற்றால் உயர்த்துஎன்பது முதனிலையாகி உயர்த்திடனவரும். கீழ்,தலை பண்பாகு பெயர். (அ)

கரும வரிசையாற் கல்லாதார் பின்னும்
பெருமை யுடையாருஞ் சேறல்—அருமரபின்
ஓத மாற்று மொலிகடற் றண்சேர்ப்ப
பேதைமை யன்ற தறிவு.

(இ - ள்.) அருமரபின் - அருமையாகிய முறைமையினால், ஓதம் - அலைகள், அரற்றும் - இரைகின்ற, ஒலிகடல்- ஒலிக்கின்றகடலினது,தண்சேர்ப்ப- குளிர்ந்த துறையையுடையானே, கருமவரிசையால் - (முன்செய்த) வினைகளினது முறையால், கல்லாதார்பின்னும் - கல்வியறி வில்லார் பின்னும், பெருமை உடையாரும் - பேரறிவுடையாரும், சேறல் - சென்றுயிர்வாழ்தல், பேதைமை அன்று - அறிவின்மையா லன்று, அது - பின்செலலல்,அறிவு-அறிவினுலாம். எ-று.

கருமவரிசை யென்றது நல்வினை தீவினை யிரண்டும் செய்யப்பட்ட முறை பிறழ்ந்து வாராமையை. பெருமை யுடையார் தாம் கல்லாதார் பின்சென்று உயிர் வாழ்தற்குக் காரணம் முன்செய்த தீவினைப் பயனென நன்குணர

ர்வாராதலின் அதனைப்பேதைமையன்றென்ற மாத்திரயினமையாது அறிவென்றுங்கூறினர். ஓதம் இருவினைகள்போலச் சிறிதும்பிறழாமல் முறையாகவருதல்பற்றி அருமராபினை விசேடிக்கப்பட்டது. ஒலி வினைத்தொகைக் குறிப்பாதலால் ககரமிகாதியல்பாயிற்று. இஃது விசேடியத்தினியல்புணர்த்தி நின்றவிசேடணம். அதுபெயராயின் ஒலிக்கடலெனக் ககரமிக்கு நிற்கும். (க)

கருமமு முள்படாப் போகமுந் துவ்வாத்
தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்யா—ஒருநிலையே
முட்டின்றி மூன்று முடியுமே லஃதென்ப
பட்டினம் பெற்ற கலம்.

(இ ள்.) கருமமும் — (பொருளடைதற்குக் காரணமாகிய) முயற்சிக்கும், உள்படா - உள்ளாகிநடந்து, போகமும் - (தேடியபொருளால்) சுகங்களையும், துவ்வா - அநுபவித்து, தருமமும் - (ஈகையாகிய) அறத்தையும், தக்கார்க்கே - நல்லவர்க்கே, செய்யா - செய்து, முட்டுஇன்றி - குறைவுபாடில்லாமல், மூன்றும் - இம்மூன்றுசெயலும், ஒருநிலையே - ஒருதன்மையனவாகவே, முடியுமேல் - (ஒருவன்) நிரம்புவானாயின், அஃது - அந்நிரம்புதல், பட்டினம் - (தூரதேசங்களுக்குச்சென்றுமீண்டு) பட்டினத்தை, பெற்றகலம் - அடைந்த மரக்கலமாம், என்ப - என்று (அறிவுடையோர்) சொல்லுவர். எ - று.

கருமமென்பதனீற்றில் நான்கனுருபு தொக்கப்பட்டது. முயற்சிக்கு உள்ளாகி நடத்தலாவது முடிவுபெறும்வரையும் சோம்பியிராமல் அதனைச்செய்துமுடித்தல். ஒருதன்மையனவாகுதல் கருமத்துக்கு உள்படல், போகத்தைஉண்ணல், தக்கார்க்குத் தருமத்தைச்செய்தலாகியமூன்றும் ஒன்றினொன்று குறைவுபாடின்மை. முடிதலினருமைநோக்கி அதனைப்பட்டினத்தைக்கலமடைதலென்றார். தான்வலியனுயிருந்து மற்ற இரண்டையும் நடத்தவேண்டுதலின் போகத்தைத் துவ்வலும் அவற்றோடெண்ணப்பட்டது. ஏ இரண்டில் முன்னது பிரிநிலை; பின்னது தேற்றம்.

உ௬ - ஆம், அதிகாரம் அறிவின்மை.

அஃதாவது உண்மையறிவிலனாகுதலை உணர்த்துவது. அறிவுடைமை அறிவின்மையாகிய இரண்டும் தங்காரியமாகிய நற்செயல், தீச்செயல்களின் மேல் நின்றன. அதிகாரமுறைமை கூறுமலேவிளங்கும். (௪0)

நுண்ணுணர் வின்மை வறுமை யஃதுடைமை
பண்ணப் பணைத்த பெருஞ்செல்வம்—எண்ணுங்கால்
பெண்ணவா யாணிழந்த பேடி யணியாளோ
கண்ணவாத் தக்க கலன்.

(இ - ள்) எண்ணுங்கால் - ஆராயின், நுண் உணர்வு - கூர்றிவு, இன்மை - (ஒருவன்) இலனாகுதல், வறுமை - வறுமையாம், அஃது உடைமை - அக்கூரறிவை யுடையனாகுதல், பண்ண - தேடு வதினால், பணைத்த- மிகுந்த, பெருசெல்வம் - பெருமையைத் தருஞ் செல்வமாம், பெண் - பெண்தன்மையை, அவாய் - விரும்பி, ஆண் - ஆண்தன்மையை, இழந்த - (அவ்வவாவியவளவு) நீங்கிய, பேடி - பேடி யானவள், கண் - (பார்ப்பவருருடைய) கண்கள், அவாத்தக்க - விரும்பத்தகுந்த, கலன் - ஆபரணங்களை அணியாளோ - (தனமுயற்சியால்) அணிந்து கொள்ளாளோ அணிந்துகொள்வள், (ஆதலால்) பொருளுடைமை செல்வமும், அஃதில்லாமை வறுமையுமாகா. எ - று.

ஈற்றில் தந்துரைத்தன இசையெச்சம். அவாவுதலும் இழத்தலும் இலக்கணை. அவாய் இறந்தகால வினை யெச்சம். அவாவ எனனும் வினை யெசசம் ஈறுதொகுக்கப்பட்டது, நுண்ணுணர்வில்லாதபோது பொருட்செல்வம் பயன்படுதலின்றிக் கழிகின்றமையாலும், அவ்வுணர் வுடைமை நிலையுடையதாகி இருமை யின்பவிளைவுகளைத்தருதலாலும்அதனைப் பெருஞ்செல்வமென்றார். (க)

பல்லான்ற கேள்விப் பயனுணர்வார் பாடழிந்
தல்ல லுழப்ப தறிதிரேல்—தொல்சிறப்பின்
நாவின் கிழத்தி யுறைதலாற் சேராளே
பூவின் கிழத்தி புலந்து.

(இ - ள.) ஆன்ற -நிறைந்த, பல்கேள்வி - பலவகை யாகிய கேள்வி களினால் ஆம், பயன் உணர்வார் - பயனுணர்ந்தபுலவர், பாடு அழிந்து - (பொருளின்மையால்) பெருமைகெட்டு, அல்லல் உழப்பது - துன்பப் படுதற்குக் காரணத்தை, அறிதிரேல் - (உலகீர்) அறிந்துகொள்ள வேண்டின், தொல்படைப்புத்தொடங்கிவரும், சிறப்பின் - சிறப்பினையுடைய, நாவின் கிழத்தி- (கற்பவருடைய) நாவில்வசிப்பதற்குரியசரச்சுவதி,உறைதலால்-(அவரிடத்து) வசிப்பதனால், பூவின்கிழத்தி - செந்தாமரைமலரில் வசிக்குந்திருமகள், புலந்து (அவரோடு) பிணங்கி, சேராள் - சேரமாட்டாள் என்பது. எ-று.

நாவின்கிழத்தி உறைதற்குக்காரணம் கேள்விப்பயனுணர்வார் நனகு பாராட்டுதலால், பூவின்கிழத்திக்குத் தன்மருகியைப் பாராட்டுவாரோடு புலவியுண்டாயிற்றென்க. அறிதிர் முன்னிலைப்பன்மை எதிர்காலமுற்று, காலங்காட்டுவது தகர இடைநிலை. எனிலென்பதன் மரூஉ ஆகிய ஏலென்பது தான்சார்ந்த வினைமுற்றை வினையெச்சமாக்குமியல்புள்ளது. இது தற்குறிப்பேற்றவணி. (உ)

கல்லென்று தந்தை கழற வதனையோர்
சொல்லென்று கொள்ளா திகழ்ந்தவன்—மெல்ல
எழுத்தோலை பல்லார்முன் னீட்ட விளியா
வழுக்கோலைக் கொண்டு விடும்.

(இ - ள்.) கல் என்று - (கல்வியை) கற்றுக்கொளென்று, தந்தை - பிதா, கழற - சொல்ல, அதனை - அச்சொல்லை, ஓர்சொல்என்று - ஒப்பற்ற சொல்லென்று, கொள்ளாது - ஏற்காமல், இகழ்ந்தவன் - (இளமையில்) அவமதித்தவன், பல்லார்முன் - பலர்முன்பு, எழுத்து ஓலை - (எழுதிய) எழுத்தையுடைய ஓலையை, மெல்லநீட்ட - (தந்தை) மெள்ளக் கொடுத்ததினால், இளியா - (அவனை) இழித்துப்பேசி, வழு - (காயமாகிய) குற்றத்தைத்தரத்தக்க, கோலை-தடியை, கொண்டுவிடும்-(கையில்) கொள்ளாமலிரான். எ - று.

கல்லென்பது ஆய் விகுதிகெட்ட ஏவலொருமைமுற்று. எழுத்து தொழிலடியாகப்பிறந்த பெயர்; எழுதென்னுமுதனிலை செயப்படுபொருண்மை விகுதியாகிய ஐ புணர்ந்து கெட்டமாத்திரையில் பகுதி ஒற்றிரட்டிமுடிந்தது. இவ்வாறன்றித் தவ்விகுதி புணர்ந்து கெட்டமாத்திரையில் முதனிலை எழுக்தெனத்திரிந்தமையால் முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயரெனப்பட்டு, வரிவடிவினை உணர்த்தலான் தொழிலாகுபெயரெனினும் பொருந்தும். கல்வியறிவில்லாத ஒருவன் தாய்தந்தையர்களை வழிபாடுசெய்தலும் அறியானென்பது கருத்து. (ங)

கல்லாது நீண்ட வொருவ னுலகத்து
நல்லறி வாள ரிடைப்புக்கு - மெல்ல
இருப்பினு நாயிருந் தற்றே யிரா அது
துரைப்பினு நாய்குரைத் தற்று.

(இ - ள்.) உலகத்து - உலகத்தில், கல்லாது - (நூல்களை) கற்காமல், நீண்ட ஒருவன் - வளர்ந்த ஒருவன், நல் அறிவு ஆளர் - குற்றமற்ற கல்வியறி

வையாகுதலுடையாரது, இடைப்புக்கு - சபையிற்புகுந்து, மெல்ல இருப்பினும் - (அவர்பேசுதலை அறியமாட்டாமையால்) அடக்கமாக இருந்தானாயினும் - நாய் இருந்ததே அற்று - (அவனிருப்பு) நாயிருப்பதேபோலும், இராது- அடக்கமில்லாமல், உரைப்பினும் - (ஏதேனுமொன்றை) பேசுவானாயினும், நாய்குரைத்தது ஏ அற்று - (அப்பேசுதல்) நாய்குரைப்பதேபோலும். எ-று

கல்வி உலகத்தில் இன்றியமையாச்சிறப்பினதென்பதற்கு உலகத்தெனறும், அவனுடையவளர்ச்சியை இழித்தற்கு நீண்டவெனறும், அவனமக்களோடெண்ணப்படானென்பதற்கு நாயென்றும், அவனிருப்பு அச்சபையினதழகைக கெடுப்பதென்பதற்கு நாயிருந்ததற்றென்றும், உரைத்தல் பொருளிலது ம், அறிவுடையோர்செவிக்கு அருவருப்புள்ளது மென்பதற்கு நாய்குரைத்தற்றென்றுங் கூறினர். பிர்நிலை ஏகாரத்தை இருந்ததென்பதோடும், குரைத்ததென்பதோடுங்கூட்டுக. மெல்ல பண்படியாகப்பிறந்த உடன்பாட்டுக் குறிப்புவினையெச்சம். இது லகரத்துக்கு ளகரம் போலியாய் மெள்ளெனவும் வழங்கும். (ச)

புல்லாபபுன் கோட்டிப் புலவ ரிடைப்புககுக்
கல்லாத சொல்லுங் கடையெல்லாங் கற்ற
கடாஅயினுஞ் சான்றவர் சொல்லார் பொருண்மேல்
படாஅ விடுபாக் கறிந்து.

(இ - ள்.) கடைஎலலாம் - கீழ்மக்களெல்லாரும், புல்புல்லாத-புல்லறிவைப்பொருந்தாத, கோட்டி - சபையிலுள்ள, புலவரிடை - புலவர்நடுவில், புக்கு- (தாமே) சென்று, கலலாத - கற்றுணராதவற்றை, சொல்லும-எடுத்துச்சொல்லுவர், சான்றவர் - அறிவால்நிறைந்தமேன்மக்கள், கற்ற - தமக்குத்தெரிந்தவற்றை, கடாயினும் - (கீழ்மககள்) வினவினும், பொருண்மேல் - அப்பொருளினிடத்து, படாமல் -(அவரறிவு) பொருந்தாமல், விடுபாக்கு - நீங்குதலை, அறிந்து- தாம்அறிந்திருக்கின்றமையால், சொல்லார் மௌனமாயிருப்பர். எ-று.

புல்லாப்புல் என்பதைப்பின் முனனுகநிறுத்தி உரைக்க அவையிலுளளாரது புன்மை புல்லாமையை அவையின்மேலேற்றியது ஓர் மரபுவழுவமைதி. புன்மை என்றது கல்வியறிவின்மையை. கடாஅயின் என்னும் வினையெச்சத்தின அளபெடை தானில்லாவிடினுந் தளைகெடாமையால்செய்யுளிசைநிறைக்க வந்ததன்று; அளபெடையின்றியும் கடாயினென்பது வினையெ

ச்சமாய் நிற்றலின் சொல்லிசை நிறைக்கவந்ததுமன்று ; ஆதலின் இன்னிசையளபெடையாம். மற்றொன்று செய்யுளிசையளபெடை. விடுபாக்கு என்பதில் பாக்கீறுதொழிற்பெயர் விகுதிப் பொருள்பட நின்றது. "அஞ்சுதும்வேபாக்கறிந்து" என்பதிலும் அப்பொருள்படலறிக. நீர் உறங்குவானேன், அவர் நடப்பானேனெனமற்ற வான் பானீறும் அப்பொருளனவாதல் காண்க. (ரு)

கற்றறிந்த நாவினார் சொல்லார்தஞ் சோர்வஞ்சி
மற்றைய ராவார் பகர்வர் பனையின்மேல்
வற்றிய வோலை கலகலக்கு மெஞ்ஞான்றும்
பச்சோலைக் கில்லை யொலி.

(இ - ள்.) எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளிலும், கற்று - (பலநூல்களையும்) கற்று, அறிந்த - (அவற்றின் பொருள்களை) உணர்ந்த, நாவினார் - (பிறர்க்கறிவுறுத்தும்) சொல்லாற்றலுடையார், தம்சோர்வு அஞ்சி - தம்மறதியை அஞ்சி, சொல்லார் - (உரைக்கப்படும் பொருளைமுன் உள்ளத்தமைக்காமல்) சொல்லமாட்டார், மற்றையர் ஆவார்-கற்றறியாதவர், பகர்வர் - (பலவற்றை எடுத்து) சொல்லுவர், பனையின்மேல் - பனைமரத்தில், வற்றிய ஓலை - ஈரமில்லாத ஓலைகள், கலகலக்கும் - கலகலவென்றொலிக்கும், பச்சோலைக்கு - பசுமையாகிய ஓலைகளுக்கு, ஒலி இல்லை - ஒலித்தலில்லையாம். எ - று.

சோர்வு யாவர்க்கும் ஒப்பநிகழும் உயிர்க்குணமாகியமறதி. நாக்கருவியாகுபெயராய்ச்சொல்லையுணர்த்தியது. கலகலக்குமென்னு முற்றில் கலகல என்னும் பகுதி இரட்டைக்கிளவியாதலால் அதனைப் பிரிக்காதுகொள்க.பச்சோலை என்பதில் பசுவென்னும் பண்படிதன்னொற்றிரட்டியது. (சு)

பன்றிக்கூழ்ப் பத்தரிற் றேமா வடித்தற்றால்
நன்றறியா மாந்தர்க் கறத்தா றுரைக்குங்கால்
குன்றின்மேற் கொட்டுந் தறிபோற் றலைதகர்ந்து
சென்றிசையா வாகுஞ் செவிக்கு.

(இ - ள்.) நன்று - (தம்முயிர்க்கு) நன்மைதருவதனை, அறியாதமாந்தர்க்கு - உணரமாட்டாதமக்களுக்கு, அறத்து ஆறு - அறத்தினதுபயன்களை, உரைக்குங்கால் - சொல்லுகையில், (அச்சொற்றொடர்கள்) குன்றின்மேல் - மலையின்மேல், கொட்டும் - கடாவப்படும், தறிபோல - (மரத்தாற்செய்யப்பட்ட) முளைகூர்சிதைதலதுபோல, தலைதகர்ந்து - தம்தலைசிதைந்து, சென்று இ

சையா ஆகும் - போய்ப்பொருந்தாதன ஆகின்ற, செவிக்கு - (அவரது) காது களுக்கு, (அவ்வுரைத்தல்) பன்றி - பன்றிகளினது, கூழ் - கூழைவார்ப்பதற் குரிய, பத்தரில் - சிறுதொட்டியில், தேமா - மதுரமாகியமாங்கனிகளை, வடித்தால் அற்று - பிழிந்தாற்போலும். எ - று.

தலையென்றது சொற்றொடரினீற்றெழுத்தை. தேமாவடித்தற்றென்ற வுவமையாற்சொற் றொடரினருமையும் பெருமையுங்கெட்டுப்பயன்படா என்பதுபெற்றாம். பின்னதாதலால் பயன் ஆறெனப்பட்டது. தறி முதனிலை த்தொழிலாகுபெயர். ஆகுமென்னும் பெயரெச்சம் செவியென்னு நிலப்பெயர் கொண்டது. (எ)

பாலாற் கழீஇப் பலநா ளுணக்கினும்
வாலிதாம் பக்க மிருந்தைக் கிருந்தன்று
கோலாற் கடா அய்க் குறினும் புகலொல்லா
நோலா வுடம்பிற் கறிவு.

(இ - ள்.) பலநாள் - எண்ணிறந்தநாள், பாலால் - பாலினால், கழீஇ - கழுவி, உணக்கினும் - உலர்த்தினாலும், வாலிது ஆம்பக்கம் - வெண்மையுடையதாகின்றதன்மை, இருந்தைக்கு - கரிக்கு, இருந்தது அன்று - இருந்தது இல்லை, அதுபோல நோலாத - கல்வியறிவு பெறுதற்கேற்ற அறத்தைச் செய்யாத, உடம்பிற்கு - ஒருவனுக்கு, கோலால் - கோலினால் கடாய் - (அவன்காதில்) கடாவித்தொளைசெய்து, அறிவு - அறிவை விளக்கும் பொருள்களை, கூறினும் - சொல்லினும், புகல் ஒல்லா - (அவை) புகுதல் இசையா. எ - று.

கழீஇ சொல்லிசை யளபெடை. மற்றது செய்யுளிசை யளபெடை. பாலாற் கழுவுதல் கோலாற்கடாவுதலுக்கும், உணக்கல் கூறுதலுக்கும் உவமையெனக்கொள்க. இருந்ததென்பதும், நோலாதவென்னும் எதிர்மறைப் பெயரெச்சமும் ஈறுதொகுத்தலும், கூறினென்பது முதல்குறுக்கலும் பெற்றன. இப்பெயரெச்சம் காரணப்பொருட்டாய்க் காரியமாகிய உடம்பைக்கொண்டது. கூறுமறிவினை யுணருந்தன்மையில னுதலாகிய இழிவு பற்றி அறிவிலானை உடம்பென்றார். இது திணைவழு வமைதி. வாலிது உரியடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயர்; வால் பகுதி, இ சாரியை, து ஒன்றன்பாற்கைவிகுதி.

பொழிந்தினிது நாறினும் பூமிசைதல் செல்லா
திழிந்தவை காமுறூஉ மீப்போல்—இழிந்தவை

தாங்கலந்த நெஞ்சினார்க் கென்னாகுந் தக்கார்வாய்த்
தேன்கலந்த தேற்றச்சொற் றேர்வு.

(இ - ள்.) பொழிந்து - (தேனை) சொரியாநின்று, இனிதுநாறினும் - நன்மணம்மணக்கினும், பூ - மலரிடத்து, மிசைதல் - தேனுண்ணலுக்கு, செல்லாது - செல்லாமல், இழிந்தவை - இழிந்தபொருள்களை, காமுறும் - விரும்பி உண்கின்ற, ஈப்போல - ஈயைப்போல, இழிந்தவை - இழிவாகியகருத்துகள், கலந்தநெஞ்சினார்க்கு - பொருந்தியுள்ளமனமுடையார்க்கு, தக்கார் - மேன்மக்களுடைய, வாய் - வாயிலுண்டாம், தேன்கலந்த - இனிமையுள்ள, தேற்றச்சொல - தெளிவைத்தருஞ்சொற்களினது, தேர்வு - துணிவு, என் ஆகும் - யாதுபயனைத்தரும். எ - று.

இனிதென்னும் பண்படியாகப்பிறந்தபெயர் நறுமணத்துக்காயிற்று. முன்னுள்ள இழிந்தவை இடக்கரடக்கல். அவைபவ்வீமுதலியவை. தக்காருடையதுணிவு அவர் சொல்லின்மேலேற்றப்பட்டது. வாயெனவேண்டாதுகூறியது அது தேன்கலந்ததேற்றச்சொல்லோடுபயிலும் சிறப்புணர்த்தற்கு. உயர்ந்தோருடையசொல் தமக்குப்பயன்படாமையால் இழிந்தோர் கேட்க விரும்பாரென்பது கருத்து. (க)

கற்றா ருரைக்குங் கசடறு நுண்கேள்வி
பற்றாது தன்னெஞ் சுதைத்தலான் - மற்றுமோர்
தன்போ லொருவன் முகநோக்கித் தானுமோர்
புன்கோட்டி கொள்ளுமாங் கீழ்.

(இ - ள்.) கற்றார் - கற்றுவல்லோர், உரைக்கும் - சொல்லுகின்ற, கசடு - (விபரீதஐயங்களாகிய) பழுது, அறும் - நீங்குதற்குக்காரணமாகிய, நுண்கேள்வி - கேட்டுணரத்தக்க நுட்பமாகியபொருளை, பற்றாது - (உறுதிப் பொருளென) கொள்ளாமல், தன்னெஞ்சு - தன்மனம், உதைத்தலான் - அவமதித்து விடுதலால், கீழ் - கீழ்மகன், ஓர்தன்போல் - சிறுமையாகியதன்னைப் போன்ற, ஒருவன்முகம்நோக்கி - ஒருபேதையினுடைய முகத்தைப்பாராநின்று, தானும் - அறிவில்லாத தானும், ஓர்புல்கோட்டி - ஒருசிறு சபையை, மற்றும் கொள்ளும் - மேலும் அங்குக்கொள்ளுவான். எ-று.

பொருளினது நுண்மை கேள்விமே லேற்றப் பட்டது. உதைத்தல் அவமதித்தலையுணர்த்தியது. நுண்கேள்வியை உணர்ந்துகொள்வதற்குரிய நல்லறி வில்லாமையால் கீழ்மகனெஞ்சுபற்றாது அவமதிப்பதாயிற்று. பண்

கோட்டிகொள்ளுமென்றது இழிபொருளை எடுத்துப்பேசுதலை. மற்று வினைமாற்றுப்பொருளது. மறறுமென்றவும்மை இறந்தது தழீஇயதிலும், மற்றது அதனோடு இழிவு சிறப்பிலும் வந்தன. (கo)

ஆம். உஎ - அதிகாரம் நன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது தேடினானுக்கும், பிறர்க்கும் பயன்படாத செல்வத்தினியல்பைக் கூறுவது. தேடினானது நன்றியின்மையாகிய குணம் அவன் செல்வத்தின்மேலேற்றப்பட்டது, அறிவிலான் தேடியசெல்வமே இங்ஙனமாதலால் இஃது அறிவின்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அருகல தாகிப் பலபழுத்தக் கண்ணும்
பொரிதாள் விளவினை வாவல் குறுகா
பெரிதணிய ராயினும் பீடிலார் செல்வம்
கருதுங் கடப்பாட்ட தன்று.

(இ-ள்) அருகலது ஆகி - (தம்மிடத்துக்கு) அருகி லுள்ளதாய், பலபழுத்தக்கண்ணும் - பலகனிகளைப் பழுத் திருப்பினும், பொரிதாள் - பொரிந்த அடியையுடைய, விளவினை - விளமரத்தை, வாவல் - வெளவால்கள், குறுகா - (அக்கனிகளை யுண்ணவிரும்பி) நெருங்கமாட்டா, (அதுபோல) பெரிது அணியர் ஆயினும் - மிகுதியும் அருகிலுளளவராயிருப்பினும், பீடு இலார்செல்வம் - பெருமைக்குணமில்லா தவரது செல்வப்பொருள், கருதும்-(மானங்கெடாத இரப்போரால்) நினைக்கப்படும், கடப்பாட்டது - ஈகையுடையது, அன்று அல்லதாம். எ-று.

அருகலது பண்படியாகப்பிறந்த ஒன்றன்பாற்கைப்பெயர் ; அருகுபகுதி, அல், அசாரியை, துஒன்றன்பாற்கைவிகுதி, உகரக்கேடுசந்தி. அருகலதாகிஎன்பதற்குக் குறைதலிலதாகிஎனஉரைத்தலுமாம் ; அருகு முதனிலைத்தொழிற்பெயர் உடையாரது ஈகைத்தொழில் அவர் செல்வத்தின் மேலேற்றப்பட்டது. ஒருவனுக்குஈகை தவிருந்தன்மையதன் றாதலால் அதனைக் கடப்பாட்டதென்றார். தாளென்றது அரையை. (க)

அள்ளிக்கொள் வன்ன குறுமுகிழ வாயினும்
கள்ளிமேற் கைந்நீட்டார் சூடும்பூ வன்மையால்

செல்வம் பெரிதுடைய ராயினுங் கீழ்களை
நல்லா ரறிவுடை யார்.

(இ - ள்.) அள்ளிக்கொள்வது அன்ன - அள்ளிக்கொள்ளுதற்குத்தக்க அவ்வளவான, குறுமுகிழ ஆயினும் - சிறியபோரும்புகளையுடையனவாயினும், குடும்பூ அன்மையால்-(அவை) அணிவதற்குரியமலர்களல்லாமையால், கள்ளிமேல் - கள்ளிகளின்மேல், கைநீட்டார் - (பூவிருப்புள்ளார் அவ்வரும்பைப்பெறவேண்டி) கையைநீட்டார், (அதுபோல) செல்வம்-செல்வத்தை, பெரிது உடையர் ஆயினும் - மிகுதியாகஉடையாராயினும், கீழ்களை - கீழ்மக்களை, அறிவு உடையார் - நல்லறிவுடையமேலோர், நள்ளார் - (அச்செல்வத்தைப்பெறவேண்டி)நெருங்கார். எ - று.

கொள்வதென்பது ஒன்றன்பாற்கை எதிர்காலத்தொழிற்பெயர். அது ஈறுதொகுக்கப்பட்டது. முகிழ சினையடியாகப்பிறந்த பலவின்பாற்கைக் குறிப்புவினைப்பெயர். அள்ளிக்கொள்வ தன்ன என்பது அரும்புகளினளவின்மை குறித்துநின்றது. குடும்பூ அன்மையாகிய இழிவைக்குறிப்பிக்கப்படுவதற்குக் காரணமாகிய கைந்நீட்டலொன்றையேகூறினர் அறிவுடையாரென்றது மானங்கெடாத இரவலரை.　　(உ)

மல்கு திரைய கடற்கோட் டிருப்பினும்
வல்லூற் றுவரில் கிணற்றின்கட் சென்றுண்பர்
செல்வம் பெரிதுடைய ராயினும் சேட்சென்றும்
நல்குவார் கட்டே நசை.

(இ-ள்.) மல்கு - பலவாக வருகின்ற, திரைய - அலைகளை யுடைய, கடற்கோடு - கடற்கரையில், இருப்பினும் - (நீர்விருப்புள்ளோர்) இருப்பாராயினும், உவர்இல் - உப்பில்லாத, வல்ஊற்று - சிறுகச்சுரத்தலை யுடைய, கிணற்றின்கண்சென்று - (தூரத்துள்ள) சிறுகிணற்றினிடத்துச் சென்று, உண்பர்-நீருண்பர், (அதுபோல) செல்வம் பெரிது உடையர் ஆயினும் - தமக்கு அருகில் (கீழ்மக்கள்) செல்வம் மிகுதியாக உடையாராயிருப்பினும் (அவர்பாற் செல்லாமல்) சேண்சென்றும் - நெடுந்தூரஞ் சென்றும், நசை - (அறிவுடையோர் இரக்க) விரும்புதல், நல்குவார்கட்டே - ஈயும் மேன்மக்க ளிடத்ததே ஆம். எ - று.

பொருளில் தந்துரைத்தனவெல்லாம் உவமையாற்றலாலெனக. உம்மைகள் மூன்றில் முன்னைய இரண்டும் உயர்வுசிறப்பு ; பின்னையது இழி

வுசிறப்பு. ஏயசைநிலை. கட்டு இடமடியாகப் பிறந்த குறிப்புமுற்று, நல்குவார்கட்டு ஒற்றுமைப் பொருளதாகிய ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலை ; அவ்வாறுவது கட்டென்னுஞ்சொல்லின் முதனிலைகொண்டது. (௩)

புணர்கடல்சூழ் வையத்துப் புண்ணியமோ வேறே
உணர்வ துடையா ரிருப்ப—உணர்விலா
வட்டும் வழுதுணையும் போல்வாரும் வாழ்வரோ
பட்டுந் துகிலு முடுத்து.

(இ - ள்) புணர் - இடையிலறாத, கடல்சூழ் - கடலால் சூழப்பட்ட, வையத்து - பூமியில், உணர்வது - (எல்லாநூல்களையும்) அறியும் அறிவை, உடையார் - உடைய மேன்மக்கள், இருப்ப - (செல்வத்தைப் பெறும் படி) இருக்க, உணர்வுஇல்லாத - அவ்வறிவில்லாத, வட்டும் - உண்டை யையும், வழுதுணையும் - கண்டங்கத்திரிச்செடியையும், போல்வாரும் - ஒத்தகீழ்மக்களும், பட்டும் – பட்டாடையையும், துகிலும்-மெல்லிய ஆடையையும், உடுத்துவாழ்வர் - உடுத்துக்கொண்டு வாழ்வுடையரா யிருக்கின்றார்,(ஆதலால்) புண்ணியமோ - புண்ணிய மென்பதோ, வேறே - முறைபிறழ் வுடையதே ஆம். எ-று.

மேன்மக்கள் செல்வத்தை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்க, கீழ்மக்கள் எல்லாச் செல்வங்களையும் பெற்றுவாழ்வதை நோக்கிச் செல்வத்துக்குக்காரணமாகிய புண்ணியத்தின் சிறப்பினது உண்மையைமறுத்து வேறெனப் பிறிதொன்றாகக் கூறுகின்றமையால் இது சிறப்பவநுதி. கடல் இடையில் அறும விருத்தலால் அதற்குப்புணரென்பது அடையாகவந்தது. இதுபற்றியே கடலுக்குப்புணரியெனப் பெயர்வழங்கும். தாம்சொல்லியசொல் புரளுதலால்வட்டும்,இரப்போர்தம்மிடத்துப் பெறவேண்டியதொன்றை மிகவருந்திப் பெறவேண்டுதலால் வழுதுணையும் கீழ்மக்களுக்கு உவமையாயின. ஓஉயர்வுசிறப்பு. முன்னுள்ள ஏதேற்றப்பொருளது ; பின்னது அசைநிலைப் பொருளது ; இரக்கப்பொருள தெனினுமொக்கும். உணர்வது உடையார் தொழிலைக்கருவியின் மேலேற்றிக் கூறப்படுவதாகிய வினையாலணையும்பெயர் ; ஒருவ னுணர்தற்கு அறிவு கருவியாதலாலென்க. (௪)

நல்லார் நயவ ரிருப்ப நயமிலாக்
கல்லார்க்கொன் றாகிய காரணம்—தொல்லை
வினைப்பய னல்லது வேனெடுங் கண்ணாய்
நினைப்ப வருவதொன் றில்.

(இ-ள்.) வேல் - வேல்போலும், நெடுகண்ணாய் - நெடுமையாகிய கண்களையுடையாளே, நல்லார் - (யாவர்க்கும்) நல்லவராகி, நயவர் - (கற்குந்தோறும் நூற்பொருள்தரும்) இன்பமுடையார், இருப்ப-பெருதவராயிருக்க, நயம்இல்லாத - அவ்வின்பமில்லாத, கல்லார்க்கு - மூடர்களுக்கு, ஒன்று - செல்வமாகிய ஓர்பொருள், ஆகியகாரணம் - உண்டாயிருக்கிறகாரணம், தொல்லை- முன்செய்த, வினைப்பயன் - நல்வினையாகிய பயன், அல்லது - அல்லாமல், நினைப்ப - எண்ண, வருவது ஒன்று - (அவ்வெண்ணத்தில்) வருவதாகிய ஒருகாரணம், இல் - இல்லை. எ-று.

செய்யத்தகுவனவற்றை அறிந்துசெய்யவல்ல கல்வியறிவுடையானைச் சாராமல், அவற்றை அறிந்துசெய்யமாட்டாத கல்லாதவனைச் செல்வப்பொருள் சார்ந்திருத்தல் முறைபிறழ்வன்றெனக் காரணங்கூறியவாறாயிற்று. நயவர் பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயர்; நயம் பகுதி, மகரக்கேடும், வகரத்தோற்றமுஞ்சந்தி, அர் பல்லோர்படர்க்கைவிகுதி; இதில் அத்துச்சாரியை தொகுத்தலெனினு மொக்கும். நல்வினை பிறப்பின்பயனுளொன்றாதலால் அதனை வினைப்பயனென்றார். வினைப்பயன் இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகைநிலை. ஆறாவதன் தொகைநிலையாகக்கொண்டால் பயன்செல்வமாகிய காரியமாமே அன்றிக் காரணமாகாமையால் கொள்ளலாகாதென்க. உலகத்தில் யாவருள்ளும் தன்னையுடையானை மேம்படச்செய்யவல்லதாதலால் செல்வப்பொருளை ஒன்றென்றார். ஒன்றென்பன இரண்டும் எண்ணலளவையாகுபெயர். நல்லார் குறிப்புமுற்று வினையெச்சமாயிற்று. (௫)

நாறாத் தகடேபோ னன்மலர்மேற் பொற்பாவாய்
நீறாய் நிலத்து விளியரோ—வேறாய
புன்மக்கள் பக்கம் புகுவாய்நீ பொன்போலும்
நன்மக்கள் பக்கந் துறந்து.

(இ - ள்.) நல்மலர்மேல் - தாமரைமலரிலெழுந்தருளிய, பொன்பாவாய் - பொன் பிரதிமைபோன்ற திருமகளே, பொன்போலும் - பொன்போலக்குணமாறுதலில்லாத, நல்மக்கள்பக்கம் - மேலோரிடத்தில், துறந்து - புகுதலைவிட்டு, வேறாய - (மக்கட்டன்மையில்) வேறுபட்ட, புல்மக்கள்பக்கம் - கீழ்மக்களிடத்து, நீ புகுவாய் - நீ சேர்வாய், (ஆதலால்) நிலத்து - பூமியில், நாறாத - மணக்காத, தகடேபோல் - புறவிதழையேபோல அவமதிக்கப்பட்டு, விளிந்து - இறந்து, நீறு ஆ-சாம்பராகக்கடவை. எ-று.

பெற்றசெல்வத்தைப் பயன்படச்செய்யவல்ல மேன்மக்களது வறுமையையும், அதனைப்பயன்படச்செய்ய வறியாத கீழ்மக்களது செல்வத்தையும் கண்டு மனம்பொறாம லிவ்வாறு செல்வியைக் கூறுவாராயினார். போலென்னும் இடைச்சொல்லடியாகிய முதனிலை வினையெச்சப் பொருள்பட நின்றது. பாவை உவமையாகுபெயர். விளிந்தபின் கீறுதல் வேண்டுமாதலால் கீறாய்விளி உன்பதைப் பின்முன்னாக நிறுத்தி விகுதிபிரித்துக் கூட்டியுரைக்க. விளி ஆய்விகுதி புணர்ந்துகெட்ட ஏவலொருமைவினை. துறந்து, புகுவாரென்பன இலக்கணை. ஏ பிரிநிலை. (சு)

நயவார்க ணல்குரவு நாணின்று கொல்லோ
பயவார்கட் செல்வம் பரம்பப்—பயின்கொல்
வியவாய்காண் வேற்கண்ணா யிவ்விரண்டு மாங்கே
நயவாது நிற்கு நிலை.

(இ - ள்) வேல் கண்ணாய் - வேல் போலுங் கண்களை யுடையாளே, நயவார்கண் - உலகநடையை அறிந்து நடப்பவரிடத்துள்ள, நல்குரவு - வறுமை, நாண் இன்றுகொல் - நாணமிலதோ, பயவார்கண் - (பிறர்க்கு) பயன்படுத லில்லாரிடத்துள்ள, செல்வம் - செல்வப்பொருள், பரம்ப - நீங்காமல்பெருகுதலால், பயின்கொல் - பிசினோ, இவ்விரண்டும் - இவ்வறுமையும் செல்வமும், ஆங்கு - அவ்விருவகையாரிடத்து, நயவாது - தமக்கு இன்பமில்லனவாகி, நிற்கும் நிலை - நிலைத்திருக்கும் இருப்பை, வியவாய் - வியந்து கொள். எ - று.

மேன்மக்கள் தன்னைமதியாமல் தாம்செய்யவேண்டிய ஒப்புரவுகளைச் செய்துவருதலால் அவரிடத்துள்ள வறுமைக்கும், கீழ்மக்கள் ஒப்புரவுகளைச் செய்து தன்னைப்பயன்படுத் துதலின்மையால அவரிடத்துள்ள செல்வத்துக்கும் இன்பமிலதாயிற்று. இவ்விரண்டும்அவ்விருவரிட த்தும்நீங்காமல்நிற்பதைப்பற்றி முறையே நாணமிலதோ, பிசினோவென ஐயப்படுவனவும் வியக்கப்படுவனவுமாயின. பயவார் எதிர்மறைவினைப்பெயர் ; பயமென்னும் பெயரடியாகப்பிறந்த பய பகுதி, வ் சந்தி, ஆ எதிர்மறைவிகுதி, அனைத்து மொருபகுதி, ஆர் பல்லோர்படர்க்கைவிகுதி,விகுதி ஆகாரங்கெடு முதற்குறை. பரம்ப காரணப்பொருட்டாகிய செயவெனெச்சம். கொல்இரண்டும் ஐயம். ஓ ஈற்றசை. வியவாய் ஏவலொருமை விதிவினை. நயவாது எதிர்மறைவினையெச்சம். காண் முன்னிலையசைச்சொல். (எ)

வலவைக ளல்லாதார் காலாறு சென்று
கலவைக ளுண்டு கழிப்பர்—வலவைகள

காலாறுஞ் செல்லார் கருணையாற் றுய்ப்பவே
மேலாறு பாய விருந்து.

(இ-ள்.) வலவைகள் - (பிறர்க்குஉபகரித்தல் முதலியவற்றைச் செய்ய) கூடியவர்கள், அல்லாதார்-அல்லாதமேன்மக்கள், கால்-தங்கால்களால்,ஆறுசென்று - நெடுந்தூரவழிநடந்து, கலவைகள் - (அம்முயற்சியால் கிடைத்த) கலப்பாகிய வுணவுகளை, உண்டுகழிப்பர் - உண்டுநின்று காலங்கழிப்பார்கள், வலவைகள் - (தாமுடையசெல்வத்தினால் அவற்றைச்செய்ய) கூடிய கீழ்மக்கள், கால் - தங்கால்களால், ஆறும்செல்லார் - நெடுந்தூரவழியும் நடவாமல், விருந்து - (பிறர்இடும்) விருந்தினுணவை, மேல் - தம்முடம்பில், ஆறுபாய - ஆறுபோல வியர்வைபாயாநிற்க, கருணையால் - பொரிக்கறிகளோடு துய்ப்ப - உண்பார்கள். எ - று.

வலவைகள் ஒன்றைச்செய்யமாட்டுவோர். இது பண்படியாகப்பிறந்த பெயர்; வல் பகுதி, அ சாரியை, வ் சந்தி,ஐ ஆண்பாற்படர்க்கைவிகுதி; இவ்வாறுமுடிந்தபின்றபெயர் கள்விகுதி ஏற்றுப் பலர்பாலுக்குரியதாயிற்று. ஐ விகுதி பெண்பாலையும் உணர்த்தலால் வலவை ஆண்பால் பெண்பால்களுக்குப்பொதுவாயினும் இங்குத்தலைமைபற்றி ஆண்பாலுக்காயிற்று. இதில் வன்மைசெல்வமுடைமையால் பிறர்க்குபகரிக்கக்கூடியவன்மை. உணவின் சிறுமைதோன்றக் கலவைகளென்றும், பெருஞ்செல்வத்தின ரென்பதுதோன்றக் காலாறுஞ்செல்லாரென்றும், உடலுக்கு நேரும் வருத்தத்தை யும், மானக்கேட்டையும்நோக்காமல், வயிற்றை நிரப்புதலொன்றையே நோக்குவாரென்பதுதோன்ற மேலாறுபாயவென்றும், தம்பொருளா லுண்ணாரென்பது தோன்றவிருந்து துய்ப்பவென்றுங் கூறினர். ஆலுருபு "பெண்டகையால் பேரமர்க்கட்டு" என்பதிற்போல உடனிகழ்ச்சிப்பொருளில் வந்தது. கலவை தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர்; கல பகுதி, வ் சந்தி, ஐ செயப்படுபொருண்மை விகுதி; உண்டென்றகுறிப்பால் உணவின்மேலது. புதுமையையுணர்த்தும் விருந்தென்பது முன் அறிந்திருத்தலால் குறித்துவருவாரும், அது இல்லாமையால் குறியாமல் வருவாருமாகிய புதியவருக்குப் பண்பாகுபெயராய் அவர் பொருட்டுச்செய்யப்பட்ட உணவுக்குக் காரணவாகு பெயராயிற்று. ()

பொன்னிறச் செந்நெற் பொதியொடு பீள்வாட
மின்னொளிர் வானங் கடலுள்ளுங் கான்றுகுக்கும்
வெண்மை யுடையார் விழுச்செல்வ மெய்தியக்கால்
வண்மையு மன்ன தகைத்து.

(இ - ள்.) பொன்நிறம் - பொன்னினது நிறம்போலும் நிறமுள்ள, செம்நெல் - செந்நெல்விளையும்பயிர், பொதியொடு - மேல்மூடியதாளுடனே, பீள்வாட - கதிராகிய கரு வாடாநிற்க,மின்னொளிர் - மின்னல் விளங்குகின்ற, வானம் - மேகம், கடலுள்ளும் - கடலினிடத்தும், கான்று-நீரைக்கக்கி, (பெய்து) உகுக்கும் - சிந்தும், வெண்மையுடையார்-புல்லறிவை யுடையார், விழுச்செல்வம் - சிறப்பைத்தருஞ்செல்வம், எய்தியக்கால்-(முன்வினையால் தம்மை) அடைந்தால், வண்மையும் - அவரதுஈகையும், அன்னதகைத்து- அதுபோலும் தன்மையது. எ- று.

அன்னதகைத்தென்ற உவமையில் செந்நெறபொதியொடு பீள்வாட என்றதினால் தமக்குரிய ஒப்புரவுகளைச் செய்யவல்லமேலோர் வருந்தாநிற்களென்பதும், கடலுள்கான்று குக்குமென்றதினால் பிறர்க்குப்பயன் படுதலில்லாத பெருஞ்செல்வத்தினர்க்கு ஈவாரென்பதும், விழுச்செல்வ மென்றதனால் இம்மைமறுமைக்குரிய எல்லாச்சிறப்பையுந் தருவதெனபதும் பெற்றாம். வெண்மையுடையாராதலின் விழுச்செல்வமெய்தியதற்குக் காரணம் வருவிக்கப்பட்டது. வெண்மை அறிவினது முதிர்ச்சியின்மை. பொன்னிறமென்னும் விசேடணம் செந்நெலென்னும் இயற்பெயர்ப்பொருளை விசேடிக்கவந்தது. நெல்வினை யாகுபெயர். கடலுள்ளுமென்ற உம்மை இழிவு சிறப்பு. வண்மையுமென்ற உம்மை இறந்தது தழீஇயது. (க)

ஓதியு மோதா ருணர்விலா ரோதாதும்
ஓதி யனையா ருணர்வுடையார்—தூய்தாக
நல்கூர்ந்துஞ் செல்வ ரிரவாதார் செல்வரும்
நல்கூர்ந்தா ரீயா ரெனின்.

(இ - ள்) உணர்வுஇலார் - (உலகத்தோடொக்கநடத்தலை) அறிதலில்லாதவர், ஓதியும் - (பலநூல்களையும்) கற்றறிந்தவராயினும், ஓதார் - கல்லாதவரே, உணர்வுஉடையார் - (அந்நடையை) அறிதலுடையார், ஓதாதும்-கல்லாதவராயினும், ஓதிஅனையார் - கற்றவனையொத்தவரே, இரவாதார் - இரக்காதமானமுடையார், தூய்துஆக - (ஒருபொருளும்)இலதாக, நல்கூர்ந்தும்- வறுமையடைந்தவராயினும், செல்வர் - எல்லாச் செல்வமுமுடையாரே, செல்வரும் - செல்வமுடையாரும், ஈயார்எனின்- (இரப்பவர்க்கு) கொடாராயின், நல்கூர்ந்தார் - வறியவரே. எ - று.

கல்வியறிவுக்குப்பயன் உலகத்தோடொக்க நடத்தலும், செல்வத்துக்குப்பயன் இரப்போர்க்கீதலுமாதலால் அவையில்லாரை ஓதாரென்றும், நல்கூ

ர்ந்தானென்றும், அந்நடையையுடையானை ஓதியனையானென்றும், மானங்கெடாதுவாழ்தலே உயிர்வாழ்தலாமாதலால் மானங்கெட இரவாதானைச்செல்வனென்றுங்கூறினர். தேற்றேகாரங்கள் விகாரத்தால்தொக்கன. ஓதிதொழிலடியாகப்பிறந்தபெயர்; ஓது பகுதி, இ வினைமுதற்பொருண்மைவிகுதி, உகரக்கேடு சந்தி. ஓதியனையானென்பதை ஓதிநூலனைய னெனப்பதம்பிரித்து, எல்லாநூல்களையுங் கற்றாற்போல்வனென உரைப்பினும் பொருந்தும். கற்காமல் கல்வியறிவு பெறப்படாமையால் அவர் ஓதியனையானெனப்பட்டார். ஓதியும், செல்வனுமென்னு மும்மைகள் உயர்வு சிறப்புப்பொருளன; மற்ற இரண்டும் இழிவுசிறப்புப் பொருளன. (௧௦)

---

௨௮ - ஆம் அதிகாரம் ஈயாமை.

- அஃதாவது பொருளுடையார் ஏற்போர்க்கு ஈதலைச்செய்யாமையின் பயனைக்கூறுவது. நன்றியில செல்வத்தாலாகும் தாமுண்ணாமை, ஒளிநிறுக்காமை, புகழ்செய்யாமை, கேளிர் துயர்களையாமை, இரப்போர்க்கீயாமை முதலிய பலவற்றுள்ளும் மிகவிழிந்த தீயாமையாதலால் அதனை எடுத்துக் கூறுவாராயினார். இதனால் அதிகாரமுறைமை இனிதுவிளங்கும்.

நட்டார்க்கு நள்ளா தவர்க்கு முளவரையால்
அட்டது பாத்துண் டலட்டுண்டல்—அட்ட
தடைத்திருந் துண்டொழுகு மாவதின் மாக்கட்
கடைக்குமா மாண்டைக் கதவு.

(இ ள்) உளவரையால் - (ஒருவர் தமக்கு) உள்ளபொருளளவினால், அட்டது - சமைத்தஉணவை, நட்டார்க்கும் - சுற்றத்தார்க்கும், நள்ளாதவர்க்கும் - விருந்தினர்க்கும், பாத்து - பகுத்துக்கொடுத்து, உண்டல் - உண்ணுதலே, அட்டுஉண்டல் - சமைத்துண்ணலாம், அட்டது - சமைத்த உணவை, அடைத்து - (கதவை) மூடிவைத்து, இருந்து - தனியராயிருந்து, உண்டு-உண்டு, ஒழுகும் - இவ்வாறுயிர்வாழ்கின்ற, ஆவது - (தாம்)பெருகுதற்குக்காரணமாகிய அறம், இல்மாக்கட்கு - உண்டாகுதலில்லாத மக்களுக்கு, ஆண்டைக்கதவு - துறக்கவுலகத்தின்கதவு, அடைக்கும் - அடைக்கப்படும். எ - று.

நட்டாரென்றது பிறப்பின்முறையாலாகிய சுற்றத்தாரையும், மற்றவரையும். நள்ளாதாரென்றது இருவகைவிருந்தினரை. அட்டது வினைமுதல்வினையைச்செயப்படு பொருளின்மேலேற்றிக்கூறும் வினையாலணையும் பெயர்.

இவ்வாறன்றிச்செயப்பாட்டு வினையாலணையும் பெயரெனினுமாம் இதில்படு விகுதி முதலியனதொகுந்தனவென்க. அடைக்குமென்பதும் செயப்பாட்டு வினை. துறக்கத்தை ஆண்டையென்றார்அது செய்மைத்தாதலால். ஆவதென்பதும் வினையாலணையும்பெயர். பாத்து இறந்தகாலவினையெச்சம், இதில்பகுதி பகுஎன்பதன் மரூஉ ஆகிய பா. (௧)

எத்துணை யானு மியைந்த வளவினால்
சிற்றறஞ் செய்தார் தலைப்படுவர் மற்றைப்
பெருஞ்செல்வ மெய்தியக்காற் பின்னறிது மென்பார்
அழிந்தார் பழிகடலத் துள்.

(இ-ள்.) எத்துணையானும்-எவ்வளவாயினும், இயைந்த அளவினால்-(தம்மால்) கூடியவளவினால், சிறு அறம் - சிறிதாதலாகிய அறத்தை, செய்தார் செய்தவர், தலைப்படுவர் - (மக்களுள்) முதன்மை யாவர், பெருசெல்வம் பெருஞ்செல்வத்தை, எய்தியக்கால் - அடைந்துள்ளபோது, பின்-மூப்பின் காலத்தில், அறிதும் என்பார் - (அறத்தை) செய்வோமெனக் கருதுவோர், பழி (யாவராலும்) பழிக்கப்படுகின்ற, கடலத்துள் (துன்பமாகிய) கடலில், அழிந்தார் - மூழ்கி அழிந்தவராவர். எ-று.

அழிந்தாரெனறதினால் கடல் துன்பத்தின்மேலது. பழிகடல்வினைத்தொகைநிலை. பழி எனபது பெயராயின் பழிக்கடலெனக் ககரச்சந்திபெறும். அத்துசாரியை. மற்றை அசைநிலை யிடைச்சொல்; ஈற்றிலுள்ளஐஆண்டையென்பதிற்போல இடைச்சொல்லைக்குறித்துவந்தசாரியை. தெளிவுபற்றி எதிர்காலம்அழிந்தாரென இறந்தகாலமாயிற்று. (௨)

துய்த்துக் கழியான் துறவோர்க்கொன் றீகலான்
வைத்துக் கழியு மடவோனை—வைத்த
பொருளு மவனை நகுமே யுலகத்
தருளு மவனை நகும்.

(இ - ள்) துய்த்து - (பலஇன்பங்களையும்) அநுபவித்து, கழியான்- இறவாமலும், துறவோர்க்கு - துறவிகளுக்கு, ஒன்றுஉம் - ஒருபொருளையும், ஈகலான் - ஈந்திறவாமலும், வைத்து - (வருந்தித்தேடியபொருளை) வைத்து, கழியும் - இறக்கின்ற, மடவோன் - அறிவில்லானை, வைத்த பொருளும்- சேமித்துவைக்கப்பட்டபொருளும், உலகத்து - உலகத்தில், அவனை - அச்சேமித்துவைத்தவனை, நகும் - (தேடிய உனதுபொருளல்லேனென்று) அவமதித்துச்சிரிக்கும், அருளும் - கருணையும், அவனை - அவ்வறிவில்லானை, நகு

ம் - (அறச்செயலுக்குக்காரணமாகிய என்னைப்பெற்றிலாயென்று) அவமதி த்துச்சிரிக்கும். எ - று.

மடவோனென்பதில் ஐ சாரியை. ஒன்றென்பதனீற்றில் இழிவு சிறப் போடுமுற்றுப்பொருளதாகிய உம்மைதொகுத்தலாயிற்று. இம்மைமறுமை ப்பயன்களைத் தருவது பொருளும், இம்மைமறுமை இரண்டிலுந்துணையாவ து அருளும் ஆதலால் நகுவனஆயின. பொருளும் அருளும் நகுமென்றது இய ற்றுதலில்லாத அஃறிணைப்பொருளை இயற்றுநபோலக்கூறும் இலக்கணை. முன்னுள்ள உம்மை எதிரது தழீஇயதும், பின்னது இறந்தது தழீஇயது மென்க. கழியுமென்னும்பெயரெச்சம் காரியப்பொருட்டாய்த் தன்காரண மாகிய மடவோனென்னும் பெயரின்மடமையென்னு முதனிலைகொண்ட து. (ரு)

> கொடுத்தலுந் துய்த்தலுந் தேற்றா விடுக்குடை
> உள்ளத்தான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ மில்லத்
> துருவுடைக் கன்னியரைப் போலப் பருவத்தால்
> ஏதிலான் றுய்க்கப் படும்.

(இ - ள்.) கொடுத்தலும் - (அறத்தின் பொருட்டு) ஈதலையும், துய்த்த லும் - (தான்) அநுபவித்தலையும், தேற்றாத - தெளியாத, இடுக்கு உடைய - உலோபத்தன்மையையுடைய, உள்ளத்தான் - உள்ளமுடையோன், பெற்ற பெருஞ்செல்வம் - அடைந்துள்ளபெருஞ்செல்வம், இல்லத்து- (தன்னுடைய) குடியிற்பிறந்த, உரு உடைய - நல்ல உருவமுடைய, கன்னியரைப்போல - கன்னியரின்பத்தைப் பிறனுபவிப்பதுபோல, பருவத்தால் - தகுந்த காலத் தில், ஏதிலான் - அயலானால், துய்க்கப்படும் - அநுபவிக்கப்படும். எ - று.

ஒருவன் தன்குடியிற்பிறந்த கன்னியரைப்பாதுகாத்துவந்து அவரின்ப த்தைத் தான்பெற இயைபில்லாமையால் தக்கபருவத்தில் பிறன் பெறத்த ருதல்போல, உலோபன் தான்பெற்றபொருளைப்பாதுகாத்துவந்து, அதனைக் கொடுத்தலும் துய்த்தலுமாகிய இயைபில்லானாகித் தானிறந்தகாலத்தில் பிற ன்பெற இழப்பானென்பது. இல்லத்துக்கன்னியரை உவமித்தது அவ னதுபொருளை இழித்தற்கென்க. தேற்றாத என்னும் காரியப்பொருட்டா கிய தன்வினைப்பெயரெச்சம் ஈறு தொகுத்தலாயிற்று. இது பிறவினைக்கும் வரும். இடுங்குதல் விகுதிபுணர்ந்து கெட்டமாத்திரத்தில் இடுக்கெனத்திரி ந்த தாதலால் - முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர். இடுங்குதல் சுருங்குதல். இ

து பொருள் நல்வழியில் அழிதலில் உள்ளம் விரியாமல் சுருங்கலாகிய உலோபகுணத்தை உணர்த்திற்று. (சு)

எறிநீர்ப் பெருங்கட லெய்தி யிருந்தும்
அறுநீர்ச் சிறுகிணற் றூறல்பார்த் துண்பர்
மறுமை யறியாதா ராக்கத்திற் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை.

(இ - ள்) எறி - அலைகளைஎறிகின்ற, நீர் - நீரின்மிகுதியையுடைய, பெருகடல் - பெருவடிவினதாகியகடலை, எய்திஇருந்தும் - (ஒருவர் தம்மருகே) பெற்றிருந்தும், நீர்அறு - நீரில்லாத, சிறுகிணறு - சிறுவடிவினதாகிய கிணற்றினது, ஊறல் - ஊற்றுநீரை, பார்த்து - தேடிச்சென்று, உண்பர் - உண்ணுவர், (அதுபோல) மறுமைஅறியாதார்-மறுமையின்பத்தை அறியாத கீழ்மக்களது, ஆக்கத்தின் - (பிறருக்குப்பயன்படாத) பெருஞ்செல்வத்தினும், சான்றோர் - (தூரத்திலுள்ள) மேன்மக்களது, கழிநல்குரவே - மிக்கவறுமையே, தலை - சிறந்ததாகும். எ - று.

ஆதலால் மானங்கெடாத இரவலர் மேன்மக்கள் வறுமையடைந்திருப்பினும் அவரையே அடைந்து இரந்துண்பரென்பது இசையெச்சம். நல்குரவென்றது பொருளினது சுருக்கத்தை. ஊறல் தொழிலாகுபெயர். ஐந்தனுருபு உறழ்பொருளின்கண்வந்தது. சான்றோர் நல்குரவுற்ற காலத்துஞ்செய்யும் ஒப்புரவுகளைச்செய்வராதலின் அது தலையாயிற்று, ஏ பிரிநிலை. (ரு)

எனதெனா தென்றிருக்கு மேழை பொருளை
எனதெனா தென்றிருப்பென் யானும்—தனதாயின்
தானு மதனை வழங்கான் பயன்றுவ்வான்
யானு மதனை யது.

(இ - ள்.) எனது எனது என்று - என்னுடையபொருளே யென்றுதுணிந்து, இருக்கும்-இருக்கின்ற, ஏழை - அறிவிலானது, பொருளை - செல்வப்பொருளை, யானும் - (வருந்தித்தேடாத) நானும், எனது எனது என்று-என்னுடையபொருளேயென்றுதுணிந்து, இருப்பென் - இருப்பேன், தனதுஆயின் - தன்னுடையபொருளாயிருப்பின், தானும் - வருந்தித்தேடிய தானும், அதனை - அவ்வாறு துணிந்திருக்கும் பொருளை, வழங்கான் - (அறத்தின் பொருட்டு) வழங்குதல்செய்யான், பயன் - (அதனாலாம்) பயனாகிய இன்பங்களை, துவ்வான் - அநுபவியான், யானும் - (எனதேயென்றுதுணிந்

த) நானும், அதனை - அப்பொருளை, அது - வழங்கேன் பயனுகிய இன்பங்க ளையும் அநுபவியேன். எ - று.

பொருளைவருந்தித்தேடினவன் தகதவாறு அழிக்காமல் வைத்திருப்பா னாயின் அப்பொருளுக்கு அவன் அந்நியனே என்பது கருத்து. எனது தன தென்பன பொருளடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயர்கள். அடுக்குகள் துணிவுப்பொருளன. முதலீறுகளில்நின்ற உம்மைகள் இறந்தது தழீஇ யதனோடு இழிவு சிறப்புப்பொருளன. இடையிலநின்ற உம்மை எதிரது தழீஇய தனோடு உயர்வு சிறப்புப்பொருளது. அது என்னுங்குறிப்புவினைமுற்று தொகுதியொருமையாய் வழங்காமையையும், பயன்றுய்வாமையையுஞ் சுட்டிநின்றதாதலால், செயப்படுபொருள குன்றாவினையாய் அதனை எனனுஞ்செயப்படு பொருள்கொண்டது. (௬)

> வழங்காத செல்வரி னல்கூர்ந்தா ருய்ந்தார்
> இழந்தா ரெனப்படுத லுய்ந்தார்—உழந்ததனைக்
> காப்புய்ந்தார் கல்லுதலு முய்ந்தார்தங் கைந்நோவ
> யாப்புய்ந்தா ருய்ந்த பல.

(இ - ள்.) உழந்ததனை - வருந்தித்தேடியபொருளை, இழந்தார் - (அநுபவித்தலும் ஈதலுமில்லாமையால்) இழந்தார், எனப்படுதல் - என்று (பிறரால்) இகழப்படுதல், உய்ந்தார் - தப்பினார், காப்பு - (கள்ளர்முதலியோர் கொள்ளாவகை) காத்தல், உய்ந்தார் - தப்பினார், தங்கைநோவ - தமதுகைகள் நோவும்படி, கல்லுதலும் - (நிலத்தை) தோண்டுதலும், உய்ந்தார் - தப்பினார், யாப்பு - (அத்தோண்டிய குழியில்) சேமித்துவைத்தல், உய்ந்தார் - தப்பினார், உய்ந்த - தப்பியதொழில்கள், பல - பலவாயிருக்கின்றன, (ஆதலால்) நல்கூர்ந்தார் - வறுமையடைந்தவரே, வழங்காத - (அறத்தின்பொருட்டுப்பிறர்க்கு) ஈயாத, செல்வரின் - செல்வமுடையாரினும், உய்ந்தார் - துன்பமிலராயினர். எ - று.

உய்ந்தாரெனப் பலமுறைகூறியது கேட்போர்க்கு அவருய்தலைவற் புறுத்தற்கென்க. எனப்படுதலுய்ந்தார் முதலிய நான்கும்திணைவழுவமைதி.உழந்தது வினைமுதல்வினையைக்காரியத்தின் மேலேற்றிக்கூறும் ஒன்றன்படர்க்கைவினைப்பெயர். காப்பு, யாப்பு இவற்றின்கல்லுதற்குக் கைந்நோமிகுதியாதலால் உம்மை உயர்வு சிறப்புப்பொருளது. பலபண்படியாகப்பிறந்த பலவின்படர்க்கைக் குறிப்புவினைப்பெயர். (எ)

தனதாகத் தான்கொடான் றாயத் தவரும்
தமதாய போழ்தே கொடார்—தனதாக
முன்னே கொடுப்பி னவர்கடியார் தான்கடியான்
பின்னை யவர்கொடுக்கும் போழ்து.

(இ - ள்.) தாயத்தவரும் - ஞாதியரும், தமது - (தான்வருந்தித்தேடியபொருள்) தமக்குரியபொருள், ஆயபோழ்து - ஆகியகாலத்தில், கொடார் (தன்னைக்குறித்து) அறஞ்செய்யார், தனது ஆக - தன்னுடைய பொருளாம்படி, முன்னே - தான்வாழ்ந்திருந்தகாலத்தில், கொடுப்பின் - (அறத்தின்பொருட்டு) கொடுப்பானானால், அவர்கடியார் - அஞ்ஞாதியர்மறுக்கார், பின்னை - (தானிறந்த) பிற்காலத்தில், அவர் - அத்தாயத்தார், கொடுக்கும்போழ்து - (தமக்குவேண்டியபடி அப்பொருளை) செலவிடுங்காலத்தில், தான் - வருந்தித் தேடியதான், கடியான் - (வந்து) மறுக்கான், (ஆதலால்) தனது ஆக-தனக்குரியதாம்படி, தான் - வருந்தித்தேடியதான், கொடான் - (வாழுங்காலத்தில், (அறத்தின்பொருட்டு) கொடுக்கின்றிலன, இதற்குக்காரணம்யாது.

ஆதலாலென்பது சொல்லெச்சம். இதற்குக்காரணம் யாதென்பது இசையெச்சம். உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. கொடுப்பானாயின் அப்பொருளால இம்மையில் புகழும், மறுமையில்சுவர்க்க இன்பமும் உண்டாதலால் தனது ஆக என்றார். (அ)

இரவலர் கன்றாக வீவாரா வாக
விரகிற் சுரப்பதாம் வண்மை—விரகின்றி
வல்லவ ரூன்ற வடிஆபோல் வாய்வைத்துக்
கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்.

(இ - ள்.) இரவலர் - இரப்பவர், கன்று ஆக - கன்றாகவும், ஈவார் - கொடுக்கும்மேன்மக்கள், ஆ ஆக - பசுவாகவும், விரகின் - உச்சாகத்தோடு, சுரப்பது - (பொருளாகியபாலை) சுரந்தீவது, வண்மை ஆம் - ஈகையாம், வல்லவர் - (கறக்க) வல்லவர், ஊன்ற - (தம்விரலகளால்சுரையை) ஊன்றிக்கறப்பதினால், வடி ஆபோல - (பாலை) ஒழுக்குகின்றபசுப்போல, கீழ் - கீழ்மகனாகிய பசு, (கள்ளர்முதலியகன்றுகள்) வாய்வைத்து-(கிட்டிமுதலியகருவிகளாகிய) வாயைவைத்து, கொல்ல - வருத்துவதினால், விரகு இன்றி - உற்சாகமில்லாமல், சுரப்பது - (பொருளாகியபாலை) சுரக்கவல்லது. எ - று.

எனவே விரகின்றிச்சுரப்பது வண்மையன்றென்பது. இன்றி என்னுங் குறிப்புவினையெச்சம் சுரப்பதென்னும் வினைப்பெயர்கொண்டது. ஊன்ற,

கொல்ல என்னும் செயவென்வாய் பாட்டுவினையெச்சங்கள் காரணப்பொருளனவாய் இறந்தகாலத்தன. கீழ் பண்பாகுபெயர். கீழ்மகன் தன்னை வருத்துவோர்க்கேயீவானென்பது கருத்து. இரவலர் தொழிலடியாகப்பிறந்தபெயர்; இர பகுதி, வ் சந்தி, அல்புடைபெயர்ச்சிவிகுதி பெற்றுமுடிந்த இரவல் பகுதி. (௧)

ஈட்டலுந் துன்பமற் றீட்டிய வொண்பொருளைக்
காத்தலு மாங்கே கடுந்துன்பம்—காத்தல்
குறைபடிற் றுன்பங் கெடிற்றுன்பந் துன்பக்
குறைபதி மற்றைப் பொருள்.

(இ - ள்.) ஈட்டலும் - பொருளைத்தேடுதலும், துன்பம் - துன்பந்தருவது, ஈட்டிய - தேடப்பட்ட, ஒள்பொருளை - ஒளியைத்தரவல்லபொருளை, காத்தலும் - (கள்ளர்முதலானோர் கவரவொட்டாமல்) காத்தலும், ஆங்கு - அக்காக்குங்காலத்தில், கடுதுன்பம் - மிக்கதுன்பத்தைத் தருவது, காத்தல் - காக்கப்பட்டபொருள், குறைபடின்-(தன்னளவில்) குறைந்தால், துன்பம்-(அக்குறைபாடும்) துன்பந்தருவது, கெடின் - (முழுமையும்) அழிந்தால், துன்பம் - (அவ்வழிவும்) துன்பந்தருவது,(ஆதலால்) பொருள் - செல்வப்பொருள், துன்பத்துக்கு-துன்பங்களுக்கு, உறைபதி-தங்குமிடமாம் எ - று.

ஈட்டுதல் தருந்துன்ப மொழிந்தமற்றைத் துன்பங்களுண்டாவன தாம் அநுபவித்தலும் அறத்தின்பொருட்டுப் பிறர்க்கீதலுஞ் செய்யாதார்க்கே ஆதலால் ஒருவர் ஈட்டியபொருளைத் தாமுமநுபவித்து, இரப்போர்க்குமீக என்பது கருத்து. ஈட்டல்முதலிய நான்குதொழிலும் பொருள்காரணமாக உண்டாவன ஆதலால் அதனைத்துன்பக்குறைபதி என்றார். காத்தல் "எல்லா மெனல் பொது" என்பதுபோலத் தொழிலாகுபெயராயினின்றது. துன்பந்தருவதனைத் துன்பமென்றது உபசாரவழக்கு. துன்பக்கு எனபதில் அத்துச்சாரியை தொகுக்கப்பட்டது. ஐகாரச்சாரியைபெறுதும், பெற்றும்வந்த மற்று இரண்டும் அசைநிலை. (௧௦)

---

௨௯ - ஆம் அதிகாரம். இன்மை.

அஃதாவது பொருளில்லாமையினாலாம் இழிவையுணர்த்துவது. நன்றியில்செல்வத்தாலாகும் குற்றத்தை மேலையதிகாரத்தால் கூறிச் செல்வமின்மையினாலாகும்குற்றத்தை இவ்வதிகாரத்தாற் கூறுகின்றமையின இஃது அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

அத்திட்ட கூறை யரைச்சுற்றி வாழினும்
பத்தெட் டுடைமை பலருள்ளும் பாடெய்தும்
ஒத்த குடிப்பிறந்தக் கண்ணுமொன் றில்லாதார்
செத்த பிணத்திற் கடை.

(இ-ள்) (இழிகுடியிற் பிறந்தவன்) அத்து இட்ட - செஞ்சாயம் ஊட்டிய, கூறை - ஆடையை, அரைச்சுற்றி - அரையில் சூழவுடுத்து, வாழினும் - வாழ்வதினும், பத்துஎட்டு - பத்தெட்டுப்பணத்தை, உடைமை - உடையனாகுதலால், பலருள்ளும் - பலரிலும், பாடு எய்தும் - பெருமையை அடைவான், ஒத்த - (யாவர்க்கும்) உடன்பாடாகிய, குடிப்பிறந்தக்கண்ணும் - உயர்குடியிற்பிறந்தாராயினும், ஒன்றுஉம் இல்லாதார் - பொருள்சிறிதும் இல்லாதவர், செத்த பிணத்தின் - இறந்த பிணத்தினும், கடை - கடைப்பட்டவர். எ - று.

உலகத்தில் பலரும் பொருளுடைமையை அன்றிக் குலமுடைமையைப் பாராட்டா ரென்பது கருத்து. பிணத்திற்குச் செத்த எனவேண்டாது கூறியது பொருளின்மையை இழித்தற்கு. பத்தெட் டென்பன மிகச்சில பொருளென்பதற்குக் காட்டியஎண், இவ்வெண் எண்ணலளவையாகு பெயராய்ப்பொருளையுணர்த்தின. அரை என்பதும் அவ்வாகுபெயர். வாழ்முதனிலைத்தொழிற்பெயர். உடைமை குறிப்புத்தொழிறுபெயர். (க)

நீரினு நுண்ணிது நெய்யென்பர் நெய்யினும்
யாரு மறிவா புகைநுட்பம்—தேரின்
நிரப்பிடுமை யாளன் புகுமே புகையும்
புகற்கரிய பூழை நுழைந்து.

(இ - ள்.) நெய் - நெய்யானது, நீரினும் - சலத்தினும், நுண்ணிது - நுட்பமானது, என்பர் - என்று (அறிவுடையோர்) சொல்லுவர், நெய்யினும் - நெய்யினும், புகைநுட்பம் - புகைநுட்பமாயிருத்தலை, யாரும் அறிவர் - கற்றவரும்கல்லாதவரும்அறிவார், தேரின் - (இல்லாமையினிழிவை) ஆராய்ந்தால், நிரப்பு - வறுமையினது, இடும்பைஆளன் - துன்பத்தையாளுதலுடையான், புகையும் - நுண்ணியபுகையும், புகற்குஅரிய - நுழைதற்கருமை யாயுள்ள, பூழை - துவாரங்களிலும், நுழைந்துபுகும் - நுழைந்து செலலுவான்.

நெய் நீரினும் நுண்ணிதாதல் அறிவுடை யார்க்கே தோன்று மாதலால் நீரினுநுண்ணிது நெய்யென்பரென்றும், புகையினது நுட்பத்தை அடுத்தும்

ஒருழில் புரியும்பேதையருமறிதலால் புகைநுட்பம்யாருமறிவ ரென்றுங்கூறி னார். இன்மையின திழிவைவியந் துரைத்தலாக, நிரப்பிடும் பையாளன்புகை யும் புகற்கரிய பூழைநுழைந்து புகுமென்றமையால் இது தொழிலுவமை சயத்தி ன்பாற்படும். நிரம்பென்னுந் தன்வினைப்பகுதி, தல் விகுதி புணர்ந்து கெட்ட மாத்திரையில் நிரப்பெனமுதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர் இன்மையை உண ர்த்தலால் மங்கலவழக்கு; இல்லாமையாகிய குறைவுபாட்டை?நிரப்புத முண் டாதலின் காரியவாகுபெயரெனினும் ஒக்கும். இங்ஙனங்கொள்ளும் போது நி ரப்பு பிறவினையாகிய முதனிலைத்தொழிற்பெயர். நிரப்பிடும்பை யாளுதலாவ து நிரப்பிடும்பை நீங்காதுநிறுதல். புகை தொழிலடியாகப்பிறந்த பெயர்;புகு பகுதி, ஐவினைமுதற்பொருண்மைவிகுதி, உகரங்கெடுசந்தி, இதுபற்றியேஆசி ரியர் புகையும் புகற்கரிய பூழை எனவும், கம்பநாடர் "புகைபுகாவாயிலும்பு குவான்" எனவுங்கூறினர்.		(உ)

கல்லோங் குயர்வரைமேற் காந்தண் மலராக்கால்
செல்லாவாகு செம்பொறி வண்டினம்—கொல்லைக்
கலாஅற் கிளிகடியுங் கானக நாட
இலாஅஅர்க் கில்லை தமர்.

(இ-ள்.) கொல்லை - தினைப்புனத்தின், கலாஅல் - கற்களினால், கிளி - (தி னைக்கதிரை அழிக்கவரும்) கிளிகளை, கடியும் - (குறப்பெண்கள்) ஓட்டுகின்ற, கானகம் - காட்டைச்சார்ந்த, நாட - குறிஞ்சி நிலத்தலைவனே, கல்-கல்லா கிய, ஓங்குஉயர்வரைமேல்-மிகவும்உயர்ந்தமலையில், காந்தள் - காந்தளின்மல ர்கள், மலராக்கால் - மலராவிடின், செம்பொறி - சிவந்தபுள்ளிகளை யுடைய- வண்டினம் - வண்டின்கூட்டங்கள், செல்லாவாம் - செல்லாதனவாகும், (அது போல) இலாஅர்க்கு - வறியவரிடத்து, தமர் - உறவினர் இல்லை - வந்துசேர்த லிலர். எ-று.

மலராக்கால் வண்டினம் செல்லா என்ற உவமையால் ஒருவர் பொரு ளுடையா ராகிய காலத்தில பலரும் உறவினராகச் சேர்வர், பொருளிலாராகி யகாலத்தில் சேராரென்பது கருத்து. செய்யுளிசை நிறைக்க வந்த அளபெ டையிரண்டில் பின்னது நான்குமாத்திரையதாதலால் செய்யுள் வழுவமைதி என்க. கல்வரை இருபெய ரொட்டுப் பண்புத் தொகையிலே கல கருவியா குபெயர். வரை யென்னும் மூங்கிலின்பெயர் மலைக்கான மையால் தானியா குபெயர். வரைஎன்னும் அளவுப்பண்பு மூங்கிலுக் கானது பண்பாகு பெயர். அள வென்றது கணுவை. ஓங்குயர் ஒருபொருட் பன்மொழி. வண்டி

னம் ஒன்றன் கூட்டத்தற்கிழமைப் பொருளதாகிய ஆறும்வேற்றுமைத்தொகைகிலே.

உண்டாய போழ்தி னுடைந்துழிக் காகம்போல்
தொண்டா யிரவர்தொகுபவே—வண்டாய்த்
திரிதருங் காலத்துத் தீதிலிரோ வென்பார்
ஒருவரு மிவ்வுலகத் தில்.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்து - இவ்வுலகத்தில், உண்டு ஆயபோழ்தின்- (செல்வப்பொருள ஒருவருக்கு) உள்ளதாகியகாலத்தில், உடைந்துழி - (அவர்) இறப்பாராயின, காகம்போல - காகங்கள்கூடிப்புலம்புவது போல, ஆயிரவர் - பலர், தொண்டு - குற்றேவல் செய்பவராக, தொகுப - கூடிப்புலம்புவர், வண்டாய் - (செல்வப்பொருளில்லாதகாலத்தில்) வண்டு தேனை நாடிச் செல்வதுபோன்று, திரிதருங்காலத்து (உணவைநாடி) திரியும்போது, தீது இலிரோ - சுகமுடையீரோ, என்பார் - என்றுகேட்பவர், ஒருவரும் இல்-ஒரு வருமிலர். எ-று.

காகங்கள் மற்றபறவைகள்போலாது தம்மில் ஒன்றிறந்தால் பலகூடிப் புலம்பு வனவாதலால் காகம்போலத் தொகுப என்றார். இது தொழிலுவமம். வண்டென்பதும் இது. செல்வரிறந்தாலும் பலர்கூடுவர்; வறியவர் உயிர்வாழினும் அவரது வாழ்க்கையை வினவுவா ரொருவரு மிலரென்பது கருத்து. இதனால் செல்வத் தினது மேன்மையும், வறுமையி னிழிவும் கூறப்பட்டன. தொண்டு பண்பாகுபெயர். ஆயிரவரென்பது மிகப்பலரென்பதற்குக காட்டியதோ ரெண்ணுப் பெயர் தீது பண்புப் பெயர்; முழுதென்பதிற் போல இதில் துவ் விகுதி பகுதிப் பொருள விகுதி உடைந்துழி இறந்த காலவினையெச்சம். (௪)

பிறந்த குலமாயும பேராண்மை மாயும்
சிறந்ததம் கல்வியு மாயும்—கறங்கருவி
கன்மேற் கழூஉங் கணமலை நன்னாட
இன்மை தழுவப்பட் டார்க்கு.

(இ - ள) கறங்கு அருவி - (பாயா நின்று) ஒலிக்கின்ற அருவி, கல்-கற்களினது, மேல்கழூஉம் - மேற்புறத்தைக்கழுவுகின்ற, கணமலை - கூட்டமாகியமலைகளைச்சார்ந்த, நல்நாட - நன்மையாகிய குறிஞ்சி நிலத்தலைவனே, இன்மை - வறுமையினால், தழுவப்பட்டார்க்கு - சாரப்பட்டவர்க்கு, பிறந்த குலம் - (தாம்) பிறந்தகுடிப்பிறப்பின்பெருமை, மாயும் - ஒழியும், பேராண்

மை - (பிறர்செய்தற்கு) அரியவற்றைச் செய்யும்வல்லமை, மாயும்- ஒழியும், சிறந்த - (நீக்குதலில்லாத) சிறப்புள்ள, தம்கல்வியும் -தமதுகல்வியறிவும்,மாயும் - மழுக்கமடையும். எ - று.

பொருளுடைமையை யன்றிக்குடிப்பிறப்பைப்பாராட்டுவாரரியராதல்பற்றிக்குலமும், பொருளின்மை காரணமாக இடமுமேவலும் வாய்க்காமைபற்ப்பேராண்மையும், கவலைபெருகுதல்பற்றிக் கல்வியறிவும் மாய்வனவாயின. கல்விஉயிரினிடத்துக் கிடந்து எழுபிறப்பினும் உதவுதலால் தம்கல்வி யென்றும், அது பற்றிச்சிறந்த என அடைகொடுத்துங் கூறினர். குலம், கல்வி காரணவாகுபெயர். கழூஉம் சொல்லிசை அளபெடை. (௪)

உள்கூர் பசியா லுழைநசைஇச் சென்றார்கட்
குள்ளூ ரிருந்துமொன் றாற்றாதான்—உள்ளூர்
இருந்துயிர் கொன்னே கழியாது தான்போய்
விருந்தின னாதலே நன்று.

(இ - ள்.) உள்-வயிற்றில், கூர் - மிகுகின்ற, பசியால்-பசியினால்,நசைஇ (ஒன்றைப்பெற) விரும்பி, உழைசென்றார்கட்கு - தன்னிடத்துச் சென்றவர்க்கு, உள்ஊர்-ஊருக்குள், இருந்தும் - (செல்வமுடையவனாக) இருந்தும்,ஒன்றுஉம்ஆற்றாதான்-சிறிதும் உபகரியாதவன்,உள்ஊர்-ஊரினுள், இருந்து-(ஈதலாகிய அறஞ்செய்யாதவனாக)இருந்து,கொன்னே-(அறனாகிய) பயனில்லாமல, உயிர்கழியாது-உயிர்கழிந்துபோகாமல், தான்- (ஈகையில்லாத) தான் - போய்-(பிறர்இல்லில்) சென்று, விருந்தினன் ஆதலே-விருந்தினனாக உண்டு கழிதலே, நன்று-நன்மையுடையது. எ - று.

உடம்பில் பலவகை உணவுகளும் தங்குதற்கு உள்ளிடமுடையஉறுப்பாதலால் வயிற்றைஉள் எனறார். உள்என்னும் இடப்பெயர் கூர்பசியா லென்றதினால் வயிற்றுக்காயிற்றெனினும் பொருந்தும். கொன் பயனின்மையுணர்த்தும்இடைச்சொல். செல்வமுடையஒருவன் தன்பாலிரப்பவர்க்கு ஈயானாயின், அதனால் பாவமும் பழிப்பும் உண்டாதல்போல இரத்தலினால் உண்டாகாமையால் விருந்தினனாதல் நன்றாயிற்று. முன்னுள்ள ஏ ஈற்றசை. உள்ளூரிருந்துயிர்கொன்னேகழிதல், விருந்தினனாதல் இவ்விரண்டில் பின்னதைப்பிரித்தமையால் பின்னுள்ள ஏ பிரிநிலை. உள்ளூரென்பது பின்முன்னாகமாறிநின்ற உறுப்புத்தற்கிழமைப்பொருளதாகிய ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை. இஃது இலக்கணப்போலி. (௫)

நீர்மையே யன்றி நிரப்ப வெழுந்ததம்
கூர்மையு மெல்லா மொருங்கிழப்பர்—கூர்மையின்

முல்லை யலைக்கு மெயிற்றாய் நிரப்பென்னும்
அல்ல லடைப்பட் டார்.

(இ - ள்.) கூர்மையின் - (தாம்மிக்க) கூர்மையுடைமையால், முல்லை - முல்லையரும்புகளை, அலைக்கும் - வெற்றிகொள்ளும், எயிற்றாய் - பற்களையுடையாளே, நிரப்புஎன்னும் - வறுமையென்றுசொல்லப்படும், அல்லல் - துன்பத்தினால், அடையப்பட்டார் - அடையப்பட்டவர், நீர்மையேஅன்றி - நற்குணங்களையே அல்லாமல், நிரம்பஎழுந்த - குறைவில்லாமலுயர்ந்த, தம் கூர்மையும் - தமதுகூரறிவையும், எல்லாம் - மற்றகுடிப்பிறப்பு நற்செய்கை முதலியயாவற்றையும், ஒருங்குஇழப்பர் - ஒருசேர இழந்து விடுவர். எ - று.

நிரப்பென்னுமல்லலெனக் காரணத்தைச்காரியமாக உபசரித்தார். முல்லை முதலாகுபெயர். நிரம்பவெழுந்த கூர்மையாவது எல்லாநூற்பொருளையு முட்டின்றியுணரும் அறிவு. ஏ பிரிநிலை. (எ)

இட்டாற்றுப் பட்டொன் றிரந்தவர்க் காற்றாது
முட்டாற்றுப் பட்டு முயன்றுள்ளூர் வாழ்தலின்
நெட்டாற்றுச் சென்று நிரைமனையிற் கைந்நீட்டும்
கெட்டாற்று வாழ்க்கையே நன்று.

(இ - ள்.) முயன்று - (ஒருவன்பொருள்பெற) முயன்று, இட்டு ஆற்றுப்பட்டு - ஈதலாகியவழியில்தான்நின்று, ஒன்று - யாதாயினுமொருபொருளை, இரந்தவர்க்கு - (தன்னிடத்து) இரந்தவர்களுக்கு, ஆற்றாது - (ஈதலை)செய்யாமல், முட்டுஆற்றுப்பட்டு - (பொருளின்) குறைவாகியவழியினின்று, உள்ஊர்வாழ்தலின் - ஊருக்குள்உயிர்வாழ்வதினும், நெடுஆற்றுச்சென்று - தூரவழிப்போய், நிரைமனையில் - முறைமையாயுள்ளவீடுகளில், கைநீட்டும் - தன்கைகளைநீட்டி ஏற்கின்ற, கெட்டுஆற்றுவாழ்க்கையே - இன்மையாகிய வழியில் வாழ்தலே, நன்று - நன்மையுடையது. எ - று.

ஒருவன் பொருள்தேடி இரப்பவர்க்குக்கொடுத்து வாழத்தனக்கு இயலாதாயின் அவன் இரந்துண்ணல் நன்றென இன்மையினிழிவு இதனாற்கூறப்பட்டது. இட்டு, கெட்டு என்பன இரண்டும் இடு, கெடு என்னும் முதனிலைகள் தல் விகுதி புணர்ந்து கெட்டமாத்திரையில் தன்னொற்றிரட்டிநின்றமையால் முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர்கள். இட்டாற்றுப்பட்டென்னும் இறந்தகாலவினையெச்சம் ஆற்றாதென்னும்மறைவினையெச்சத்தின்முதனிலையோடுமுடிந்தது. கைதனியை ஆதலின் கைந்நீட்டென நகரமிக்கது. நீட்

டுமென்னும் பிறவினையாகியபெயரெச்சம் தன்காரணமாகிய கெட்டானென்னும்பெயர் கொண்டது. (அ)

கடகஞ் செறிந்ததங் கைகளால் வாங்கி
அடகு பறித்துக்கொண் டட்டுக்—குடைகலனு
உப்பிலி வெந்தைதின் றுள்ளற்று வாழ்பவே
துப்புரவு சென்றுலந்தக் கால்.

(இ - ள்.) துப்புரவு - அநுபவிக்கப்படும்பொருள்கள், சென்று - நீங்கினதினால், உலந்தக்கால் - (ஒருவர்) இன்மையுடையாரானால், (செல்வமுடையகாலத்தில்) கடகம் - கடகமென்னும்பூண்கள், செறிந்த நெருங்கியிருந்த, தம் கைகளால, தமதுகைகளால், வாங்கி-(சிறுதூற்றினை)வளைத்து, அடகு பறித்துக்கொண்டு - இலைகளைப்பறித்துக்கொண்டு, அட்டு-பாகஞ்செய்து,குடை-குடையாகப்பிடித்த தமதுகையே, கலன்ஆக - பாத்திரமாக, உப்புஇலி - உப்பில்லாததாகிய, வெந்தை - வெந்தஇலைக்கறியை, தின்று - உண்டு, உள் அற்று-ஊக்கமழிந்து, வாழ்ப - உயிர்வாழ்வார். எ - று.

இதனாலும் இன்மையினிழிவு கூறப்பட்டது. வெந்தை தொழிலடியாகப்பிறந்தபெயர், வே பகுதி, த் சந்தி, த் விரித்தல், ஐ வினைமுதற்பொருண்மைவிகுதி, பகுதி ஏகாரம் எகரமானது குறுகல், சந்தித் தகரம் நகரமானது மெலித்தல. இச்சொல்லை ஒன்றன்படர்க்கை இறந்தகாலவினைப்பெயரெனக்கொண்டு தகரவுயிர் மெய்தொகுத்த தென்பாருமுளர்; அங்ஙனமானால் ஈற்றில்நின்ற ஐ இரண்டனுருபாகல்வேண்டும்; ஆயின்வெந்தைத்தின்று எனத் தகரச்சந்திபெறவேண்டும்; அது பாடமன்மையால் என்னலாகாதென்க. துப்புரவுதொழிற்பெயர். து பகுதி, ப் சந்தி, பு புடைபெயர்ச்சிவிகுதி, உரவென்பது அப்பொருட்டாகிய விகுதி. இது விகுதிமேல் விகுதியாய்வந்தது. ஒப்புரவு என்பதும் இது. சென்று காரணப்பொருட்டாகிய செயவெனெச்சத்திரிபு. (௯)

ஆர்ந்த பொறிய வணிகிளர் வண்டினம்
பூந்தொழி கொம்பின்மேற் செல்லாவாம்—நீர்த்தருவி
தாழா வுயர்சிறப்பிற் றண்குன்ற நன்னாட
வாழாதார்க் கில்லை தமர்.

(இ - ள்.) நீர்த்து - நீர்வளமுடையதாகிய, அருவி - அருவியானது, தாழாத - இடையறுமல்பாய்கின்ற, உயர்சிறப்பின் - உயர்ந்தசிறப்பினையுடைய, தண்குன்றநல்நாட - குளிர்ச்சியாகிய நல்லமலைநாட்டானே, ஆர்ந்த

பொறிய-நிறைந்தபுள்ளிகளையுடைய, அணிகிளர் - அழகுவிளங்குகின்ற,வண்டினம் - வண்டின்கூட்டங்கள், பூத்து-(பருவகாலத்தில்) மலர்ந்து, ஒழி-மாறிய, கொம்பின்மேல் - கொம்பினில், செல்லா-சேரா, (அதுபோல) வாழாதார்க்கு-பொருளில்லாதாரிடத்து, தமர் - உறவினராவார், இல்லை - இலர். எ - று.

ஆர்த்த வலித்தல். பொறிய சினையடியாகப்பிறந்த குறிப்புப்பெயரெச்சம்; அவ்வினைப்பெயரொன்க்கொண்டு, அதனோடு வண்டினமென்பது இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகைநிலையாகப் புணர்ந்ததெனினும் பொருந்தும். வாழாதார் என்பதில் வாழாமை பொருளின்மையையுணர்த்திற்று. இதனைச் செல்வத்துக்கு வாழ்க்கையெனப்பெயர் வழங்கலாலுமுணர்க. நான்கனுருபு வழாவதனிடப் பொருளது. (கo)

ருO - ஆம், அதிகாரம் மானம்.

அஃதாவது உயர்குடியிற்பிறந்தவர் இன்மையடைந்தகாலத்தும் தமது நிலையில்தாழ்வுபடாமையும், ஊழினால் தாழ்வு நேரிடின் உயிர்வாழவிரும்பாமையுமாகிய தன்மை. மானங்கெடுதற்குரியஇன்மைவந்தகாலத்தும் அத்தன்மை கெடாரென்பதுணர்த்தற்கு இஃது இன்மையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

திருமதுகை யாகத் திறனிலார் செய்யும்
பெருமிதங் கண்டக் கடைத்தும்—எரிமண்டிக்
கானந் தலைப்பட்ட தீப்போற் கனலுமே
மான முடையார் மனம்.

(இ - ள்.) திரு - செல்வப்பொருள், மதுகை ஆக - வலியதுணையாகக்கொண்டு, திறன்இல்லார் - (குடிப்பிறப்பாகிய) வகையில்லாதவர், செய்யும்-செய்கின்ற, பெருமிதம் - இறுமாப்பாகியசெயல்களை, கண்டக்கடைத்தும் - கண்டாலும், கானத்தலை - காட்டில்,எரிமண்டி - தீப்பொருந்துதலால்,பட்ட-உண்டாகிய, தீப்போல பெருந்தீபோல, மானம்உடையார்மனம் - மானத்தை உடையாரதுமனம், கனலும் - கொதிக்கும்.எ - று.

திறனின்மை அதிகாரத்தால் இழிகுடிப்பிறப்புக்காயிற்று. செய்யுமென்றதனால் பெருமிதம் செயலின்மேலது. தாம்செய்யாமையேயன்றி எனப்பொருள்தரலால் உம்மை இறந்தது தழீஇயதனோடு இழிவு சிறப்பின்கண் வந்தது. கானத்தலை சந்தவின்பப்பொருட்டுக் கானந்தலையென மெலித்தலா

யிற்று. கண்டக்கடை[redacted]ன்பதில் து பகுதிப்பொருள் விகுதி. மண்டி செயவெனெச்சத்திரிபு. (௧)

என்பா யுகினு[redacted]பிலார் பின்சென்று
தம்பா டுரைப்ப[redacted]தம்முடையார்—தம்பா
டுரையாமை முன்னுணரு மொண்மை யுடையார்க்
குரையாரோ தாமுற்ற நோய்.

(இ - ள்.) தம் உடையார்-தம்மைத்தமக்குரியராகவுடையார், தம்பாடு-தமதில்லாமையின்வருத்தத்தை, உரையாமைமுன் - சொல்லாமைக்கு முன்னே, உணரும் - அறிந்துநீக்கவல்ல, ஒண்மைஉடையார்க்கும் - கூரறிவுடையார்க்கும், தாம்உற்றநோய் - தாம் (இன்மையால்) அடைந்தவருத்தத்தை, உரையாரோ - சொல்லுமியல்பினரல்லர், (அங்ஙனமாக) என்புஆய் - (தம்மு - டம்புதசையின்றி) எலும்புடையதாகி, உகினும்-இளைக்கினும், இயல்பு இல்லார்பின் - (ஒருவர்கருத்தைக்குறிப்பாலுணரும்) இயல்பில்லாதவர்க்குப்பின், சென்று-போய், தம்பாடு - தமதில்லாமையின் வருத்தத்தை, உரைப்பரோ - சொல்லியிரப்பரோ இரவார். எ - று.

தம்மையுடைமையாவது பிறரவமதிக்கும்படி அவராணைக்குட்பட்டுயிர் வாழாமை. உடையார்க்கென்பதினீற்றில் உயர்வு சிறப்பும்மைதொகுத்தலாயிற்று. ஓ இரண்டில்முன்னது எதிர்மறை; பின்னது உயர்வுசிறப்பு. இவ்வாறு கொள்ளாமல் எதிர்மறைப்பொருளதாககொண்டு உரையாரோ என்பதற்கு உரைப்பாரெனவுரைக்கின் "அற்றம் - மறைக்குந்துணையார்க்குரைப்பவே தம்மைத், துறக்குந்துணிவிலாதார்" என்பதனோடு முரணுதலாலும்,இப்பொருளால் மானத்தின் பெருமை தோன்றாமையாலும் உரைக்கலாகாதென்க. ஒண்மையென்னுங் காரியத்தின்பெயர் அறிவென்னுங்காரணத்தின்மேலது. மானமுடையார் தமதின்மையையார்க்கு முரையாரென்பது கருத்து. (௨)

யாமாயி னெம்மில்லங் காட்டுதுந் தாமாயின்
காணவே கற்பழியு மென்பார்போல்—நாணிப்
புறங்கடை வைத்தீவர் சோறு மதனால்
மறந்திடுக செல்வர் தொடர்பு.

(இ - ள்.) யாம்ஆயின் - வறுமையுடையயாம் (அவர்க்கு) உணவுதந்தால், எம்இல்லம் - எம்மனையாளை, காட்டுதும் - (அவர்) காணஇசைவோம், தாம்ஆயின் - தாம் (எமக்கு), உணவுதந்தால், காணவே - (தம்மனையாளையா

ம்) பார்க்கவே, கற்பு அழியும்-கற்புநிலைகெடுவ[redacted]ரா- என்று கருதி, நாணி-(மனையினுட்கொண்டுபோக) கூசி, பு[redacted]லைவாயிலில், வைத்து-(எம்மை) வைத்து, சோறும்-சோற்றையும் [redacted]வார், அதனால்- அவ்வாறு நடத்துதலால், செல்வர்-செல்வருடைய, [redacted]நட்பை, மறக்கிடுக- (நீ) மறக்கக்கடவாய். எ-று.

மானங்கெடாத இராவலன் மானங்[redacted] இராவலனை நோக்கிக் கூறியதாக இச்செய்யுள் செய்யப்பட்டது. ஒருவர் தம்மை மதியாதார் இல்லத்தி லுண்ணலாகா தென்பது கருத்து. பின்னாவர் சோறு மென்றதனால் ஆயினென்னும் வினையெச்சமிரண்டும் அவ்வினையின் பொருள்பட நின்றன. இல்லமென்னும் இடத்தின்பெயர் அவ்வாகுபெயராய்த் தலைமைபற்றி மனையாளை உணர்த்தியது. செல்வரது பெருமிதந்தோன்ற ரவரென்றும், அவர்க்கு வறியாரிடத்து நட்பின்மைதோன்றச் சோறென்ற மாத்திரையினமையாது, சோறுமென இழிவுசிறப்பும்மை தந்துங் கூறினர். ஏ தேற்றம். போல் ஒப்பில் போலி (௩)

இம்மையு நன்று மியனெறியுங் கைவிடா
தும்மையு நல்ல பயத்தலால்—செம்மையின்
நாணங் கமழுங் கதுப்பினாய் நன்றேகாண்
மான முடையார் மதிப்பு.

(இ-ள்.) நாணம் - கத்தூரி, கமழும் - மணக்கின்ற, கதுப்பினாய்- கூந்தலையுடையாளே, மானமுடையார் - மானத்தையுடையாரது, மதிப்பு-கொள்கை, இம்மையும் - இப்பிறப்பிலும், நன்று - புகழைத்தருவது, இயல்நெறியும் - நல்லொழுக்கத்தையும், கைவிடாது - சிறிதும்விடாமல், செம்மையின்- (அவ்வொழுக்கத்தில்) கோணுதலின்மையால், உம்மையும் - மறுமையிலும், நல்ல-இன்பங்களை, பயத்தலால் - தருவதினால், நன்றே- (யாவர்க்கும்ஒப்பமுடிந்த) நல்லதே. எ-று.

முதலில் நன்மையைத்தருவதனை நன்றென்றார் இம்மைப்பேறுபுகழாதலால். உடையாரது கைவிடாமைத்தொழில் அவர்மதிப்பின் மேலேற்றப்பட்டது. கைவிடாது உடன்பாட்டீற்று எதிர்மறைவினையெச்சம். கோணுதல் தவறுதல். காண் முன்னிலையசைச்சொல். (௪)

பாவமு மேனைப் பழியும் படவருவ
சாயினுஞ் சான்றவர் செய்கலார்—சாதல்